

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2020

พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอนทัศน นาควัชร

ปณยาพร เพ็ญพานิช

คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Other Education Commons](#)

Recommended Citation

เพ็ญพานิช, ปณยาพร, "พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอนทัศน นาควัชร" (2020).
Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD). 4236.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4236>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

พัฒนาการเรียนรู้อะไรและวิธีการสอนไว้ออนไลน์ในสำนักการสอนทัศนศึกษา นาควัชร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LEARNING DEVELOPMENT AND TEACHING METHODS IN VIOLIN
SCHOOL OF TASANA NAGAVAJARA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Music Education
Department of Art, Music, and Dance Education
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการ
สอนทัศนนา นาควัชร

โดย

น.ส.ปุณยาพร เพ็รียวพานิช

สาขาวิชา

ดนตรีศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนัยญา อุทัยสุข

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รังสิพันธุ์ แข็งขัน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนัยญา อุทัยสุข)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิมนต์เศก ย่านเดิม)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บุญยาพร เปรี้ยวพานิช : พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอนทัศน
นาควัชร. (LEARNING DEVELOPMENT AND TEACHING METHODS IN
VIOLINSCHOOL OF TASANA NAGAVAJARA) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ดนิญา อุทัยสุข

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของ
ทัศน นาควัชร. และ 2) ศึกษาวิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอนของทัศน
นาควัชร. การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร
การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ
นำเสนอผลการวิจัยเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนได้รับอิทธิพลด้านดนตรีจากครอบครัว ได้รับการศึกษาดนตรีทั้งใน
ประเทศไทย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันทัศนดำรงตำแหน่งหัวหน้าวงโปรมุสิกและตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโครงการการศึกษาด้านดนตรี ได้แก่ โครงการเรียนดนตรีวิธีศิลปากร และโครงการคีตราชา
โปรมุสิก จุเนียร์ แคมป์ 2) การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องเอกและรายวิชาการรวมวงเป็นการ
จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนที่เลือกใช้ได้แก่ วิธีการสอนโดยใช้การ
บรรยาย วิธีการสอนโดยใช้การสาธิต วิธีการสอนโดยใช้การฝึกฝนและการปฏิบัติ วิธีการสอนโดยใช้กรณี
ตัวอย่างและการทัศนศึกษา และวิธีการสอนโดยใช้การถาม-ตอบ การประเมินผลเป็นการใช้การประเมิน
ตามสภาพจริง เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินในระดับปีการศึกษาที่ 1-2 เป็นการฝึกเทคนิคพื้นฐาน
เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินในระดับปีการศึกษาที่ 3-4 เป็นการฝึกเทคนิคขั้นสูง บทประพันธ์หลักที่
ศึกษาในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 เป็นบทประพันธ์ประเภทไวโอลินคอนแชร์โต ตำราหลักที่ใช้ในการ
จัดการเรียนการสอนได้แก่ 1) The School of Violin Technics โดย Henry Schradieck 2) 40
Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik 3) Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies
for the Violin โดย Otakar Sevcik 4) Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ
5) Scale System for Violin โดย Carl Flesch

สาขาวิชา ดนตรีศึกษา

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต .....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6183352327 : MAJOR MUSIC EDUCATION

KEYWORD: TEACHING METHODS IN VIOLIN, SCHOOL OF TASANA NAGAVAJARA,
LEARNING DEVELOPMENT

Poonyaporn Preawpanich : LEARNING DEVELOPMENT AND TEACHING METHODS
IN VIOLINSCHOOL OF TASANA NAGAVAJARA . Advisor: Asst. Prof. DNEYA
UDTAISUK, Ph.D.

The Purposes of this research were 1) to study learning development of Tasana Nagavajara. 2) to analysis teaching methods in violin school of Tasana Nagavajara. Qualitative Research was applied to this study. The researcher collected data by studying the document, interviewing and participative observation. Data were analyzed by content analysis and the research finding were presented in the form of essay.

Research result revealed that Tasana Nagavajara was influenced by his family and were study music in many countries. He is currently the artistic director of the Pro Musica and the director of music education project Silpakorn summer music school and Pro musica junior camp. The teaching methods in Major Instrument and Ensemble subject are Child-centered learning. Teaching with lecture, demonstration, drill and practice, case and field trip and questioning method. Assessment is authentic assessment. Violin technique in year 1-2 are basic technique and violin technique in year 3-4 are advanced technique. Classical Repertoire is violin concerto. The main treatises are 1) The School of Violin Technics by Henry Schradieck 2) 40 Variations Op. 3 by Otakar Sevcik 3) Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin by Otakar Sevcik 4) Contemporary Violin Technique by Ivan Galamian and 5) Scale System for Violin by Carl Flesch.

Field of Study: Music Education

Student's Signature .....

Academic Year: 2020

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความเมตตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดนีนุชา อุทัยสุข อาจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รังสิพันธุ์แข็งขัน ที่สละเวลาให้ความรู้และคำแนะนำในการดำเนินงานวิจัยและปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ตลอดจน อบรมสั่งสอนและเอาใจใส่ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนา นาควัชระ ที่ให้ความกรุณาให้ข้อมูลความรู้และแบ่งปันประสบการณ์ในด้านดนตรี ศึกษาในบริบทนักดนตรีและผู้สอนดนตรีให้แก่ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณพี่น้องและเพื่อนทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือให้การสนับสนุนตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อธนศ เพ็ริยวานิช และคุณแม่จรีพร เพ็ริยวานิชที่คอยอบรมสั่งสอน ผลักดัน และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาและความรักที่มีให้ผู้วิจัยเสมอมา

ปณยาพร เพ็ริยวานิช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง	
กิตติกรรมประกาศ..... จ	
สารบัญ..... ฉ	
สารบัญตาราง..... ฅ	
สารบัญภาพ..... ญ	
บทที่ 1 บทนำ..... 1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1	
คำถามการวิจัย..... 4	
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย..... 4	
ขอบเขตการวิจัย..... 4	
นิยามศัพท์..... 5	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 5	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 6	
ตอนที่ 1 สำนักการสอนไวโอลิน..... 7	
1.1 สำนักการสอนไวโอลินในยุโรป..... 7	
1.2 สำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา (American Violin School)..... 15	
1.3 สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่น (Japanese Violin School)..... 17	
1.4 สำนักการสอนไวโอลินไทย (Thai Violin School) 18	
ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน..... 22	
2.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 22	

2.2 การสอนทักษะปฏิบัติไวยากรณ์	23
2.3 การวัดและประเมินผล	27
ตอนที่ 3 เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวยากรณ์	31
3.1 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวยากรณ์	31
3.2) ตำราการสอนเนื้อหาสาระไวยากรณ์.....	32
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	37
ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	38
ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ขั้นที่ 6 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์.....	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวยากรณ์ ของทัศน นาค วัชร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 45	
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวยากรณ์ในสำนักการสอน ทัศน นาค วัชร.....	69
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
สรุปผลการวิจัย	117
อภิปรายผลการศึกษา.....	124
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	126
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	126
บรรณานุกรม	127

ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก รายนามผู้ให้สัมภาษณ์.....	132
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	134
ภาคผนวก ค ตารางผลงานการแสดงคอนเสิร์ตของทัศน นาควัชร	164
ภาคผนวก ง ตารางผลงานการสอนของทัศน นาควัชร	175
ภาคผนวก จ ตารางแสดงอาจารย์สอนไวโอลินที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในประวัติศาสตร์ 10 ท่าน	177
ประวัติผู้เขียน	182

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการศึกษาประวัตินักไวโอลิน	21
ตารางที่ 2 ตารางสรุปวิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน	27
ตารางที่ 3 ตารางสรุปเทคนิคการเล่นไวโอลิน	32
ตารางที่ 4 ตารางสรุปตำราสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน	35
ตารางที่ 5 ตารางสรุปประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์	42
ตารางที่ 6 ตารางแสดงประวัติการศึกษาของทัศน นาควัชร	50
ตารางที่ 7 ตารางสรุปเนื้อหาเทคนิคไวโอลินในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2	99
ตารางที่ 8 ตารางสรุปเนื้อหาเทคนิคไวโอลินในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4	100
ตารางที่ 9 ตารางแสดงการวิเคราะห์เทคนิคในบทประพันธ์.....	101
ตารางที่ 10 ตารางผลงานการแสดงคอนเสิร์ตของทัศน นาควัชร ในช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2563.....	165
ตารางที่ 11 ตารางผลงานการสอนของทัศน นาควัชร	176

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 บัตรการแสดงคอนเสิร์ตวงโปร มูสิกา	51
ภาพที่ 2 รายชื่อนักดนตรีวงโปร มูสิกา	52
ภาพที่ 3 ทศนาในวัยเยาว์และพี่น้อง ที่มา : ทศนา นาควัชร	53
ภาพที่ 4 เพื่อนร่วมชั้นที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี่	61
ภาพที่ 5 เพื่อนร่วมชั้นที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี่	62
ภาพที่ 6 อัลบาโต ลิซซี และทศนา นาควัชร	63
ภาพที่ 7 เยฮูดี เมนูฮิน ทศนา นาควัชร และอัลเบอโต ลิซซี	64
ภาพที่ 8 โปสเตอร์การแสดงคอนเสิร์ตจบการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยโอเรกอน	65
ภาพที่ 9 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมตำแหน่งมือซ้ายจากตำรา The School of Violin Technics โดย Henry Schradieck	86
ภาพที่ 10 ตัวอย่างแบบฝึกหัด Scale in One Position ฝึกซ้อมการเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้ามสายมือขวาจากตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum	90
ภาพที่ 11 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการใช้คันชักจากตำรา 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik	93
ภาพที่ 12 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือจากตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik	94
ภาพที่ 13 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือจากตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik	95
ภาพที่ 14 ตัวอย่างแบบฝึกหัด Scale in One Position ฝึกซ้อมการสั่นนิ้วจากตำรา Contemporary violin technique, Volume One, Part 1 Scale and Arpeggio Exercises โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum	97

ภาพที่ 15 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมบันไดเสียงสามออกเตปจากตำรา Contemporary Violin Technique, Volume One, Part 1 Scale and Arpeggio Exercises เขียนโดย Ivan Galamian และ Frederick Neum.....	98
ภาพที่ 16 ตัวอย่างบทประพันธ์หลักที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 Violin Concerto in A Minor by Antonio Vivaldi.....	104
ภาพที่ 17 ตัวอย่างบทประพันธ์หลักที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 Violin Concerto No. 1 in A Minor by Jean-Baptiste Accolay.....	105
ภาพที่ 18 หน้าปกตำรา The School of Violin Technics โดย Henry Schradieck.....	112
ภาพที่ 19 หน้าปกตำรา 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik	113
ภาพที่ 20 หน้าปกตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik	114
ภาพที่ 21 หน้าปกตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum	115
ภาพที่ 22 หน้าปกตำรา Scale System for Violin โดย Carl Flesch	116

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนดนตรีสากลในประเทศไทยเริ่มมีพัฒนาการที่เห็นได้ชัดมาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงโปรดเกล้าให้จัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตราขึ้นมาในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2455 โดยตั้งชื่อว่า “วงเครื่องสายฝรั่งหลวง” (กลิ่นพกา ทับทิมธงไชย, 2558; ณัฐวุฒิ เตียนพลกรัง, 2557) ศาสตราจารย์ พระเจนดุริยางค์ บรมครูทางดนตรีตะวันตกที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้วางรากฐานทางดนตรีสากลของไทย (ชลหมู่ ชลานุเคราะห์, 2536) เป็นผู้มีหน้าที่ฝึกสอนและปรับปรุงดูแลวงดนตรี ในเวลาต่อมานักดนตรีวงเครื่องสายฝรั่งหลวงได้แยกย้ายไปเป็นหัวหน้าวงดนตรีต่าง ๆ หลายแห่ง ในปี พ.ศ. 2477 วงดนตรีเครื่องสายฝรั่งหลวงถูกย้ายมาขึ้นกับกรมศิลปากร จึงได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร” (The National Symphony Orchestra)

ในวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร นักดนตรีส่วนใหญ่เป็นครูดนตรีควบคู่กับการเล่นดนตรี โรงเรียนดนตรีเอกชนจึงได้ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1934 - 1936 ชื่อโรงเรียน “วิทยาลัยดนตรีสยาม” ก่อตั้งโดย ศาสตราจารย์พระเจนดุริยางค์ มีการสอนดนตรีสัปดาห์ละ 2 ครั้ง (สุกรี เจริญสุข, 2540) ถือเป็นจุดกำเนิดของโรงเรียนสอนดนตรี

ไวโอลินจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องสาย เป็นเครื่องดนตรีหลักในวงออร์เคสตรา ได้รับความนิยมในการเรียนการสอนทั้งรัฐบาลและเอกชน ปัจจุบันมีโรงเรียนสอนดนตรีที่มีวิชาเรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินกำเนิดขึ้นหลายแห่ง เนื่องจากเครื่องดนตรีไวโอลินมีราคาไม่สูงมากนัก จึงเหมาะแก่การใช้งบประมาณที่มีจำกัดมาลงทุนด้านการศึกษาดนตรี สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาดนตรีในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนดนตรีทั้งไทยและสากล ในแขนงดนตรีเรียนรู้เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ไม่เพียงแต่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ก็มีวงเครื่องสายสากลที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน

ในระดับอุดมศึกษามีหลักสูตรดนตรีเปิดสอนหลายแห่ง ทั้งสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชน ทักษะปฏิบัติไวโอลินเป็นหนึ่งในสาขาวิชาเฉพาะทางดนตรี มีการเรียนการสอนในหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยดนตรีแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สถาบันดนตรีกัลยาณวัฒนา และวิทยาลัยราชภัฏ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าเครื่องดนตรีไวโอลินเป็นที่นิยมในการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งแต่ละสำนักการสอนมีวิธีการเรียนการสอน มีจุดเด่นของแต่ละสำนักที่แตกต่างกัน

สำนักการสอนไวโอลินที่มีชื่อเสียงทั่วโลกที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับ เช่น สำนักการสอนไวโอลินอิตาลี (Italy Violin School) สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส (French Violin School) สำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย (Russian Violin School) สำนักการสอนไวโอลินเยอรมัน (German Violin School) และ สำนักการสอนไวโอลินในอเมริกา (American Violin School) เป็นต้น (Golby, 2004) ซึ่งแต่ละสำนักการสอนมีอิทธิพลต่อกันและกัน โดยแนวการปฏิบัติดนตรีหรือตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน วิธีสอนจากครูสอนไวโอลินแต่ละคน ได้ถูกถ่ายทอดสู่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดความรู้ไปแล้วแยกย้ายกันไป ได้นำไปถ่ายทอดต่อ ทำให้แต่ละสำนักก็มีความเชื่อมโยง มีอิทธิพล รูปแบบการเรียนการสอนการปฏิบัติทักษะไวโอลินที่เป็นจุดเด่นหรือคล้ายกับสำนักบางแห่งได้แพร่กระจายไปทั่วโลกในปัจจุบัน

ครูผู้สอนแต่ละคนมีแนวการปฏิบัติที่แตกต่างกัน วิธีการเรียนการสอนจึงแตกต่างกันไปตามรายบุคคล (Golby, 2004) เช่น เทคนิคมือซ้าย (Left-hand technique) เทคนิคการใช้คันชัก (Bowling) การตีความบทเพลง เป็นต้น การศึกษาประวัติของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนไวโอลินมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทำให้ทราบถึงทักษะ กลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ (Ha, 2015) รูปแบบการปฏิบัติทักษะได้แนวดนตรีมาจากครูผู้สอน ความแตกต่างรายบุคคลของผู้สอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีเอกสารที่เห็นได้ชัดเจนว่า บทประพันธ์หนึ่งบทสามารถตีความและบรรเลงออกมาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกตีความอย่างไร ผู้เรียนจะเรียนรู้ในการปฏิบัติทักษะเช่นนั้น นอกจากนี้ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันด้านการเรียนรู้ การเลือกผู้สอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมีความสำคัญต่อการมีการสื่อสารที่ดีต่อกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่ดีช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างอิสระและสร้างสรรค์ (Su, 2016) ดังนั้นการศึกษาประวัติของครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาประวัติชีวิต ทั้งด้านประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา

ประวัติการทำงาน และสภาพแวดล้อม สุภางค์ จันทวานิช กล่าวว่า “การศึกษาประวัติชีวิต คือการศึกษาบุคคลในบริบททางวัฒนธรรมของคนคนนั้นเพื่อหาคำอธิบายว่าทำไมเขาจึงคิด เช่นนี้เช่นนั้น เขาได้รับแรงจูงใจจากสิ่งใดทำให้ประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น” (สุภางค์ จันทวานิช, 2557) เพื่อให้ทราบกลยุทธ์วิธีการสอนในการถ่ายทอดวิชาความรู้ต่อไป นอกจากนี้ อีซาเบลลา วากเนอร์ (Izabela Wagner) ชี้ให้เห็นว่าชีวประวัติของนักไวโอลินที่ยอดเยี่ยมนักจะมี ความเชื่อมโยง เกี่ยวพันกับความสัมพันธ์ของอาจารย์สอนไวโอลินผู้เชี่ยวชาญ การลำดับวงศ์ ตระกูลหรือประวัติของนักไวโอลินเหล่านี้ทำให้สามารถเข้าใจแผนที่โลกร่วมสมัยของการเรียน การสอนทักษะไวโอลิน (Wagner, 2015)

บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสำนักการสอนไวโอลินในประเทศไทย คือ พันเอกชูชาติ พิทักษากร วิจัยเรื่อง การศึกษาด้านแบบความเป็นครูดนตรี: กรณีศึกษา พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ ระบุคุณลักษณะของความเป็นครูดนตรีในด้านต่าง ๆ ของ พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ และสร้างแนวทางคุณลักษณะของความเป็นครูดนตรี โดยมีต้นแบบคือพันเอกชูชาติ พิทักษากร (วรรณิสา ประเสริฐสุภวิทย์, 2555) จากการ พุ่มเทในการถ่ายทอดวิชาดนตรีอย่างจริงจังของพันเอกชูชาติ พิทักษากรนั้น ทำให้มีลูกศิษย์ที่ ประสบความสำเร็จในสายอาชีพนักดนตรีมากมาย เช่น ศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐา พันธุ์เจริญ นักวิชาการ ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร นักประพันธ์เพลงและศิลปินศิลปากร อาจารย์ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ นักไวโอลิน หัวหน้าวง Royal Bangkok Symphony Orchestra และอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต อาจารย์สิทธิชัย เพ็งเจริญ นักไวโอลิน และอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำสถาบันดนตรีกัลยาณวัฒนา และ อาจารย์ดร.ทัศน นาควัชร นักไวโอลิน หัวหน้าวงโปร มูสิกา (Pro Musica) และ อาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทัศน นาควัชร หนึ่งในนักไวโอลินที่เป็นทั้งนักดนตรีและครูสอนดนตรี (Performer Teacher) ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนางานดนตรีศึกษาในประเทศไทยใน เวลาต่อมา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้าวง Pro Musica และดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทัศนจัดทำโครงการทางดนตรีศึกษาขึ้นมากมาย เช่น โครงการโปรมูสิกา จูเนียร์ แคมป์ (Pro Musica Junior Camp) มีจุดประสงค์เพื่อ พัฒนางานดนตรีคลาสสิกในประเทศไทย โดยการหาตัวแทนเยาวชนในท้องถิ่น เพื่อเข้า ร่วมอบรม ฝึกฝนความสามารถด้านดนตรีคลาสสิก และโครงการเรียนดนตรีวิธีศิลปากร (Silpakorn Summer Music School) จัดขึ้นภายใต้คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโอกาสและสนับสนุนเยาวชนได้พัฒนาทักษะความสามารถทางดนตรีอย่างถูกต้องจากคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญทางดนตรี โครงการบทเพลงแห่งรัชกาลที่ 9 ในสถาบันการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และเผยแพร่พระอัจฉริยภาพด้านดนตรีสู่เยาวชน จะเห็นได้ว่า ทศนาได้มีบทบาทในการพัฒนาวงการดนตรีคลาสสิกในประเทศไทยอยู่เสมอ ทั้งการแสดงคอนเสิร์ตอย่างต่อเนื่องทุกเดือน และโครงการทางดนตรีศึกษา

การศึกษาสำนักการสอนไวโอลินของ ทศนา นาควัชร จะชี้ให้เห็นถึงส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางดนตรีศึกษาในประเทศไทย เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจเรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินในประเทศไทยและเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนไวโอลินในประเทศไทย

คำถามการวิจัย

- 1) สำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร มีประวัติและพัฒนาการอย่างไร
- 2) วิธีการสอนในสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) ศึกษาประวัติและพัฒนาการสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร
- 2) ศึกษาวิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติไวโอลินในสำนักการสอนของทศนา นาควัชร

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาประวัติและพัฒนาการของสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร ด้านประวัติทั่วไป ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงานในฐานะนักดนตรีและครูสอนดนตรี ศึกษาวิธีการสอน ด้านเทคนิคการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน ขอบเขตเวลาช่วงปีที่มีพัฒนาการในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2520 – 2560

นิยามศัพท์

สำนักการสอนไวโอลิน (Violin School) หมายถึง อัตลักษณ์ของทัศน นาควัชร ที่ เป็น นักไวโอลินและครูสอนไวโอลิน มีแนวปฏิบัติดนตรีของตนเองและมีการจัดการเรียนการสอน ทักษะไวโอลินอย่างเป็นระบบ

ประวัติและพัฒนาการ หมายถึง ประวัติด้านการศึกษาทักษะปฏิบัติไวโอลินตั้งแต่เริ่มเรียน จนถึงปัจจุบันของทัศน นาควัชร และประวัติด้านการทำงาน ผลงานการทำงานในฐานะนัก ไวโอลินและครูสอนไวโอลินของทัศน นาควัชร

เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน หมายถึง เนื้อหาสาระดนตรีครอบคลุมเรื่อง 1) เทคนิค มือขวา 2) เทคนิคมือซ้าย 3) เทคนิคมือขวาและเทคนิคมือซ้าย 4) แบบฝึกหัด 5) บท ประพันธ์คีตสรค์ และ 6) ตำราประกอบการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ทราบถึงประวัติและพัฒนาการของสำนักการสอนไวโอลินของทัศน นาควัชร สามารถนำไปเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจในเรื่องการเรียนการสอนไวโอลิน เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนได้
- 2) ได้เทคนิคการสอนและกระบวนการถ่ายทอดทักษะไวโอลินตามแนวทางสำนัก การสอนของทัศน นาควัชร ซึ่งช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะ ไวโอลินในประเทศไทยได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอนทัศนนาควัชร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำนักการสอนไวโอลิน วิธีการสอน และเนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน โดยหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสามารถนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สำนักการสอนไวโอลิน

- 1.1) สำนักการสอนไวโอลินในยุโรป
- 1.2) สำนักการสอนไวโอลินในสหรัฐอเมริกา
- 1.3) สำนักการสอนไวโอลินในญี่ปุ่น
- 1.4) สำนักการสอนไวโอลินในไทย

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน

- 2.1) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2.2) การสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน
- 2.3) การประเมินผล

ตอนที่ 3 เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

- 3.1) เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน
- 3.2) ตำราสอนทักษะการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 สำนักการสอนไวโอลิน

1.1 สำนักการสอนไวโอลินในยุโรป

อิทธิพลของนักไวโอลินรู้จักกันในนามของ “สำนัก” (School) ในสำนักการสอนไวโอลินแต่ละแห่ง แบ่งแยกตามภูมิศาสตร์ประเทศ และสำนักการสอนไวโอลินเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกัน และได้แพร่กระจายไปสู่วัฒนธรรมทวีปอื่น ๆ ทั่วโลก สำนักการสอนไวโอลินในยุโรปหลายแห่งที่มีชื่อเสียงโด่งดังมายาวนาน และยังคงได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน สำนักการสอนไวโอลินที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อการพัฒนาวงการไวโอลินของยุโรปออกเป็นกลุ่มตามประเทศ ได้แก่ สำนักการสอนไวโอลินอิตาลี สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส สำนักการสอนไวโอลินเยอรมันและออสเตรีย และ สำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย ดังนี้

1.1.1 สำนักการสอนไวโอลินอิตาลี (Italy Violin School)

ในช่วงแรกของศตวรรษที่ 16 สำนักการสอนไวโอลินอิตาลีมีอิทธิพลต่อการพัฒนาวงการไวโอลินเป็นอย่างมาก โดยมีนักไวโอลินชาวอิตาลีผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อวงการนักไวโอลินจำนวนหลายคน อาทิ 1) Arcangelo Corelli (1653 - 1713) 2) Antonio Vivaldi (1678 - 1741) 3) Giuseppe Tartini (1692 - 1770) 4) Gaetano Pugnani (1731 - 1798) และ 5) Niccolò Paganini (1782 - 1840) ผลงานการประพันธ์ของนักไวโอลินชาวอิตาลีหลายคนถูกนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนฝึกทักษะปฏิบัติสำหรับนักแสดงเดี่ยว (Soloist) ในยุคต่อมา

Arcangelo Corelli (1653 - 1713) นักไวโอลินและนักประพันธ์ชาวอิตาลีผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อวงการนักไวโอลินมากที่สุดแห่งกรุงโรม ชวาร์ซ (Schwarz) กล่าวว่า “ในช่วงชีวิตของ Corelli เขาได้รับการขนานนามว่าเป็นปรมาจารย์การเล่นไวโอลิน” (Schwarz, 1983; Shipps, 2014) นอกจากนี้ Corelli เป็นอาจารย์สอนทักษะปฏิบัติไวโอลินคนแรกที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ (Wagner, 2015) Corelli เป็นผู้สร้างแบบแผนการประพันธ์คอนแชร์โต กรอสโซ (Concerto Grosso) วิธีการปฏิบัติทักษะไวโอลินและรูปแบบการประพันธ์ของ Corelli ได้ถูกถ่ายทอดไปสู่ลูกศิษย์ในเมืองแต่ละแห่งของทวีปยุโรป ลูกศิษย์คนสำคัญได้แก่ 1) Antonio Vivaldi (1678 - 1741) 2) Giovanni Battista Somis (1686 - 1763) 3) Francesco Geminiani (1687 - 1762) และ 4) Gaetano Pugnani (1731 - 1798)

Antonio Vivaldi (1678 - 1741) นักไวโอลินและนักประพันธ์คนสำคัญของวงการนักไวโอลิน Vivaldi เกิดที่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี พื้นฐานครอบครัวเป็นนักดนตรี ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่า Vivaldi เรียนไวโอลินกับใคร แต่ด้วยการที่เติบโตในครอบครัวนักดนตรีจึงสันนิษฐานได้ว่าเขาได้รับอิทธิพลและพื้นฐานการเล่นไวโอลินจากบิดา Vivaldi ทำงานเป็นอาจารย์สอนทักษะปฏิบัติไวโอลินที่สถานเลี้ยงเด็กหญิงกำพร้าแห่งกรุงเวนิส ในระหว่างที่ทำงานเขาได้ประพันธ์บทเพลงประเภทไวโอลิน คอนแชร์โต (Violin concerto) และ โอเปร่า (Opera) ขึ้นมากมาย งานประพันธ์บทเพลงประเภทโซโล คอนแชร์โต (Solo concerto) ของ Vivaldi มีชื่อเสียงอย่างมาก ลูกศิษย์ที่สำคัญได้แก่ 1) Antonio Veracini (1659 – 1733) 2) Johann Georg Pisendel (1687 – 1755) (Shipps, 2014)

Giuseppe Tartini (1692 - 1770) หนึ่งในนักไวโอลินที่ได้รับการยอมรับว่าฝีมือดีที่สุดจากประเทศอิตาลี (Shipps, 2014) Tartini เรียนไวโอลินกับ Giovanni Battista Somis (1686 – 1763) Tartini ถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงได้อย่างไพเราะ เทคนิคนิ้วมือซ้ายและมือขวาของเขาเล่นได้อย่างลงตัวและสัมพันธ์กัน เขาเล่นบทเพลงที่ยากด้วยความง่ายดาย เทคนิคที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว คือเทคนิคการทริล และดับเบิลทริล (Trills and double trills) ในการเล่นตำแหน่งมือซ้ายขั้นสูง (High positions) ได้อย่างแม่นยำ ประมาณปี ค.ศ. 1728 เขาเป็นที่รู้จักในนาม the 'School of Nations' เป็นโรงเรียนที่นักเรียนจากทั่วยุโรปให้ความสนใจเป็นอย่างมาก รูปแบบการเรียนการสอนของ Tartini ถูกจดบันทึกเป็นตำราการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินโดยลูกศิษย์ของ Tartini ชื่อตำรา *The Traité des agréments de la musique* ถูกเผยแพร่ครั้งแรกที่กรุงเวนิส ประเทศอิตาลีในปี ค.ศ. 1770 และถูกเผยแพร่ซ้ำอีกหลายครั้ง โดยแปลเป็นหลายภาษา ตีพิมพ์ที่ประเทศอังกฤษ ปี ค.ศ. 1771 ฝรั่งเศส ปี ค.ศ. 1773 และเยอรมัน ปี ค.ศ. 1784 ลูกศิษย์ที่สำคัญได้แก่ 1) Pietro Nardini (1722 - 1793) 2) Gaetano Pugnani (1731 - 1798)

Gaetano Pugnani (1731 - 1798) เป็นนักไวโอลินชาวอิตาลีอีกคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวงการนักไวโอลิน Pugnani เรียนไวโอลินกับ Giovanni Battista Somis และ Giuseppe Tartini การปฏิบัติทักษะไวโอลินของเขาทรงพลังและสมบูรณ์แบบนอกจากนี้เขายังประพันธ์บทเพลงไว้มากมาย โดยบทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงมาก คือ Praeludium and Allegro นอกจากนี้ยังประพันธ์โอเปร่า ชุดบทประพันธ์บัลเลต์และ แคนตาตา (Cantatas) ไวโอลิน คอนแชร์โต และ โหมโรงโอเปร่า และบทประพันธ์สำหรับวงแซม

เบอร์ที่หลากหลาย Pugnani ได้ออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตทั่วยุโรป ลูกศิษย์ที่สำคัญได้แก่ Giovanni Battista Viotti (1755 – 1824)

Nicolo Paganini (1782 – 1840) นักไวโอลินผู้มีเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินได้อย่างสมบูรณ์แบบ ได้รับการขนานนามว่าเป็นบิดาแห่งการเล่นไวโอลินในช่วงศตวรรษที่ 19 และงานประพันธ์ที่มีชื่อเสียง 24 Capricci การปฏิบัติทักษะไวโอลินของเขาถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้เป็นอย่างดี บทประพันธ์ของ Paganini เรียบเรียงการใช้เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินที่เป็นที่รู้จักทั่วไปได้อย่างลงตัวและไพเราะ รวมถึงเทคนิค Glissandos Harmonic ฮาร์โมนิกทุกประเภท เทคนิค Pizzicatos โดยใช้ทั้งมือซ้ายและมือขวา เทคนิค Trill Trave The Solo on the G String ซึ่งเป็นเทคนิคเฉพาะตัวของ Paganini การขยับมืออย่างอิสระ เทคนิค Scordatura Staccato และเทคนิคการใช้คันชักแบบผสมทุกประเภท ลูกศิษย์ที่สำคัญได้แก่ Camillo Sivori (1815 – 1894)

1.1.2 สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส (French Violin School)

ในช่วงศตวรรษที่ 17 สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสได้รับอิทธิพลจากสำนักการสอนไวโอลินอิตาลี Giovanni Battista Viotti (1755 - 1824) เป็นนักไวโอลินคนสำคัญที่ทำให้สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสได้รับอิทธิพลจากสำนักการสอนไวโอลินอิตาลี การก่อตั้งสถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส (Paris Conservatoire) ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์วงการนักไวโอลิน กลุ่มนักไวโอลินผู้ก่อตั้งมีความเชี่ยวชาญมากและได้ส่งต่ออิทธิพลของ Viotti ผู้เป็นแกนนำในการก่อตั้งสถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ไปสู่ลูกศิษย์ Pierre Baillot (1771 – 1842) Pierre Rode (1774 – 1830) และ Rodolphe Kreutzer (1766 - 1831) เป็นที่รู้จักในนามของ “Paris Trinity” สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสมีนักไวโอลินคนสำคัญ 1) Giovanni Battista Viotti (1755 - 1824) 2) Pierre Baillot (1771 – 1842) 3) Pierre Rode Rode (1774 – 1830) 4) Rodolphe Kreutzer (1766 - 1831) 5) Lambert Massart (1811 – 1892) และ 6) Martin Marsick (1847 - 1924)

Giovanni Battista Viotti (1755 - 1824) ผู้ได้รับคำกล่าวขานว่าเป็น บิดาแห่งการเล่นไวโอลินสมัยใหม่ ‘father of modern violin playing’ (Shipp, 2014) เกิดที่ Fontanetto da Po ประเทศอิตาลี Viotti เรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ Pugnani Viotti ร่วมเดินทางแสดงคอนเสิร์ตทั่วยุโรปกับอาจารย์ของเขา Pugnani และได้แสดงฝีมือในคอนเสิร์ตที่กรุงปารีส จากนั้นได้ย้ายมาทำงานที่โรงละคร Theatre du Monsieur ในปี ค.ศ.

1788 Viotti เป็นผู้ก่อตั้งสถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส (Paris Conservatoire) ทำให้ Viotti มีอิทธิพลอย่างมากต่อสำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสในเวลาต่อมา ผลงานการประพันธ์ไวโอลินคอนแชร์โต ทั้งหมด 29 บท โดยแบ่งเป็น 2 ชุดตามช่วงเวลาในชีวิตที่อยู่ตามสถานที่นั้น ได้แก่ 1) Parisian Concerto No. 1 – 19 2) London Concerto No. 22 – 29 ลูกศิษย์ที่สำคัญได้แก่ 1) Pierre Rode (1774 - 1830) 2) Rodolphe Kreutzer (1766 - 1831) 3) Pierre Baillot (1771 - 1842)

Pierre Baillot (1771 – 1842) นักไวโอลินชาวฝรั่งเศส เรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ Giovanni Battista Viotti ผลงานการประพันธ์หลากหลาย ได้แก่ บทประพันธ์ไวโอลิน คอนแชร์โต บทประพันธ์ซิมโฟนี บทประพันธ์ไวโอลิน โซนาตามากมาย หลังจากศึกษาไวโอลินที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส Baillot ได้ย้ายไปใช้ชีวิตที่ประเทศรัสเซียในปี ค.ศ. 1805 หนึ่งในบทประพันธ์ของเขาถูกแสดงโดยวงดนตรีรัสเซีย บาโรค (The Russian Baroque Ensemble) นอกจากผลงานการประพันธ์แล้ว Baillot เขียนตำราการสอนไวโอลินที่มีชื่อเสียงมาก *“The greatest treatises on violin playing: The Art of the Violin”* เนื้อหาในตำราแสดงให้เห็นถึงสไตล์การเล่นไวโอลินที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างสไตล์การเล่นในยุคคลาสสิกและสไตล์การเล่นในยุคโรแมนติก (Shipps, 2014) รสนิยมทางดนตรีมีอิทธิพลมาจนถึงยุคโรแมนติกตอนปลาย ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ 1) Charles de Beriot (1802 - 1870) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการเรียนกับ Baillot ที่สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสและได้ถ่ายทอดไปสู่สำนักการสอนไวโอลินเบลเยียม (The Franco - Belgian School) ในเวลาต่อมา

Pierre Rode (1774 – 1830) หนึ่งในนักไวโอลินคนสำคัญที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นนักไวโอลินฝีมือดีที่สุดในโลก เรียนไวโอลินกับกับ Giovanni Battista Viotti ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ในทำงานช่วงแรกเป็นอาจารย์สอนไวโอลินอยู่ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส จากนั้นได้ออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตทั่วยุโรป และได้เดินทางไปทำงานภายใต้ Tsar Alexander I ที่ประเทศรัสเซียในฐานะนักไวโอลินเดี่ยว (Solo Violinist) เป็นเวลา 4 ปี จากนั้นเขาได้ย้ายไปอยู่ที่กรุงเบอร์ลินอีกหลายปี จึงกลับมาทำงานที่กรุงปารีส แต่ไม่ได้ทำงานในฐานะอาจารย์สอนไวโอลินแล้ว Rode หันมาทำงานเป็นนักดนตรีเต็มตัว แสดงคอนเสิร์ตเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ Rode เขียนตำราเทคนิคไวโอลิน *“twenty-four Caprices in the Form of Etudes”* และมีผลงานการประพันธ์ไวโอลิน คอนแชร์โต ที่มีชื่อเสียง คือ ไวโอลิน

คอนแชร์โตบทที่ 7 (Concerto No.7 in A Minor, Opus 9, for Violin and piano) ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ Francois Alday (1765 – 1835)

Rodolphe Kreutzer (1766 - 1831) นักไวโอลินและนักประพันธ์ชาวฝรั่งเศส เกิดในครอบครัวนักดนตรี Kreutzer เป็นที่รู้จักในฐานะนักประพันธ์มากกว่าการเป็นนักไวโอลิน เรียนไวโอลินกับ Giovanni Battista Viotti ทำงานเป็นหัวหน้าวง Paris Opera เขาประพันธ์ไวโอลิน คอนแชร์โตไว้ทั้งหมด 19 บท ประพันธ์โอเปร่าและบัลเลต์รวมกันทั้งหมด 39 บท Kreutzer ทำงานดำรงตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์สอนอยู่ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส นอกจากประพันธ์บทประพันธ์คัดสรรไว้มากมายแล้ว ยังเขียนแบบฝึกหัดเทคนิคไวโอลินที่มีชื่อเสียงมากและเป็นตำราที่สำคัญในประวัติศาสตร์ตำราเรียนไวโอลิน คือ *“Forty-two Studies or Caprices for the Violin”* ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ Lambert Massart (1811 – 1892)

Lambert Massart (1811 – 1892) อาจารย์สอนไวโอลินที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์ของสถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ในฐานะนักดนตรี Massart ได้ร่วมแสดงคอนเสิร์ตกับ Franz Liszt แต่ส่วนมากทำงานในฐานะอาจารย์สอนไวโอลินมากกว่าในฐานะนักดนตรี Massart เรียนไวโอลินกับ Rodolphe Kreutzer และได้เป็นผู้ช่วยสอนของ Kreutzer ในเวลาต่อมา Massart ได้รวบรวมแบบฝึกหัดของ Kreutzer และเขียนเป็นตำรา *“The Art of Working at Kreutzer’s Etudes”* ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ 1) Henryk Wieniawski (1835 – 1880) 2) Eugène Ysaÿe (1858 – 1931) 3) Charles Martin Loeffler (1861 – 1935) 4) Martin Marsick (1847 – 1924) และ 5) Fritz Kreisler (1875 – 1962)

Martin Marsick (1847 – 1924) ในฐานะนักไวโอลินเดี่ยว (Solo Violinist) Marsick เรียนไวโอลินกับ Lambert Massart ออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตทั่วยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในฐานะอาจารย์สอนไวโอลิน ดำรงตำแหน่งอาจารย์สอนทักษะการปฏิบัติไวโอลินที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ 1) Carl Flesch (1873 – 1944) 2) Lucien Capet (1873 – 1928) และ 3) Georges Enesco (1881 – 1955)

1.1.3 สำนักการสอนไวโอลินเยอรมันออสเตรีย (German - Austria Violin School)

ในยุคศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา นักไวโอลินที่สำคัญในสำนักการสอนไวโอลินเยอรมันออสเตรีย ได้แก่ Leopold Mozart (1719 – 1787) Louis Spohr (1784 – 1859) และ

Joseph Joachim (1831 – 1907) ในฐานะนักดนตรี แนวการปฏิบัติของ Spohr และ Joachim เน้นไปที่คุณภาพของเสียงและความไพเราะของท่วงทำนอง (Sound quality) นักไวโอลินในสำนักการสอนเยอรมันได้รับอิทธิพลแนวการปฏิบัติดนตรีและการตีความบทประพันธ์จากสำนักการสอนไวโอลินเช็ก และสำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส

Leopold Mozart (1719 – 1787) เป็นนักไวโอลิน นักประพันธ์เพลง และอาจารย์สอนไวโอลินชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในฐานะบิดาของวอล์ฟกัง อมาเดอุส โมซาร์ท Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791) บทบาทในฐานะนักดนตรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าวงดนตรีในราชสำนักของสมเด็จพระสังฆราชแห่งซัลสบูร์ก เลโอโพลด์เขียนตำราทักษะไวโอลินซึ่งเป็นหนึ่งในตำราการสอนที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ “*A Treatise on the Fundamentals of Violin Playing*” ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1756 ซึ่งเป็นปีที่โมซาร์ทเกิด (Sadie & Tyrrell, 2001) โมซาร์ทเป็นเด็กอัจฉริยะ แน่แน่นอนว่าเลโอโพลด์ในฐานะพ่อและครูของโมซาร์ทได้สอนดนตรีกับโมซาร์ทอย่างจริงจังโดยใช้ตำราเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน (Leopold, 2010)

Louis Spohr (1784 – 1859) นักไวโอลินคนสำคัญของสำนักการสอนไวโอลินเยอรมัน นอกจากเป็นนักไวโอลินอาชีพแล้ว เขายังเป็นนักประพันธ์เพลง วาทยากร และอาจารย์สอนไวโอลินด้วย Spohr ศึกษาการประพันธ์ด้วยตนเองผ่านการศึกษางานการประพันธ์เพลงของ Wolfgang Amadeus Mozart Spohr เรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ Franz Eck (1774 – 1804) ซึ่งเป็นหัวหน้าวง Brunswick Orchestra ในปี ค.ศ. 1802 Spohr ได้เดินทางไปแสดงคอนเสิร์ตที่รัสเซียกับอาจารย์ของเขา และเคยร่วมแสดงคอนเสิร์ตกับ Nicolo Paganini Spohr ก่อตั้งโรงเรียน Mannheim School ขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 18 ในฐานะนักดนตรี Spohr ค่อนข้างหัวโบราณ เขาไม่เห็นด้วยกับการใช้เทคนิคคันชักแบบ Spiccato โดยอ้างว่าขัดกับประเพณีของเยอรมัน (Ships, 2014) ในปี ค.ศ. 1832 Spohr เขียนตำราไวโอลิน *Violinschule* ซึ่งประสบความสำเร็จและมีประโยชน์อย่างมากสำหรับการสอนไวโอลินในสไตล์ยุคคลาสสิก นอกจากนี้เขายังเป็นผู้ประดิษฐ์ที่รองคาง (chinrest) ซึ่งเป็นหนึ่งในชิ้นส่วนของตัวเครื่องไวโอลินที่นิยมใช้กันมาจนถึงปัจจุบัน (Golby, 2004; Ships, 2014) ผลงานการประพันธ์ของเขามีอิทธิพลต่อการแสดงในยุคโรแมนติก ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ 1) Henry Blaagrove 2) Henry Holmes 3) Joseph Joachim

Joseph Joachim (1831 – 1907) นักไวโอลินชาวฮังการี ได้รับการฝึกฝนจากสำนักการสอนไวโอลินเยอรมัน Joachim เป็นหนึ่งในนักไวโอลินทรงอิทธิพลที่สุดคนหนึ่งใน

ประวัติศาสตร์ เขาได้รับอิทธิพลแนวปฏิบัติดนตรีแบบสมัยเก่าจากอาจารย์สอนไวโอลินของเขา Louis Spohr และ Ferdinand David (1810 – 1873) บทบาทในฐานะในด้านนักดนตรีวัยเด็กเขาได้ฝึกฝนดนตรีโดยการเล่นวงแชมเบอร์ทุกสัปดาห์ ในช่วงวัยเยาว์ชนะการแข่งขันปีธเฟิน คอนแชร์โต (Beethoven concerto) และเขายังคงนำงานประพันธ์ของปีธเฟินมาเล่นตลอดอาชีพ Joachim เป็นนักไวโอลินคนแรกที่อยู่ทิศการแสดงไวโอลินบนงานประพันธ์ของนักดนตรีคนอื่น ในฐานะอาจารย์สอนไวโอลิน เป็นศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงผลิตนักไวโอลินเดี่ยวชาวยุโรปมากมายในขณะที่ทำงานที่ Hanover และ Berlin (1867 – 1907) ลูกศิษย์ที่สำคัญ ได้แก่ Leopold Auer (1845 – 1930)

1.1.4 สำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย (Russian Violin School)

สำนักการสอนไวโอลินรัสเซียมีอิทธิพลมากที่สุดในช่วงศตวรรษที่ 20 ในเรื่องการเรียนการสอนทักษะไวโอลินและการตีความบทประพันธ์ สำนักการสอนถูกแบ่งออกเนื่องจากการปฏิวัติทางการเมืองในปี ค.ศ. 1917 เป็นสำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย และสำนักการสอนไวโอลินโซเวียต นักไวโอลินผู้มีบทบาทในการพัฒนาสำนักการสอนไวโอลินรัสเซียมี 3 คน ได้แก่ 1) Henryk Wieniawski 2) Leopold Auer (1845 – 1930) 3) Piotr Stolyarski (1871– 1944) เมืองที่มีการเรียนการสอนหลัก คือ กรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก กรุงโอดีสซา และ กรุงมอสโก นักเรียนไวโอลินส่วนใหญ่มาจากชุมชนชาวยิวรัสเซีย – ยิว (The Russian Jewish community) ชวาร์ซ (Schwarz) กล่าวว่า หลายครั้งที่นักไวโอลินพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอาชีพและต้นกำเนิดทางวัฒนธรรมเป็นพื้นหลังที่สำคัญในการเป็นอัจฉริยะ “คุณเกิดมาเป็นชาวยิวในยุโรปตะวันออกและได้เรียนกับอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่เป็นตัวแทนของสำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย” (Schwarz, 1983) ความเชื่อนี้แพร่หลายโดยเฉพาะในกลุ่มของนักเรียนไวโอลินเดี่ยว นักไวโอลินที่เกิดในประเทศรัสเซียส่วนใหญ่เติบโตในเส้นทางอาชีพด้านดนตรี โดยได้รับการยอมรับว่าเป็นนักไวโอลินเดี่ยวที่เก่งและน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง รวมถึงนักไวโอลินประเทศในกลุ่มยุโรปตะวันออกทั้งหมด เช่น ประเทศโปแลนด์ ประเทศโรมาเนีย ประเทศฮังการี ประเทศยูเครน ประเทศสโลวาเกีย และประเทศสาธารณรัฐเช็ก

Henryk Wieniawski (1835 – 1880) หนึ่งในนักไวโอลินฝีมือดีที่สุดในประวัติศาสตร์ ชาวโปแลนด์ เรียนไวโอลินกับ Lambert Massart ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ตั้งแต่อายุ 8 ปี บทบาทในฐานะนักดนตรี Wieniawski ออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตทั่วโลกในฐานะนักไวโอลินเดี่ยว (violin soloist) จากความสามารถที่มีเขาจึงเป็นหนึ่งใน

อาจารย์สอนทักษะไวโอลินคนสำคัญในประวัติศาสตร์ Wieniawski ย้ายไปตำแหน่งอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (Saint Petersburg Conservatory) ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ Eugène Ysaÿe

Leopold Auer (1845 – 1930) นักไวโอลินและอาจารย์สอนไวโอลินชาวฮังการีผู้มีอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาสำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย Auer เรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินกับ Jakob Dont (1815 – 1888) จากนั้นย้ายไปเรียนกับ Joseph Joachim อาจารย์คนสำคัญผู้พัฒนา Auer ให้เป็นนักไวโอลินระดับโลก Auer ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์กต่อจาก Henryk Wieniawski ตั้งแต่อายุเพียง 23 ปี และดำรงตำแหน่งอาจารย์สอนดนตรีนานถึง 49 ปี เขาพัฒนาสายอาชีพด้านดนตรีโดยการสร้างความสัมพันธ์ในการร่วมงานกับนักดนตรีที่มีชื่อเสียงโด่งดังหลายคน เช่น Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840 – 1893), Alexander Glazunov (1865 – 1936), Alexander Borodin (1833 – 1887) และ Nikolai Rimsky-Korsakov (1844 – 1908) นอกจากนี้ Auer ได้รับการขนานนามว่าเป็นอาจารย์สอนไวโอลินที่มีฝีมือมาก ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ในสำนักการสอนมีสัญลักษณ์บางอย่างที่บ่งบอกว่าเป็นกระบวนการสอนของ Auer นอกจากสอนที่สถาบันดนตรีในกรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์กแล้ว เขาเป็นอาจารย์สอน Master Class ที่กรุงเดรสเดน ประเทศเยอรมนี และกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ลูกศิษย์ของ Auer มีมากกว่า 500 คน ในช่วงเวลา ปีค.ศ. 1868 – 1917 (Wagner, 2015) ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ 1) Mischa Elman 2) Efrem Zimbalist 3) Jascha Heifetz 4) Mischel Piastro และ 5) Toscha Seidel ลูกศิษย์เหล่านี้เป็นชาวรัสเซียทั้งหมด นักไวโอลินลูกศิษย์ชาวรัสเซียเหล่านี้อพยพไปสหรัฐอเมริกาและประสบความสำเร็จในอาชีพนักดนตรี

Piotr Stolyarsky (1871– 1944) นักไวโอลินและอาจารย์สอนทักษะไวโอลินผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งของสำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย ดำรงตำแหน่งสอนทักษะไวโอลินประจำอยู่ที่ Odessa ใน Black Sea เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กๆ สร้างลูกศิษย์มากมายหลายคนที่มีความสุขกับอาชีพนักไวโอลินจนเป็นนักไวโอลินฝีมือระดับนานาชาติ Stolyarsky เริ่มต้นเรียนไวโอลินกับบิดาของเขา จากนั้น เรียนไวโอลินกับ Barcewicz ที่สถาบันดนตรีวอร์ซอว์ Warsaw และเรียนไวโอลินกับ Mlynarski Karbulka ที่ Odessa ในเวลาต่อมา ลูกศิษย์คนสำคัญที่เป็นสิ่งยืนยันความสำเร็จในการสอนของเขา ได้แก่ 1) David Oistrakh 2) Igor Stolyarsky เนื่องจากเขาเริ่มสอนนักเรียนตั้งแต่อายุยังน้อย ใช้เวลาฝึกฝน

ทักษะการเรียนรู้ไวโอลินเป็นเวลานานหลายปี ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานพัฒนาจนฝีมือการเล่นไวโอลินของลูกศิษย์อยู่ในระดับสูงสุด

1.2 สำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา (American Violin School)

จุดเริ่มต้นของสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของยุโรป Ruggiero Ricci (1918) และ Isaac Stern (1920–2002) เป็นผู้วางรากฐานระบบการเรียนการสอนของสำนักการสอนไวโอลินในสหรัฐอเมริกาจนเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงไปถึงยุโรป นักดนตรีวิทยา Boris Schwarz ได้กล่าวถึงการจุดกำเนิดของสำนักการสอนไวโอลินในประเทศสหรัฐอเมริกาช่วงต้นศตวรรษที่ 20 โดยจุดกำเนิดของสำนักการสอนไวโอลินหลักใน 4 พื้นที่ ได้แก่ 1) นิวยอร์ก (Juilliard School of Music) 2) ฟิลาเดเฟีย (Curtis Institute) 3) โรเชสเตอร์ (Eastman School) และในช่วงต้นของปี ค.ศ. 1970 4) บลูมมิงตัน (Indiana University) โดยเป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนทักษะไวโอลินระดับสูงในมหาวิทยาลัย หลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษากับนักดนตรีที่เกิดและเติบโตจากยุโรป ผู้เรียนได้เลือกเส้นทางในสายอาชีพดนตรีโดยการเป็นนักไวโอลินเดี่ยว (soloists) ในช่วงแรกของศตวรรษที่ 20 เช่น 1) Maud Powell (1868 – 1920) 2) Albert Spalding (1888 – 1953) 3) Franz Kneisel (1880 – 1926) 4) David Mannes (1866 – 1959) และ 5) Louis Persinger (1887 - 1966) ซึ่งเป็นนักไวโอลินชั้นนำในฝั่งอเมริกาเหนือ (Wagner, 2015) แม้ว่าตลาดคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิกในสหรัฐอเมริกาและยุโรปมีความแตกต่างกัน แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลินได้บริหารจัดการจนเป็นที่รู้จักในทั้งสองทวีป หลังจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่จากเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 การถ่ายทอดทักษะไวโอลินของอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลินในอเมริกาที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ Ivan Galamian (1902–1981) Dorothy DeLay (1917–2003) และ Josef Gingold (1909–1995)

Louis Persinger (1887 - 1966) เกิดที่เมือง โรเชสเตอร์ ฝึกฝนทักษะไวโอลินในสำนักการสอนไวโอลินเยอรมัน ปัจจุบันในแวดวงนักดนตรีเป็นที่รู้จักในนาม ‘ครูของ Yehudi Menuhin’ ในปี ค.ศ. 1930 Persinger เรียนกับ Leopold Auer ที่ The Juilliard School of Music เป็นเวลา 36 ปีที่ผ่านการฝึกฝนเป็นนักไวโอลินผู้เชี่ยวชาญ และได้รับถ่ายทอดการสอนทักษะไวโอลินรวมถึงการสอนกลุ่มแชมเบอร์ด้วย ลูกศิษย์ของเขาที่มีชื่อเสียง ได้แก่ 1) Ruggiero Ricci (1918 - 2012) และ 2) Bustabo Gulia (1916 - 2002) Schwarz ได้กล่าวถึง Persinger ว่าเป็นผู้มีความเมตตา ความอดทน และเป็นนักแอดคอมพานี (accompanist) ที่โดดเด่น ในฐานะอาจารย์สอนดนตรี Mannes Kneisel และ Persinger

ได้รับอิทธิพลและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินจาก Auer และ Flesch ลูกศิษย์ของพวกเขาหลายคนมาจากครอบครัวที่อพยพมาจากยุโรปตะวันออก Yehudi Menuhin เล่าเรื่องตามที Schwarz กล่าวว่า “เพื่อนเก่าของบิดามารดาอพยพมานิวยอร์กครั้งแรกหลังเกิดเหตุการณ์สังหารหมู่ชาวยิวในปี ค.ศ. 1905 ในกรุงปารีสโตขึ้นเด็กทุกคนถือกล่องไวโอลิน” (Schwarz, 1983: 16-17)

Ivan Galamian (1903 - 1981) อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะไวโอลินที่มีชื่อเสียงระดับโลก เป็นชาวสัญชาติ Armenia ได้รับการฝึกฝนทักษะไวโอลินในสำนักการสอนไวโอลินรัสเซีย และ สำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส Galamian เริ่มสอนทักษะไวโอลินที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1937 เริ่มจากการสอนทักษะไวโอลินที่บ้านส่วนตัวของเขาในแมนฮัตตัน จากนั้นเริ่มสอนในสถาบันสอนดนตรี Curtis รัฐฟิลาเดลเฟีย และที่สถาบันสอนดนตรี Juilliard School of Music ในรัฐนิวยอร์ก Galamian ถูกกล่าวถึงว่าเป็นอาจารย์สอนไวโอลินที่เก่งที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์ ลูกศิษย์ของเขามากมายได้รางวัลจากการแข่งขันไวโอลินระดับนานาชาติ Galamian เป็นครูที่เข้มงวดมาก แต่การฝึกฝนนำไปสู่ความสำเร็จในกลุ่มนักดนตรีศิลปินเดี่ยว ในบรรดาลูกศิษย์ที่มีชื่อเสียงของเขา ได้แก่ 1) Itzhak Perlman 2) Pinchas Zukerman 3) Sergiu Luca 4) Eugene Fodor 5) Glenn Dicterow 6) Miriam Fried 7) Jaime Laredo 8) Peter Zazofsky 9) Paul Zukovsky 10) Michael Rabin 11) Berl Sanovsky 12) Ani และ 13) Ida Kavafian

Josef Gingold (1909 - 1995) เกิดที่ Brest-Litovsk ประเทศ โปแลนด์ เมื่ออายุ 7 ปี ได้ศึกษาทักษะไวโอลินกับ Vladimir Graffman ผู้เป็นลูกศิษย์ของ Leopold Auer ในสำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา ในช่วงเวลานี้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะไวโอลินส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกา Gingold จึงเดินทางไปยุโรปตะวันตกเพื่อศึกษาฝึกฝนทักษะไวโอลินภายใต้สำนักการสอนของ Ysaÿe ในประเทศเบลเยียม นอกจากการทำงานเป็นนักไวโอลินเดี่ยว (soloist musician) เขาเป็นหัวหน้าวงดุริยางค์ที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกาและทำงานร่วมกับคนอื่นๆในกลุ่ม Arturo Toscanini เป็นนักดนตรีแชมเบอร์ที่มีชื่อเสียงของวง Primrose Quartet หลังจากเป็นอาจารย์สอนทักษะไวโอลินอยู่ที่ the University of Cleveland หลายปี ในปี ค.ศ. 1960 Gingold ได้ทำงานเป็นศาสตราจารย์ด้านไวโอลินที่มหาวิทยาลัยอินเดียนา ในบлумมิงตัน จนถึงช่วงท้ายของชีวิต โดยได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในครูสอนไวโอลินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในช่วงครึ่งหลังจากศตวรรษที่ 20 Jean Piguet นักไวโอลิน กล่าวถึง Gingold ว่า “เขามีหลักการสอนลูกศิษย์แต่ละบุคคลที่แตกต่าง

กัน” (Arno, 2010) บรรดาลูกศิษย์ของเขาที่โดดเด่น ได้แก่ 1) Joseph Silverstein 2) Jaime Laredo 3) Miriam Fried 4) Isidor Saslav และ 5) Ulf Hoelscher

Yehudi Menuhin (1916 – 2001) นักไวโอลิน วาทยากร อาจารย์สอนทักษะไวโอลิน และผู้สนับสนุนสิทธิมนุษยชน ชาวอเมริกัน เกิดที่นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา บิดาและมารดาเป็นชาวรัสเซีย-ยิว (Russian - Jewish) Menuhin เป็นเด็กอัจฉริยะที่มีพรสวรรค์ Menuhin เรียนทักษะไวโอลินกับ Louis Persinger ในปี ค.ศ. 1963 Menuhin ก่อตั้งสถาบันดนตรี The Yehudi Menuhin ในช่วงปลายยุค 60 เขาได้รับสัญชาติอังกฤษ และในปี ค.ศ. 1993 ได้รับตำแหน่งลอร์ด Lord Yehudi Menuhin แห่ง Stoke d' Abernon ซึ่งเป็นเกียรติแก่หมู่บ้านเซอร์เรย์ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักการสอนไวโอลินที่มีชื่อเสียงมากและมีนักดนตรีเยาวชนที่มีฝีมือในการปฏิบัติทักษะไวโอลินฝึกฝนอยู่มากมาย สร้างเส้นทางอาชีพนักดนตรีระดับนานาชาติด้วยตนเอง

Dorothy DeLay (1917 - 2002) นักไวโอลินและอาจารย์สอนทักษะไวโอลิน ทำงานเป็นผู้ช่วยของ Ivan Galamian เป็นเวลากว่า 20 ปี DeLay มีบุคลิกตรงกันข้ามกับ Galamian โดยสิ้นเชิง หลังจากการทำงานร่วมกันอย่างยาวนานตลอดจนความสัมพันธ์ของลูกศิษย์ซึ่งเกิดการเข้าใจผิดกับครูของเธอ DeLay จึงตัดสินใจเปิดสอนชั้นเรียนเดี่ยวของตนเองที่สถาบันดนตรี the Juilliard School เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1970 ชั้นเรียนของ DeLay กลายเป็นจุดหมายของนักไวโอลินชั้นนำในสหรัฐอเมริกา รายชื่อลูกศิษย์เก่าของ DeLay รวมถึง 1) Itzhak Perlman 2) Shlomo Mintz 3) Mark Kaplan 4) Mark Peskanov 5) Cho-Liang Lin 6) Nigel Kennedy 7) Ida Levin 8) Nadja Salerno-Sonnenberg 9) Dimitri Sitkovetsky 10) Midori 11) Sarah Chang และ 12) Gil Shaham นักไวโอลินผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ได้รับการฝึกฝนจาก DeLay Galamian และ Gingold ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลของสำนักการสอนไวโอลินอเมริกาในช่วงปลายศตวรรษที่ 20

1.3 สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่น (Japanese Violin School)

เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 นักไวโอลินชาวญี่ปุ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีส่วนร่วมในการแข่งขันไวโอลินระดับนานาชาติ มีนักไวโอลินชาวตะวันตกหลายคนออกแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศญี่ปุ่น เช่น Nathan Milstein ได้กล่าวถึงประเทศญี่ปุ่นว่า ได้ยินดนตรีคลาสสิกเล่นตามสถานที่ทั่วไป เช่น ร้านกาแฟ บาร์ แสดงให้เห็นถึงความนิยมดนตรีคลาสสิกในประเทศ

ญี่ปุ่น สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่น (Japanese music schools) มีวิธีการสอนไวโอลินระดับพื้นฐานโดยได้รับการพัฒนาการสอนจาก Shinischi Suzuki

Shinischi Suzuki (1898– 1998) นักไวโอลินชาวญี่ปุ่นคนสำคัญผู้มีบทบาทในการพัฒนาสำนักการสอนไวโอลินในประเทศญี่ปุ่น ซุซูกิเรียนไวโอลินกับ Karl Klingler (1879 – 1971) ผู้เป็นรองหัวหน้าวงจาก Joseph Joachim ในวงดุริยางค์เบอลิน ฟิลาฮาร์โมนิก (Berlin Philharmonic) ที่สำนักการสอนไวโอลินในสหรัฐอเมริกา (Ships, 2014) สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่นตามหลักการของซุซูกิ (the Suzuki Violin School) ประสบความสำเร็จอย่างมาก ในปี ค.ศ. 1950 สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่นตามหลักการของซุซูกิ สามารถฝึกฝนทักษะไวโอลินของผู้เรียนระดับสูงถึง 196 คนภายในปี ค.ศ. 1972 มีจำนวนผู้เรียนไวโอลินระดับสูงเพิ่มขึ้นถึง 2,321 คน ทุกวันนี้สำนักการสอนไวโอลินญี่ปุ่นตามหลักการของซุซูกิมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก (Wagner, 2015)

นอกจากความสนใจดนตรีคลาสสิกตะวันตกในประเทศญี่ปุ่น ยังได้รับความนิยมและขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศจีน เกาหลีใต้ และไทย ชาวเอเชียผู้อพยพมายังประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับการฝึกฝนทักษะไวโอลินที่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ในช่วงปลายทศวรรษ 1970 ประเทศจีนได้มาศึกษาที่สำนักการสอนของ Yehudi Menuhin และนำต้นแบบไปใช้ จากการเป็นประเทศที่มีการปฏิวัติทางการเมือง ทำให้การฝึกทักษะไวโอลินของนักไวโอลินรุ่นใหม่ชาวเอเชียมีความคล้ายกับนักไวโอลินของชาวอิสราเอล คือ การเริ่มต้นเรียนฝึกฝนทักษะไวโอลินในสำนักการสอนของประเทศตนเอง จากนั้นจึงเดินทางมาศึกษาทักษะไวโอลินต่อในยุโรปและสหรัฐอเมริกา

1.4 สำนักการสอนไวโอลินไทย (Thai Violin School)

สำนักการสอนไวโอลินในประเทศไทย เริ่มมีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัดในช่วงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ในปี พ.ศ. 2455 พระองค์ทรงสถาปนาวงเครื่องสายฝรั่งหรือวงออร์เคสตราขึ้นในกรมมหรสพ ใช้ชื่อว่า “วงเครื่องสายฝรั่งหลวง” (วัฒน์ เกิดสว่าง, 2536; ณัฐวุฒิ เตียนพลกรัง, 2557) บุคคลสำคัญในการพัฒนาดนตรีตะวันตกในประเทศไทย คือ พระเจนดุริยางค์เป็นบรมครูทางดนตรีตะวันตกที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้วางรากฐานทางดนตรีตะวันตกของไทย (ชลหมู่ ชลานุเคราะห์, 2536 : 88) และเป็นผู้ควบคุมดูแลวงเครื่องสายฝรั่งหลวง พระเจนดุริยางค์ (พ.ศ. 2426 – 2511) ชื่อเดิม Peter Feit โดยมีบิดาเป็นผู้สอนดนตรีและให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษาด้านดนตรี การ

จัดหาหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้องกับดนตรีจากยุโรปมาสอนให้ (สุกรี เจริญสุข, 2562) พระเจนดุริยางค์มีผลงานทางด้านดนตรีที่หลากหลาย ทรงคุณค่าทั้งด้านศาสตร์และศิลป์ อันเป็นที่รู้จักแพร่หลายในปัจจุบัน อาทิ เช่น ผลงานการประพันธ์เพลงชาติไทย การเรียบเรียงเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 บทเพลงอาทิตย์อัปสาง และบทเพลงมาร์ชราชวัลลภ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลงานทางวิชาการดนตรี เช่น แบบเรียนดุริยางคศาสตร์สากลฉบับทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย เป็นต้น พระเจนดุริยางค์มีลูกศิษย์จำนวนมากที่ได้เรียนดนตรีกับพระเจนดุริยางค์ และประสบความสำเร็จในวิชาชีพทางดนตรี จนเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในสังคม ลูกศิษย์คนสำคัญ เช่น ครูเอื้อ สุนทรสนาน (พ.ศ. 2453 – 2524) ส่าง อารัมภีร์ ศิลปินแห่งชาติ (พ.ศ. 2465 – 2542), ครูชลหมู่ ชลานุเคราะห์ นักเชลโล่และผู้ควบคุมวงดุริยางค์แห่งกรมศิลปากร ต่อจากพระเจนดุริยางค์, พันจ่าอากาศเอกมนัส ปิติสานต์ นักประพันธ์เพลงไทยสมัยนิยม และพันตำรวจโททิมา โพธิเวส เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นลูกศิษย์ที่ได้ร่ำเรียน วิชาความรู้ทางดนตรีจากพระเจนดุริยางค์โดยตรงทั้งสิ้น (บพิตร คำตัน, 2561; สุกรี เจริญสุข, 2562)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการถ่ายทอดดนตรีของพระเจนดุริยางค์ เขียนโดย บพิตร คำตัน ชื่อวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความรู้ทางดนตรีของพระเจนดุริยางค์ไปสู่ลูกศิษย์ กรณีศึกษา พันจ่าอากาศเอกมนัส ปิติสานต์และพันตำรวจโท ทิมา โพธิเวส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดความรู้ทางดนตรีของพระเจนดุริยางค์ที่มีต่อพันจ่าอากาศเอกมนัส ปิติสานต์และพันตำรวจโท ทิมา โพธิเวส ทำการศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาแบบพหุ-กรณีศึกษา การเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเป็นหลัก และจากการสังเกต และศึกษาข้อมูลเอกสาร ที่เป็นโน้ตเพลง และหนังสือ ผลจากการวิจัยพบว่า วิธีการถ่ายทอดความรู้ทางดนตรีของพระเจนดุริยางค์มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว พบว่า 1) ใช้วิธีการสอนแบบเน้นการบรรยาย ส่วนใหญ่จะให้เนื้อหาที่เป็นหลักการหรือความคิดรวบยอดก่อน แล้วตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ 2) การสอนวิชาทักษะดนตรีจะให้นักเรียนเลือกเครื่องดนตรี จากนั้นพระเจนดุริยางค์จะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเครื่องดนตรีให้ตามความเหมาะสม จัดหาโน้ตเพลงเครื่องดนตรี และมอบหมายให้ครูผู้ช่วยฝึกสอนมาสอนต่อ 3) การสอน การประพันธ์นั้นสอนเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบทางดนตรี ให้เหมาะสมกับประเภทของบทเพลง คำร้อง และอารมณ์ ของเพลง 4) การบริหารจัดการวงดนตรีควรวางตำแหน่งนักดนตรีสำรองไว้เพื่อทดแทนยามฉุกเฉิน (บพิตร คำตัน, 2561)

บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสำนักการสอนไวโอลินในประเทศไทยในเวลาต่อมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีสากล) ประจำปีพุทธศักราช 2553 พันเอกชูชาติ เกิดวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2477 บิดาให้การสนับสนุนการเรียนด้านดนตรีตั้งแต่อายุ 9 ปี โดยเรียนรู้ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล อาจารย์สอนไวโอลินคนไทย คือ สุทิน เทศารักษ์ ในเวลาต่อมาได้ไปศึกษาด้านทักษะไวโอลินต่อที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร รวมทั้งเยอรมันและโปรตุเกสเป็นเวลา 9 ปี ในช่วง ศึกษาไวโอลินขั้นสูงกับ Maxim Jacobsen ซึ่งเป็นครูผู้สอนไวโอลินและนักไวโอลินที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในสมัยนั้น และได้รับคำแนะนำหนทางการพัฒนาการเล่นไวโอลินจาก Lord Yehudi Menuhin ผลงานในฐานะนักดนตรีขณะศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศ ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดไวโอลินที่กรุงลอนดอนถึง 2 ครั้ง และได้รับคัดเลือกเป็นหัวหน้าวงของลอนดอนคอลเลจออฟมิวสิก และแอดดิสันสตริงออร์เคสตรา อีกทั้งยังเป็นผู้อำนวยการเพลงของนอร์ธเคนซิงตันซิมโฟนีออร์เคสตราอีกด้วย ในฐานะอาจารย์สอนไวโอลิน รับราชการเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสอนในสถาบันดนตรีอื่น ๆ มากกว่า 40 ปี ลูกศิษย์จากการเรียนดนตรีมีหลายแขนง ทั้งนักไวโอลิน วิโอล่า วาทยากร นักประพันธ์เพลง นักเรียบเรียงเสียงประสาน ครูดนตรี ลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ นักไวโอลิน หัวหน้าวง Royal Bangkok Symphony Orchestra และอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยรังสิต สิทธิชัย เพ็งเจริญ นักไวโอลิน และอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา ดร.ทัศน นาควัชระ นักไวโอลิน หัวหน้าวง Pro Musica และอาจารย์สอนทักษะไวโอลินประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ นักวิชาการ รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร นักประพันธ์เพลงและศิลปินศิลปาธร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการถ่ายทอดดนตรีของพันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ เขียนโดย วรณิสา ประเสริฐศุภวิทย์ เรื่อง การศึกษาต้นแบบความเป็นครูดนตรี: กรณีศึกษา พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของความเป็นครูดนตรีในด้านต่าง ๆ ของพันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ 2) สร้างแนวทางคุณลักษณะของความเป็นครูดนตรี โดยมีต้นแบบคือพันเอกชูชาติ พิทักษากร ในส่วนของการศึกษาเอกสารชีวประวัติ วิธีที่ใช้ในการศึกษาคือการสัมภาษณ์เชิงลึกนักไวโอลินและลูกศิษย์โดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาดูเอกสาร มีประเด็นในการศึกษา 4 ประเด็นหลัก คือ 1.1) ครอบครัว 1.2) การศึกษา 1.3) การทำงาน 1.4) ผลงาน

และรางวัลที่ได้รับ ผลการศึกษาประเด็นในการสร้างแนวทางคุณลักษณะของความเป็นครู
ดนตรี แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครู และต้นแบบความเป็นครู คือ 2.1) ครู และความเป็นครู
2.2) คุณลักษณะของความเป็นครู และคุณลักษณะของความเป็นครูที่ดี ผลการศึกษาส่วน
ของวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้วิธีการอธิบาย และวิธีการสาธิต (วรรณิสา ประเสริฐ
ศุภวิทย์, 2555)

จากการศึกษาตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักการสอนไวโอลิน จะเห็นได้
ว่า การศึกษาสำนักการสอนไวโอลินมีประเด็นในการศึกษาประวัตินักไวโอลิน 3 ประเด็น 1)
การศึกษาประวัติพื้นฐานครอบครัว 2) ประวัติการศึกษา 3) ประวัติการทำงานในฐานะนัก
ดนตรี โดยมีตารางสรุปการศึกษาประวัตินักไวโอลิน (ตารางที่ 1) ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการศึกษาประวัตินักไวโอลิน

ประเด็นในการศึกษา	(Grove, 2001)	(Schueneman, 2004)	(Shipps, 2014)	(Golby, 2004)	(Wagner, 2015)
1.ประวัติส่วนตัว					
- ข้อมูลทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓
- ครอบครัว	✓	✓	✓		✓
2.การศึกษา					
- ครูสอนไวโอลิน (สำนักการสอนไวโอลิน สถานที่เรียน อิทธิพลการเล่นที่ได้รับ)	✓	✓	✓	✓	✓
3.การทำงาน					
- ในฐานะนักไวโอลิน (การแสดงคอนเสิร์ต สถานที่ทำงาน วงดนตรีที่เล่น เทคนิคการเล่นไวโอลิน บทประพันธ์ที่สนใจ)	✓	✓	✓	✓	✓

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นหนึ่งในกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันสูงสุด ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนมากที่สุด พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า “การจัดประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ และการฝึกทักษะโดยใช้ยุทธศาสตร์กระบวนการ วิธีการ สื่อ และเทคนิคต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2551) สอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553) การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ มีการวางแผนล่วงหน้าโดยใช้ความรู้ การถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถกระทำได้หลากหลายวิธีการ (ทศนา แคมมณี, 2560)

2.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยมีจุดเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนมากที่สุด มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (กรมวิชาการ, 2543; ทศนา แคมมณี, 2560) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) กล่าวว่า กระบวนการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลที่มุ่งพัฒนา คน และ ชีวิต ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-centered learning) ของ จอห์น ดิวอี้ มีแนวคิดว่า ครูที่ดีจะต้องนำประสบการณ์ ความสนใจและปัญหาจากสังคมภายนอกเข้ามาแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรตระหนักในการสร้างให้ผู้เรียนเกิดความงอกงามและเกิดพัฒนาการตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน หลักสูตรไม่ใช่ศูนย์กลางของการเรียนรู้ แต่ศูนย์กลางของการเรียนรู้อยู่ที่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้

ดีผ่านกิจกรรมที่ได้ลงมือกระทำ (Learning by doing) (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2543)

การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดกระบวนการการเรียนรู้และสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมได้ การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี เนื่องจากการปฏิบัติทักษะดนตรีของผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานการปฏิบัติทักษะ พัฒนาการ และความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

ทิตนา แชมมณี ได้กล่าวถึงการสอนทักษะปฏิบัติ ไว้ว่า การสอนทักษะปฏิบัติเป็นหนึ่งในพฤติกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1956) เป็นการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออกในด้านการเคลื่อนไหวและการใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ใช้การเคลื่อนไหวหรือการประสานงานของกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี มีความชำนาญ ความถูกต้อง (ทิตนา แชมมณี, 2560) การจัดการเรียนการสอนสำหรับทักษะปฏิบัติเป็นการเน้นการกระทำ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เลียนแบบหรือปฏิบัติตามผู้สอน (พงศกร จอมแก้ว, 2562)

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน 4 วิธี ได้แก่ 1) วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (lecture) 2) วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (demonstration) 3) วิธีสอนโดยใช้การฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice) และ 4) วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip) เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนทักษะดนตรี วิธีสอนโดยใช้การบรรยายนั้นเป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้ทั่วไปในการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอนโดยใช้การสาธิตเป็นหนึ่งวิธีการสอนที่สำคัญในการสอนทักษะดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง การสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่างทำให้ผู้เรียนได้ยินเสียงและเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น วิธีการสอนโดยใช้การฝึกฝนและการปฏิบัติเป็นหนึ่งในวิธีการสอนทักษะปฏิบัติที่กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องตลอดจนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ วิธีการสอนวิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา เป็นวิธี

หนึ่งในการยกตัวอย่างนักดนตรีที่ต้องการนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติทักษะไวโอลิน รวมถึงการไปทัศนศึกษา การเรียนรู้นอกสถานที่ผ่านการไปดูการแสดงคอนเสิร์ต

1) วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (lecture)

ทิตนา แชมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดวิธีสอนโดยใช้การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ แล้วพูด บอก เล่า อธิบายเนื้อหาสาระ หรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียน และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง” (ทิตนา แชมมณี, 2561) สอดคล้องกับ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า “การบรรยาย (Lecture) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การจดบันทึก การสรุปสาระสำคัญ เป็นหนึ่งในวิธีสอนของกลยุทธ์การสอนทางตรง (Direct Instructional Strategy)” (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

2) วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (demonstration)

ทิตนา แชมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดูแล้วซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตการสาธิต” (ทิตนา แชมมณี, 2561) สอดคล้องกับ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า การสาธิต (Demonstration) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการสังเกต การปฏิบัติตามคำแนะนำ การแก้ปัญหา เป็นหนึ่งในวิธีสอนของกลยุทธ์การสอนทางตรง (Direct Instructional Strategy) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

3) วิธีสอนโดยใช้การฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า การฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติซ้ำๆ เพื่อความเข้าใจและสรุปความเข้าใจ เป็นหนึ่งในวิธีสอนของกลยุทธ์การสอนทางตรง (Direct Instructional Strategy) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

4) วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip)

ทศนา แหมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (case) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงและตอบ ประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการ อภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ” (ทศนา แหมมณี, 2561) สอดคล้องกับ ฌรุธ สุธธจิตต์ กล่าวว่า วิธีสอนกรณีศึกษา (Case Studies) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์อภิปรายเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหา กลยุทธ์การสอนทางอ้อม (Indirect Instructional Strategy) (ฌรุธ สุธธจิตต์, 2560)

ทศนา แหมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนและเดินทางไปศึกษา เรียนรู้ ณ สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องนั้น ซึ่งอยู่นอกสถานที่ที่เรียนกันอยู่เป็นปกติ โดยมีการศึกษาต่างๆในสถานที่นั้นตามกระบวนการหรือวิธีการที่ได้วางแผนไว้ และมีการอภิปรายสรุปการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้ศึกษามา (ทศนา แหมมณี, 2561)

การสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

งานวิจัยเรื่อง Proximal Positioning: A Strategy of Practice in Violin Pedagogy โดย Sylvia A. Gholson มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายรูปแบบของกระบวนการสอน การฝึกซ้อมในสตูดิโอสอนไวโอลินของ โดโรธี ดีเลย์ (Dorothy DeLay) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะไวโอลิน และได้ศึกษาและพัฒนาแนวคิดวิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน แนวคิดการศึกษานี้ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ (Expertise) การสอนและวิธีการสอนทั่วไป (Teaching and instruction in general) การให้คำปรึกษา (Mentoring) และวิธีการสอนทักษะเครื่องสายโดยเฉพาะ (Expert instrumental string instruction) รูปแบบการสอนตัวต่อตัวถูกนำไปประยุกต์ใช้ในหลายมิติ รวมถึงการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล การเรียนพิเศษ และการให้คำปรึกษา “การให้คำปรึกษา” เป็นแนวคิดหลักของการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ (Gholson, 1998)

ผลการวิจัย สรุปได้ว่ากลยุทธ์การปฏิบัติมีลักษณะผ่านทฤษฎีการวางตำแหน่ง “Proximal positioning” กลยุทธ์เหล่านี้ทำให้ครูผู้สอนวางรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ทฤษฎีการวางตำแหน่งอธิบายกลยุทธ์ที่ใช้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ ทฤษฎีนี้มีความสำคัญเนื่องจากแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่เป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติและนำเสนอแบบต้นแบบสำหรับการพัฒนาการสอนและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างครูกับนักเรียน กลยุทธ์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลยุทธ์การเตรียมการ (Preparatory strategy) กลยุทธ์การเตรียมการกลายเป็นรูปแบบการปฏิบัติระดับโลก พัฒนาโดยครูผู้นำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง โดยจะเตรียมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า และสามารถกำหนดบริบท จัดระเบียบการเรียนการสอนการสอนได้ กลยุทธ์การเตรียมการแบ่งเป็น 2 รูปแบบ 1.1) ทำความคุ้นเคย (get-acquainted) ซึ่งมักจะอยู่ในรูปแบบของการตั้งคำถาม 1.2) การตั้งเป้าหมายระดับสูงในการสอนก่อนนำเข้าบทเรียน (pedagogical goals) โดโรธี ดีเลย์ มุ่งเน้นการใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ หนึ่งในเป้าหมายเหล่านี้ส่งผ่านไปยังกระบวนการตีความของนักเรียน กระทำผ่านการใช้เป้าหมายย่อย เช่น การการถกเถียงในบริบททางประวัติศาสตร์ทางดนตรี (Historical context) การตีความบทเพลง (Musical character) การฝึกฝนสมัยใหม่ (Modern-day practice) การสำรวจเทคนิคมือซ้าย (Left-hand technique) เช่น articulation vibrato shifting 2) กลยุทธ์การอำนวยความสะดวก (Facilitative strategy) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน 2.1) การหาจุดอ่อนในการปฏิบัติทักษะของนักเรียน (Obvious area of weakness) การค้นหาจุดอ่อนเหล่านี้เพื่อสร้างเป้าหมายสำหรับการพัฒนาที่มีศักยภาพและสามารถช่วยเหลือปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนได้อย่างสูงสุด 2.2) การขยายองค์ความรู้ (Cognitive magnification) คือความสนใจทีละขั้นตอน (Step-by-step) การใส่ใจกับรายละเอียดต่างๆ 2.3) การอุปมาอุปไมย (Metaphor) เป็นวิธีหลักในการเรียนการสอน วิธีหนึ่งในการตีความทางดนตรีคือการใช้อุปมาแนวคิด หรือเป็นการใช้คำเปรียบเทียบการรับรู้ทางดนตรีในแง่เชิงปริมาณทั่วไป เช่น มากกว่า/น้อยกว่า เร็วขึ้น/ช้าลง ดังขึ้น/เบาลง สูง/ต่ำกว่า

จากวิธีสอนทั้งหมดตามแนวคิดของทศนา แคมมณี, ญรุธ สุธจิตต์ ผู้วิจัยนำเสนอวิธีสอนที่ได้รับความนิยมหรือเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินจำนวน 4 วิธี ทั้งหมด ตามตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางสรุปวิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

วิธีการสอน	(ทศนา แคมมณี, 2561)	(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)
1) วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (lecture) (ครูอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาสาระดนตรี, เทคนิคการเล่นไวโอลิน)	✓	✓
2) วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (demonstration) (ครูเล่นไวโอลินให้ดูเป็นตัวอย่าง)	✓	✓
3) วิธีสอนโดยใช้การฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice) (ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติซ้ำๆ เพื่อความเข้าใจและสรุปความเข้าใจ)		✓
4) วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip) (ครูให้ผู้เรียนไปชมการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อเป็นกรณีศึกษา หรือการให้ไปฟังเพลง คู่มือการสอน)	✓	✓

2.3 การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วยกระบวนการย่อย ได้แก่ การวัดผล (measurement) และการประเมินผล (assessment) ทั้งการวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก ในทางการศึกษาจึงมักใช้คำว่า “การวัดประเมินผล” ในการออกแบบ การเรียนการสอนซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุผลการเรียนรู้นั้น การวัดประเมินผลในที่นี้จึง หมายถึงการวัดประเมินผลการเรียนรู้ (assessment of learning) ซึ่งเป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางวิชาการในเชิงสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สารสนเทศดังกล่าวนำไปใช้ในการกำหนดระดับคะแนนให้ ผู้เรียนรวมทั้งใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2555)

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และยังเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอนตลอดจนเนื้อหาสาระวิชาอีกด้วย (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545) การวัดและประเมินผลสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูล ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการวัดทางการศึกษาในหลากหลายวิธี โดยได้ผลออกมาในรูปแบบของตัวเลข เพื่อให้ได้ข้อมูลการวัดผลในเชิงปริมาณ

2) การประเมินผล (Evaluation) คือ กระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า โดยนำเสนอผลการวัดเชิงปริมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณภาพของการวัดว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

จากความหมายของการวัดและประเมินผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงหมายถึง การบวนการในการวัดและประเมินผลของผู้เรียน โดยรวมกระบวนการไว้ด้วยกัน โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น ภาพรวมของหลักสูตร จุดประสงค์ของรายวิชา การวิเคราะห์เนื้อหาทางการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และสรุปผลการวัดและประเมินผลในขั้นสุดท้าย การวัดและประเมินผลควรมีความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) (Tyler, 1970; Wiggins, 1989; Zais, 1967 อ้างถึงใน จินตมาตร์ มีอาษา, 2559)

2.3.1 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนดนตรี

การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรเป็นการประเมินผลที่ประกอบด้วย 1) การประเมินผลในกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้และความเข้าใจของผู้เรียน การวัดและประเมินผลในกระบวนการนี้ทำให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอน และสามารถนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนดนตรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) การประเมินผลหลังการสอน (Summative Evaluation) เป็นกระบวนการประเมินผลที่แสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชานั้น ๆ ว่าอยู่ในระดับใด เป็นการแสดงประสิทธิผลของการเรียนในภาพรวมทั้งหมด (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) การประเมินผลทั้ง 2 ลักษณะนี้ใช้ในการประเมินผลในกระบวนการเรียนการสอนวิชาดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติ

การวัดผลทักษะดนตรีแบ่งคะแนนของการวัดผลออกเป็น 2 ส่วน 1) ความสามารถในการปฏิบัติทักษะ (เชิงปริมาณ) 2) คุณภาพของการปฏิบัติ (เชิงคุณภาพ) เนื่องจากดนตรีเป็นศิลปะ ในการปฏิบัติทักษะบทเพลงเดียวกัน อาจแสดงการบรรเลงดนตรีออกมาไม่เหมือนกัน ดังนั้นการวัดและประเมินผลทางดนตรีควรวัดทักษะทั้งในเชิงของปริมาณและเชิงคุณภาพ กล่าวคือ ในการวัดเชิงปริมาณ เป็นการวัดทักษะที่ผู้เรียนควรปฏิบัติได้หลังจากเรียนรู้ไปแล้ว ในเชิงคุณภาพ เป็นการวัดความไพเราะของการปฏิบัติทักษะ การตีความบทเพลงและลีลาประกอบการบรรเลง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

2.3.2 เกณฑ์การประเมินผล

ในการประเมินผลทางด้านคุณภาพ เป็นการประเมินค่าโดยใช้การตัดสินใจจากเกณฑ์ที่ผู้สอนมีอยู่ในใจ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า เมื่อผู้สอนได้คะแนนจากการวัดผลด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ทักษะและเจตคติดนตรี จากนั้นจะมีการตีค่าของคะแนนออกมาในลักษณะการตัดสินค่าว่าผู้เรียนมีระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอยู่ในระดับใดเช่น ผู้สอนอาจกำหนดเกณฑ์เป็นระดับต่าง ๆ เช่น ดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง หรือในรูปแบบของเกรด A B C D E F เป็นต้น เกณฑ์การประเมินแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ 1) การตัดสินประเมินผลอิงเกณฑ์ คือ เกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนได้วางหลักเกณฑ์หรือระดับคะแนนไว้แล้ว เช่น ต้องได้คะแนน 80 ขึ้นไปจึงจะได้เกรด A 2) การตัดสินประเมินผลอิงกลุ่ม คือ เกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนใช้กลุ่มผู้เรียนเป็นเกณฑ์อาจมีการปรับระดับคะแนนได้เล็กน้อยหลังจากดูคะแนนภาพรวมทั้งหมด (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.3 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

การประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอนดนตรีได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากมุ่งเน้นการประเมินตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ การประเมินตามสภาพจริง คือ กระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียน การปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะการคิดซับซ้อน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) การประเมินตามสภาพจริงเป็นกระบวนการสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในสถานการณ์จริงในปัจจุบัน เป็นวิธีการที่เน้นงานภาคปฏิบัติ วิธีการประเมินตามสภาพจริงจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัด

กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และร่วมพัฒนาหรือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับใช้ในการประเมินวิธีการต่าง ๆ (สมศักดิ์ ภาวิภาตวรรณ, 2544; กมลวรรณ ตั้งธนาภานนท์, 2549)

วิธีการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริงสามารถแบ่งได้ 4 วิธีดังนี้

1) การสังเกต (Observation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณลักษณะ พฤติกรรม การปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ ทำให้ได้ข้อมูลตรงตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน

2) การสัมภาษณ์ (Interview) ช่วยให้ได้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง นิยมใช้ร่วมกับการสังเกต

3) การประเมินการปฏิบัติงาน (Performance assessment) เพื่อทดสอบทักษะและความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยประเมินผ่านการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมในสถานการณ์จริง

4) การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน (Portfolio assessment) แฟ้มสะสมผลงาน คือ สิ่งที่ใช้บรรจุหลักฐาน หรือผลงานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ เจตคติ ทักษะ การประเมินจากสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอันเป็นผลจากการเรียนรู้ที่เกิดในสภาพจริง

ในการจัดการเรียนการสอนดนตรี ผู้เรียนแต่ละคนมีพัฒนาการด้านทักษะดนตรีไม่เท่ากัน การประเมินแบบอิงเกณฑ์ หรืออิงกลุ่ม อาจไม่สามารถประเมินความรู้ ทักษะ และพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง จึงควรมีการประเมินตามสภาพจริงควบคู่กับการประเมินแบบปกติเพื่อให้การประเมินผลด้านทักษะดนตรีมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ตอนที่ 3 เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

3.1 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

David J. Golby กล่าวถึงเทคนิคไวโอลินที่เป็นแนวทางการปฏิบัติดนตรีที่แตกต่างกันของแต่ละสำนักการสอน ประเด็นที่กล่าวถึง คือ การจับไวโอลิน (Violin Hold) ตำแหน่งมือซ้าย (Left Hand position) มือขวา (The Bow) จังหวะและลักษณะของเสียง (Tempo and Articulation) โน้ตประดับ (Ornamentation) การถ่ายทอดอารมณ์และแนวดนตรี (Expression and Style) บทประพันธ์คีตสรุค (Repertoire) และองค์ประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับบทประพันธ์คีตสรุค แนวคิดและมุมมองของนักวิชาการท่านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไวโอลินเทคนิคมีความหลากหลาย โดยไวโอลินเทคนิคแบ่งออกเป็น 3 เรื่องหลัก ดังนี้ 1) Violin and Bow Hold 2) The Left Hand 3) Bowing (Golby, 2004)

โจฮาน เลโอโพลด์ โมซาร์ท (Johann Leopold Mozart, 1719 - 1787) ตีพิมพ์ตำราหลักการพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลิน *Versuch einer gründlichen Violinschule (Treatise on the Fundamental Principles of Violin Playing)* เมื่อปี ค.ศ. 1756 จากประสบการณ์ในการทำงานสายอาชีพนักดนตรีและการสอนดนตรี รายละเอียดเนื้อหาครอบคลุมสาระสำคัญของเนื้อหาดนตรี ซึ่งประกอบไปด้วย เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ ทฤษฎีดนตรี และเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน เนื้อหาในส่วนของเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินมีความเชื่อมโยงกันทั้งเทคนิคมือซ้ายและเทคนิคมือขวา เลโอโพลด์จัดการเนื้อหาเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินโดยแบ่งจากเทคนิคที่มีความซับซ้อนน้อยไปสู่เทคนิคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น กล่าวคือ เป็นการจัดระบบเนื้อหาเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินจากง่ายไปสู่ยาก โดยอธิบายวิธีการจับไวโอลินและวิธีการจับคันชัก (Holding The Violin and Bow) จากนั้นจึงเรียนเทคนิคมือซ้ายและเทคนิคมือขวาไปพร้อม ๆ กัน เทคนิคมือซ้าย (Left-hand technique) ที่เลโอโพลด์ให้ความสำคัญ คือ 1) เรื่องตำแหน่งมือซ้าย (Left-hand position) 2) การเลื่อนตำแหน่งมือ (Shifting) 3) การจับคู่เสียง (Double stops) เทคนิคมือขวา (Right-hand technique) ที่เลโอโพลด์ให้ความสำคัญ คือ 1) การใช้คันชักแบบขึ้นและลง (Bow up and down stroke) 2) การผลิตเสียง (Tone production) 3) ความหลากหลายของการใช้คันชัก (Varieties of bowing) (Leopold, 2010)

งานวิจัยเรื่อง *American Violin Method-Books and European Teachers, Geminiani to Spohr* โดย Alexandra Eddy ประเด็นเนื้อหาสาระดนตรีหลักในการเรียนการสอนทักษะไวโอลินที่นำมาวิเคราะห์ คือ 1) Holding The Violin and Bow 2)

Fingering และ 3) Bowing Techniques ตำราสอนทักษะไวโอลินส่วนมากได้รับอิทธิพลมาจากตำราสอนทักษะไวโอลินของยุโรป และได้รับอิทธิพลรูปแบบการเรียนการสอนที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 18 จากประเทศอิตาลี อังกฤษ และฝรั่งเศส (Eddy, 1990)

ตารางที่ 3 ตารางสรุปเทคนิคการเล่นไวโอลิน

เทคนิคการเล่นไวโอลิน	(Eddy, 1990)	(Golby, 2004)	(Leopold, 2010)
1. Hold the violin and bow	✓	✓	✓
2. Left-hand Technique			
- hand positions	✓	✓	✓
- shifting	✓	✓	✓
- vibrato			
- double stops			✓
- chord playing			✓
3. Right-hand Technique			
- tone production		✓	✓
- bow strokes	✓	✓	✓
- bow arm motion	✓	✓	
- Varieties of bowing			✓

3.2) ตำราการสอนเนื้อหาสาระไวโอลิน

จากการศึกษาตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอนเนื้อหาสาระไวโอลิน ได้แก่ ตำรา แบบฝึกหัด และบทประพันธ์คัดสรรที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยมีตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

งานวิจัยเรื่อง *American Violin Method-Books and European Teachers, Geminiani to Spohr* โดย Alexandra Eddy มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการอิทธิพลดนตรีจากสำนักการสอนไวโอลินยุโรปสู่สำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา 2) ศึกษาอิทธิพลของตำราและวิธีการสอนจากนักไวโอลินชาวยุโรปที่มีต่อตำราทักษะการสอนไวโอลินในสำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา พัฒนาการอิทธิพลดนตรีจากสำนักการสอน

ไวโอลินยุโรปสู่สำนักการสอนไวโอลินสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ไวโอลินกลายเป็นเครื่องดนตรีสำคัญกับนักดนตรีชาวอเมริกัน เริ่มมีวงดนตรีที่สำคัญเกิดขึ้นมากมายในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งวงดนตรีสมัครเล่น วงดนตรีทั่วไป และวงดนตรีอาชีพ เช่น The St. Cecilia Society of Charleston, South Carolina, The New York Philharmonic Society, The Handel and Haydn Society และ The Musical Fund Society of Philadelphia ชาวอเมริกันส่วนมากมีประสบการณ์ได้ชมดนตรีจากวง The Germania Musical Society of Berlin ในช่วงที่ว่างออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1848 – 1854 นอกจากนี้หากอาศัยอยู่ที่เมืองใหญ่ ๆ จะยังมีโอกาสได้ฟังนักไวโอลินฝีมือดีจากทั้งฝั่งยุโรปและสหรัฐอเมริกา นักไวโอลินที่มีชื่อเสียง เช่น Ole Bull, Ovide Musin, Maud Powell, Camilla Urso, Henri Vieuxtemps, Pablo de Sarasate และ Henryk Wieniawski (Eddy, 1990)

สถาบันดนตรีแห่งแรกของประเทศสหรัฐอเมริกา (American Music Conservatories) ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1860 มีอาจารย์สอนไวโอลินเป็นผู้ฝึกซ้อมให้นักเรียนไวโอลินเพื่อพัฒนาฝีมือไปสู่ความเป็นมืออาชีพ เมื่อการเล่นไวโอลินเริ่มเป็นที่นิยม จึงมีการตีพิมพ์หนังสือ ตำราสอนทักษะไวโอลินออกมาเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้วิธีการปฏิบัติทักษะ ตำราสอนทักษะไวโอลินเล่มแรกของสหรัฐอเมริกาปรากฏขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1769 ที่กรุงบอสตัน โดยมีต้นแบบมาจากตำรา *The Art of Playing on the Violin* ของ Francesco Saverio Geminiani (1687 – 1762) นักไวโอลิน นักประพันธ์ และนักทฤษฎีดนตรีชาวอิตาลี หลังจากนั้นมีการเผยแพร่ตำราสอนทักษะไวโอลินขึ้นอีกมากมายมาจนถึงศตวรรษที่ 19 (Eddy, 1990) ตำราสอนทักษะไวโอลินมากมายในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้รับอิทธิพลต้นแบบเนื้อหาและวิธีการสอนมาจากตำราของนักไวโอลินชาวยุโรป เนื้อหาสาระดนตรีด้านเทคนิคของ Geminiani ที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ เทคนิค Left Hand Grip และการใช้คันชัก โดยออกแรงจากข้อมือ แขนท่อนปลาย และข้อศอก

Bartolomeo Campagnoli (1751 - 1827) นักไวโอลินและอาจารย์สอนไวโอลินชาวอิตาลี ได้รับการถ่ายทอดการเล่นไวโอลินจากสำนักการสอนไวโอลิน Tartini ตำรา *Metodo della meccanica progressiva per violin* เขียนโดย Campagnoli ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นภาษาอิตาลีในปี ค.ศ. 1797 ภายหลังพบการตีพิมพ์ฉบับแปลเป็นภาษาอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 7 ฉบับ ตำราของ Campagnoli เริ่มเป็นที่รู้จักในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1840 อิทธิพลที่ได้รับการถ่ายทอดมาสู่ประเทศสหรัฐอเมริกาในส่วนของเนื้อหาสาระ เรื่อง

การใช้คันชักจากการเคลื่อนไหวของแขนอย่างนุ่มนวลและประณีต เรื่องตำแหน่งนิ้วมือซ้าย โดยใช้ก้นนิ้วโค้งตรงบนสายและเคลื่อนไหวอย่างแม่นยำ หนักแน่น

Pierre Rode (1774-1830) Pierre Baillot (1771-1842) และ Rodolphe Kreutzer (1766-1830) ทั้งสามคนได้รับการถ่ายทอดทักษะไวโอลินจากสำนักการสอนไวโอลินในประเทศฝรั่งเศส ภายใต้การดูแลของ Giovanni Battista Viotti (1755 – 1824) ภายหลังได้เป็นอาจารย์สอนทักษะไวโอลินที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส โดยทั้ง 3 คน ร่วมกันตีพิมพ์ตำรา *Methode de violon* ในปี ค.ศ. 1803 พบการตีพิมพ์ฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษก่อนปี ค.ศ. 1820 และพบหลักฐานการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกาไม่นานหลังจากพบการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์จากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เป็นที่น่าสังเกตว่า ตำรา *L'Art du violon* เขียนโดย Pierre Baillot เป็นหนึ่งในตำรายอดนิยมในวงการดนตรีฝั่งยุโรป แต่กลับไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา

Jacques-Fereol Mazas (1782 - 1849) นักไวโอลินคนสำคัญชาวฝรั่งเศสผู้มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนทักษะไวโอลินในประเทศสหรัฐอเมริกา Mazas เป็นลูกศิษย์ฝีมือดีของ Pierre Baillot ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1802 เนื่องจากเขาได้ออกเดินทางแสดงคอนเสิร์ตในหลายประเทศทั่วยุโรปและประเทศรัสเซีย ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1811 – 1820 Mazas จึงเป็นที่รู้จักในฐานะนักไวโอลินผู้มีโทนเสียงนุ่มนวล จากนั้น เขายังเรียนตำราสอนทักษะไวโอลินขึ้นหลายเล่มด้วยกัน ตำราที่มีชื่อเสียงมากที่สุด คือ *Methode de violon* ชื่อตำราภาษาอังกฤษ *A Traite des sons harmoniques* ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1830 อิทธิพลส่วนหนึ่งจากตำราเล่มนี้ได้ถูกถ่ายทอดไปในประเทศสหรัฐอเมริกา เนื้อหาเทคนิคไวโอลินที่ได้รับการถ่ายทอด เรื่อง Violin and Bow Hold พื้นฐานการถือไวโอลินโดยการเอียงวางบนด้านซ้ายของหางปลา ลูกบิดไวโอลินอยู่ตรงข้ามกับกลางไหล่พอดี การจับคันชักโดยที่นิ้วโป้งเอียงไปทางนิ้วชี้

Louis Spohr (1784 - 1859) นักไวโอลิน นักประพันธ์เพลง และอาจารย์สอนไวโอลินชาวเยอรมัน อีกหนึ่งนักไวโอลินฝีมือดีเป็นที่ยอมรับในยุโรป อิทธิพลของเขาถูกส่งต่อไปถึงประเทศสหรัฐอเมริกา ตำรา *Violinschule* เขียนโดย Louis Spohr ตีพิมพ์ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ในปี ค.ศ. 1832 ต่อมาพบหลักฐานการตีพิมพ์ฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ Ureli Corelli Hill ประธานของกลุ่ม The New York Philharmonic Society ใช้เวลาในช่วงปี ค.ศ. 1835 – 1837 ที่ประเทศเยอรมัน ได้รับการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติไวโอลินจาก Louis Spohr หลังจาก Ureli Corelli Hill กลับมาที่ประเทศ

สหรัฐอเมริกา เขาตีพิมพ์รูปแบบการสอนของ Louis Spohr ชื่อตำรา *School of Violin Playing*, (New York, Firth & Hall, 1839) หลังจากนั้น 12 ปี George Bristow ตีพิมพ์ตำรา *Spohr's Grand Violin School* รูปแบบการเรียนการสอนของ Ureli Corelli Hill ที่ได้รับอิทธิพลต้นแบบจาก Louis Spohr เนื้อหาสาระดนตรีเรื่อง Structure and Care of The Instrument โดยการวางใบหน้าไว้บนส่วนหางปลา และการจับคันชักโดยมีต้นแบบจากสำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศส

ตารางที่ 4 ตารางสรุปตำราสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

ผู้แต่ง	ตำรา
(Eddy, 1990; Boyden & Walls 2001; Schuenman, (2014))	
Francesco Geminiani	1. The Art of Playing on the Violin
Bartolomeo Camagnoli	2. Metodo Della Mekanica Progressive per Violin
Pierre Baillot	3. L'Art du Violon
Rodolphe Kreutzer, Pierre Rode, Pierre Baillot,	4. Methode de Violon
Jacques-Fereol Mazas	5. Methode de Violon (A Traite des sons Harmoniques)
Louis Spohr	6. Violinschule
Ureli Corelli Hill	7. School of Violin Playing
Otakar Ševčík	8. School of Violin Technique
Ivan Galamian	9. Contemporary Violin Technique
Carl Flesch	10. Scale System for Violin
Pierre Rode	11. Twenty-four Caprices in the Form of Etudes
Rodolphe Kreutzer	12. Forty-two Studies or Caprices for the Violin
Pierre Baillot	13. The Greatest Treatises on Violin Playing: The Art of the Violin

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประวัติและพัฒนาการของสำนักการสอนไวโอลินในประเทศไทย และศึกษาสไตล์การบรรเลงและการถ่ายทอดทักษะของสำนักการสอนไวโอลิน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นที่ 6 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาข้อมูลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำนักการสอนไวโอลินและวิธีการสอน โดยหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสามารถนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สำนักการสอนไวโอลิน

- 1.1) สำนักการสอนไวโอลินในยุโรป
- 1.2) สำนักการสอนไวโอลินในสหรัฐอเมริกา
- 1.3) สำนักการสอนไวโอลินในญี่ปุ่น
- 1.4) สำนักการสอนไวโอลินในไทย

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน

- 2.1) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2.2) วิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน
- 2.3) การประเมินผล

2.3.1) การวัดและประเมินผลทางดนตรี

2.3.2) เกณฑ์การประเมินผล

2.3.3) การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ตอนที่ 3 เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

3.1) เทคนิคการเล่นไวโอลิน

3.2) ตำรา

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ใกล้ชิดกับทัศน นาควัชร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้ร่วมงานผู้เกี่ยวข้องกับทัศน นาควัชร
- 2) บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี
- 3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี

จากแหล่งข้อมูลอื่นๆ 2 แห่ง ได้แก่

- 1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติ ผลงาน การแสดงดนตรีของนักไวโอลิน เอกสารประกอบการเรียนการสอน
- 2) การสังเกตชั้นเรียนปฏิบัติทักษะไวโอลินของสาขาวิชาการแสดงดนตรี

กลุ่มตัวอย่าง

- 1) เพื่อนร่วมงานผู้เกี่ยวข้องกับนักไวโอลิน จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1.1) มิติ วิสุทธิ์อัมพร
- 1.2) อ้อมพร โฉมวิณะ
- 1.3) กิตติคุณ สดประเสริฐ

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เคยมีประสบการณ์ร่วมงานกับนักไวโอลิน ทั้งการแสดงคอนเสิร์ตหรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี

- 2) บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี จำนวน 4 คน ได้แก่

- 2.1) อธิยา สถาพัฒนาสุข
- 2.2) ภารดี ตรีรัตน์
- 2.3) กมลพร พยัคฆเดช

2.4) พัชรพันธ์ สมบุญตนนท์

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ 1) มีประสบการณ์เรียนกับนักไวโอลินไม่ต่ำกว่า 4 ปีและประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแสดงดนตรี หรือการสอนดนตรี
3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี จำนวน 4 คน ได้แก่

3.1) ปานหทัย พินัยกุล

3.2) ธนภณ โล่อุทัย

3.3) บุญธิดา อินทากาศ

3.4) รัตนกร ตะมะวงศ์

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ มีประสบการณ์เรียนกับนักไวโอลินไม่ต่ำกว่า 3 ปีและมีกิจกรรมในการแสดงดนตรีคลาสสิกอยู่เป็นประจำ

แหล่งข้อมูลอื่น ๆ

1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติ ผลงาน การแสดงดนตรีของทัศน นาควัชร ประกอบด้วย สื่อบันทึกการแสดงคอนเสิร์ต บทสัมภาษณ์ บทความเกี่ยวกับการแสดงคอนเสิร์ต (concert review) ผลงานการแสดงและการสอน ตำราและเอกสารประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

2) วิเคราะห์สื่อการสอนออนไลน์ของทัศน นาควัชร โดยมีประเด็นในการศึกษา ได้แก่

2.1) วิธีการสอนไวโอลิน

2.2) เนื้อหาสาระ ตำราที่ใช้สอนไวโอลิน

2.3) เทคนิคการสอนเฉพาะ

ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย 2) เครื่องมือวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

1.1) ศึกษาเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2) กำหนดขอบเขต และประเด็นที่จะศึกษา

- 1.3) กำหนดโครงสร้าง และข้อความของเครื่องมือ
- 1.4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
- 1.5) นำผลการตรวจสอบมาแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือ
- 1.6) นำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงเครื่องมือ
- 1.7) นำเครื่องมือไปใช้รวบรวมข้อมูล
- 1.8) นำผลของการวิจัยในแต่ละช่วงปรับปรุงเครื่องมือให้มีความเหมาะสม

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1) แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร สื่อบันทึกการแสดงคอนเสิร์ต บทสัมภาษณ์ บทความเกี่ยวกับการแสดงคอนเสิร์ต (concert review) ผลงานการแสดงและการสอน ตำรา และเอกสารประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

2.2) แบบบันทึกการวิเคราะห์สื่อการสอนออนไลน์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

คือ

2.2.1) ข้อมูลทั่วไปในการสังเกต

2.2.2) บันทึกการวิเคราะห์สื่อการสอนออนไลน์ เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอน เนื้อหา เทคนิคการสอนเฉพาะ

2.3) แบบสัมภาษณ์ทัศน นาควัชร แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

2.3.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เน้นข้อความปลายเปิด ประกอบด้วย ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ อายุ ประวัติการศึกษา อาชีพ รายวิชาที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

2.3.2) ข้อมูลประวัติชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย ประวัติส่วนตัว การศึกษา การทำงาน ศึกษาสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากครูของนักไวโอลิน

2.4) แบบสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานผู้เกี่ยวข้องกับทัศน นาควัชร แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

2.4.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เน้นข้อความปลายเปิด ประกอบด้วย ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ อายุ ประวัติการศึกษา ประสบการณ์ทางอาชีพ

2.4.2) ประสบการณ์ทางดนตรีกับทัศนคติ นาควัชระ ทั้งประสบการณ์การทำงาน และความใกล้ชิดส่วนตัว

2.5) แบบสัมภาษณ์บันทึกที่จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

2.5.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เน้นข้อความปลายเปิด ประกอบด้วย ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ อายุ ประวัติการศึกษา

2.5.2) ประสบการณ์ในการเรียนดนตรี ทั้งในด้านทักษะปฏิบัติ ร่วมเล่นดนตรีในวงเดียวกัน รูปแบบและวิธีการสอน เนื้อหาดนตรีและตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักไวโอลินในฐานะอาจารย์

2.6) แบบสัมภาษณ์นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

2.6.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เน้นข้อความปลายเปิด ประกอบด้วย ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ อายุ ประวัติการศึกษา

2.6.2) ประสบการณ์ในการเรียนดนตรี ทั้งในด้านทักษะปฏิบัติ ร่วมเล่นดนตรีในวงเดียวกัน รูปแบบและวิธีการสอน เนื้อหาดนตรีและตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักไวโอลินในฐานะอาจารย์

ตารางที่ 5 ตารางสรุปประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์

ประเด็น	อ.ทัศนา	ผู้ร่วมงาน	บัณฑิต	นักศึกษา
ตอนที่ 1 1. ข้อมูลทั่วไป	✓	✓	✓	✓
ตอนที่ 2 1. ประวัติส่วนตัว (ครอบครัว อาชีพนักดนตรี)	✓	✓		
2. ประวัติการศึกษา (ครู สถานศึกษา เนื้อสาระ เทคนิค อิทธิพล)	✓	✓	✓	✓
3. การทำงานในฐานะนักดนตรี (ประสบการณ์ โครงการ แสดงดนตรี การฝึกซ้อม ทักษะการบริหารจัดการ ความเป็นนักดนตรี ผลงานการแสดงดนตรี)	✓	✓	✓	✓
4. การทำงานในฐานะอาจารย์สอนดนตรี (ประสบการณ์ คุณสมบัติ ผลงานการสอนดนตรี)	✓	✓	✓	✓
5. รูปแบบและวิธีการสอน (การจัดการเรียนการสอน การวางแผนการสอน วิธีการสอน การประเมินผล)	✓		✓	✓
6. สื่อการสอน (ตำราและสื่อการสอน)	✓		✓	✓

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย ขอความร่วมมือในการสืบค้นเอกสาร การสัมภาษณ์ และการเข้าสังเกตชั้นเรียน
- 2) ผู้วิจัยรวบรวมเอกสาร สื่อบันทึก ผลงานการแสดงและการสอน เอกสารประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน
- 3) ผู้วิจัยสัมภาษณ์ นักไวโอลิน บัณฑิต และนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี
- 4) ผู้วิจัยสังเกตชั้นเรียนออนไลน์แบบไม่มีส่วนร่วมในรายวิชาเครื่องเอกไวโอลิน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
- 2) ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล และสร้างข้อสรุปเชิงอุปนัย

ขั้นที่ 6 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 1) ศึกษาประวัติและพัฒนาการของสำนักการสอนไวโอลินในประเทศไทย และ 2) เพื่อศึกษาสไตล์การบรรเลงและการถ่ายทอดทักษะของสำนักการสอนไวโอลิน พร้อมให้ข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญจากการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์เล่มสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องพัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทศนา นาควัชร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตชั้นเรียน และการวิเคราะห์เอกสาร โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) ศึกษาประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร และ 2) ศึกษาวิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอนของทศนา นาควัชร โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชร

- 1.1) ประวัติส่วนตัว
- 1.2) ประวัติการศึกษา
- 1.3) ประวัติการทำงาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอนของทศนา นาควัชร

- 2.1) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2.2) การสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน
- 2.3) การประเมินผล
- 2.4) เนื้อหาการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลิน ของทัศน นาควัชร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัย รวมถึงการสัมภาษณ์ทัศน นาควัชร ผู้ร่วมงาน บัณฑิตและนักศึกษา สาขาการแสดงดนตรี คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เคยได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับทัศน นาควัชร และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ พร้อมเสนอเป็นอัตชีวประวัติของอาจารย์ทัศน นาควัชร ดังต่อไปนี้

1.1) ประวัติส่วนตัว

ทัศน นาควัชร เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 ในวัยเยาว์ได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีจากสมาชิกในครอบครัว รองอำมาตย์โท ขุนชำนาญสาส์น (นายถนอม นาควัชร) ซึ่งเป็นคุณปู่ (พ่อของพ่อ) ของทัศน ขุนชำนาญสาส์นเกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2438 เป็นบุตรคนที่ 8 ของนายพลอย และ นางเชย นาควัชร สมรสกับจัมลิ้ม บุญยุปต์ มีอาชีพหลักรับราชการเป็นครู ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2457 และออกจากราชการเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2499 ในตำแหน่งหัวหน้ากองส่งเสริมวิทยฐานะ กรมการฝึกหัดครู นายถนอม นาควัชรได้รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์ตรีเมื่อ พ.ศ. 2462 และบรรดาศักดิ์เป็น ขุนชำนาญสาส์น เมื่อ พ.ศ. 2463 และเป็นรองอำมาตย์โทเมื่อ พ.ศ. 2465 (คณะทนาย นาควัชร, 2560) รองอำมาตย์โท ขุนชำนาญสาส์นและนางจัมลิ้ม บุญยุปต์ มีบุตรธิดาทั้งหมด 6 คน ได้แก่ 1. คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร 2. นายวัฒนา นาควัชร 3. นายแพทย์ลักษณะ นาควัชร 4. นายพจนา นาควัชร 5. แพทย์หญิงรัตนา นาควัชร และ 6. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. เจตนา นาควัชร (คุณพ่อของอาจารย์ทัศน)

รองอำมาตย์โท ขุนชำนาญสาส์นหรือคุณปู่ถนอม รักดนตรีไทยและเล่นดนตรีไทยเครื่องดนตรีไทยที่เล่นได้แก่ ขิมและขลุ่ย ถูกทุกคนได้รับการปลูกฝังด้านดนตรี มีความรักดนตรีและสามารถเล่นดนตรีได้ นอกจากนี้ท่านยังเป็นนักสะสมแผ่นเสียงเพลงเดี่ยวต่าง ๆ อีกทั้งพาลูกไปชมการแสดงคอนเสิร์ตของวงดนตรีและนักร้องระดับคุณภาพอยู่เสมอ งานที่คุณปู่ถนอมรักและภาคภูมิใจ คือ การเป็นผู้ควบคุมวงดนตรีไทยของครุสภา ซึ่งรับหน้าที่มาเป็นเวลากว่า 10 ปี ท่านเป็นผู้มีจิตใจรักในดนตรีไทยมาก ได้ควบคุมและคลุกคลีอยู่ในวงดนตรีอย่างใกล้ชิด สามารถรวมวงเป็นปึกแผ่นมาจนกระทั่งปัจจุบัน นับว่าเป็นผู้มีส่วนช่วยเผยแพร่งานดนตรีของครุสภาจนเป็นที่รู้จักกันดีในบรรดานักฟังเพลงทั่วไทย คุณปู่ถนอมถือเป็นบุคคลที่อยู่ในแวดวงดนตรีไทย และเป็นเพื่อนของกลุ่มครูดนตรีไทยรุ่นเก่า ได้แก่ คุณหญิงชิ้น

ศิลปบรรเลง क्रमन्त्री ตราโมท หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ เป็นต้น (คณะทายาท นาควัชระ, 2560)

ทางฝั่งคุณย่า นางจิมลัม บุญยคุปต์ ซึ่งเป็นสกุล บุญยคุปต์ จากการสัมภาษณ์ทัศนากล่าวว่า หนึ่งในบุคคลสำคัญที่ถือว่านำดนตรีคลาสสิกเข้ามาเผยแพร่ในครอบครัว คือ คุณปู่ ซึ่งเป็นพี่ชายของคุณย่า หลวงวิเทศนตรีกิจ (นายวิเทศ บุญยคุปต์) อาชีพหลักเป็นวิศวกร จบการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ด้านการรถไฟจากต่างประเทศ เป็นหนึ่งในกรรมการอำนวยการชุดแรกและเป็นผู้ร่วมก่อตั้งวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ทัศนากล่าวว่า นาควัชระ, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563) นอกจากนี้ทัศนากล่าวว่า คนในครอบครัวส่วนใหญ่จะไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ เวลากลับจากเรียนต่างประเทศจะนำแผ่นเสียงกลับมาเผยแพร่ในบ้าน แผ่นเสียงเพลงที่ฟังมีทุกแนวเพลงไม่ว่าจะเป็นเพลงคลาสสิก เพลงสากลแนวป๊อป ร็อค แจ๊ส ต่าง ๆ จึงทำให้อิทธิพลด้านดนตรีถ่ายทอดจากรุ่นปู่มาถึงรุ่นคุณลุง คุณป้าและคุณพ่อ

ศาสตราจารย์ คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร (คุณป้า) ธิดาคนแรกของรองอำมาตย์โท ขุนชำนาญวินาสาส์ (ถนอม นาควัชระ) เรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ จากนั้นไปศึกษาต่อที่โรงเรียนสายปัญญา และเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะที่ศึกษาอยู่นั้นท่านสอบได้ทุนหลวงไปเรียนต่อสาขาวิชาภาษาที่มหาวิทยาลัยเกรนอบล์ ประเทศฝรั่งเศส ในขณะนั้นเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้นมา ทางรัฐบาลไทยได้อพยพนักเรียนไทยที่ศึกษาอยู่ในภาคพื้นยุโรปไปศึกษาในภาคพื้นอเมริกา จึงได้ย้ายมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยลาวัล ประเทศแคนาดา จากนั้นไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาปัจจุบันและวิชาหนังสือพิมพ์ที่มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ เมื่อจบการศึกษาจึงเดินทางกลับมาประเทศไทย และเริ่มทำงานรับราชการเป็นอาจารย์ในปี พ.ศ. 2491 ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะที่มียายุเพียง 32 ปี ได้ดำรงตำแหน่งวิชาการสูงสุด เป็นศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2505 และทำงานที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจนถึงปี พ.ศ. 2516 จากนั้นย้ายไปเป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนเกษียณอายุราชการ จากการสัมภาษณ์ทัศนากล่าวถึงคุณป้าว่า “ส่วนคุณป้า คุณหญิงจินตนา ไปเรียนเมืองนอกตั้งแต่สาว ๆ น่าจะไม่เล่นเครื่องดนตรี แต่ชอบฟังเพลงเป็นผู้หญิงทันสมัย สมัยกลับมาจากเมืองนอกเอาแผ่นเสียงกลับมาเยอะมาก ทุกอย่าง แฟรงก์ ซินาตรา เพลงคลาสสิก ฯลฯ ชอบวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก” (ทัศนากล่าวว่า นาควัชระ, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563)

พจนานาควัชระ (คุณลุง) จบการศึกษาจากประเทศอังกฤษในฐานะนักเรียนทุน ก.พ. ของการรถไฟแห่งประเทศไทย จากนั้นกลับมาทำงานประจำในฐานะหัวหน้ากอง โดยสารและได้เลื่อนตำแหน่งไปเป็นผู้อำนวยการฝ่ายเดินรถ มีงานอดิเรกคือปลูกต้นไม้และ เล่นไวโอลิน ด้วยความที่ได้ซึมซับอิทธิพลด้านดนตรีมาตั้งแต่วัยเยาว์ จึงได้ฝึกหัดเล่นเครื่องดนตรีแมนโดลินด้วยตนเอง และได้เริ่มฝึกเล่นไวโอลินเมื่อตอนศึกษาอยู่ที่ประเทศอังกฤษ จนเกิดความชอบและสนใจเครื่องดนตรีไวโอลินอย่างมาก จึงส่งผลให้ฝึกซ้อมและเล่นไวโอลินทุกวันจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต (วันดี สันติวุฒิมณี, 2563) ทัศนากล่าวว่า คุณลุงสามารถ เล่นเครื่องดนตรีตะวันตกแบบเมื่อสมัครเล่นได้หลายชิ้น และเล่นไวโอลินในวงโปร มูสิกา (Pro Música) ร่วมกับอาจารย์หม่อม (พลเรือเอกหม่อมหลวงอัศนี ปราโมช) ตั้งแต่ยุคแรก ร่วมแสดงคอนเสิร์ตด้วยกันหลายครั้ง เช่น การแสดงคอนเสิร์ตในโปรแกรมเพลงงานประพันธ์ ของวอลfgang อมาดิอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart) ชื่อบทเพลง Serenade “Eine Kleine Nachtmusik” (K.525) คุณลุงมีชื่อปรากฏอยู่ในคอนเสิร์ตโปรแกรมใน ระหว่างปี พ.ศ. 2508 ถึง ปี พ.ศ. 2513 โปร มูสิกา มีบทบาทสำคัญต่อตัวทัศนากล่าวอย่างมีนัยยะ สำคัญ ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในตอนต่อไป ครูสอนไวโอลินคนแรกของทัศนากเป็นนักไวโอลินเล่น อยู่ในวงโปร มูสิกา และคุณลุงผู้เป็นญาติก็เป็นนักดนตรีในวงโปร มูสิกา เช่นเดียวกัน

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. เจตนา นาควัชระ (คุณพ่อ) เป็นบุตรคนสุดท้องของรอง อำมาตย์โท ขุนชำนาญบวรสาส์น (ถนอม นาควัชระ) จบการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก โรงเรียนเทพศิรินทร์ โดยสอบได้เป็นที่ 1 ของประเทศในแผนกอักษรศาสตร์ จากนั้นเข้า ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างศึกษา อยู่จนจบระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 ได้รับทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ สาขาภาษาปัจจุบัน และศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยทือบิงเงิน (Tübingen) สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ ประเทศเยอรมนี ศาสตราจารย์เจตนาเข้ารับ ราชการในกระทรวงศึกษาธิการ จากนั้นย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะอักษร ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวางแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร ศาสตราจารย์เจตนาได้รับราชการในมหาวิทยาลัยศิลปากรจน เกษียณอายุในตำแหน่งศาสตราจารย์ระดับ 11 ภาควิชาภาษาเยอรมัน นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เจตนาเคยดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ อาทิ เมธี วิจัยอาวุโส สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) อีกทั้งยังเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในโครงการวิจัย สกว. และเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ ทบวงมหาวิทยาลัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัยหลายแห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า หลวง ศาสตราจารย์เจตนาเป็นนักวิชาการที่มีผลงานวิชาการเป็นที่ประจักษ์ และเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในแวดวงการศึกษาด้านวรรณคดีศึกษา วรรณคดี เปรียบเทียบ การวิจารณ์วรรณกรรมและศิลปะแขนงอื่น ปัจจุบันศาสตราจารย์เจตนาดำรง ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สืบค้นจาก หอบประวัติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2020)

ครอบครัวทางฝั่งคุณพ่อได้รับอิทธิพลการถ่ายทอดดนตรีส่งต่อมาจากรุ่นคุณปู่ โดย บุคคลหลักที่มีอิทธิพลทางด้านดนตรีต่อท่านได้แก่ คุณลุง และคุณพ่อ ซึ่งทั้งสองท่านเป็นนัก ไวโอลินมือสมัครเล่น แม้จะไม่มีใครเข้าศึกษาด้านดนตรีโดยตรงแต่สมาชิกในครอบครัวของ ท่านทุกคนสามารถเล่นเครื่องดนตรีตะวันตกได้ บ้านที่ทศนาอาศัยอยู่สมัยเด็กมีเครื่องดนตรี หลายชนิด เช่น เปียโน ไวโอลิน กีตาร์ และแบนโจ เป็นต้น สมาชิกในครอบครัวเล่นดนตรี เป็นงานอดิเรก มีการบรรเลงดนตรีแจมเบอรี่ในบ้านกันเป็นปกติ แสดงให้เห็นว่า ครอบครัว ของท่านได้รับอิทธิพลด้านดนตรีตะวันตกมาอย่างต่อเนื่องจากรุ่นสู่รุ่น ความรักในดนตรีของ ครอบครัวท่านมีอยู่ในตัวตนของสมาชิกทุกคนในครอบครัวจากการได้รับการปลูกฝัง ถ่ายทอดอิทธิพลด้านดนตรีตั้งแต่วัยเยาว์ คุณพ่อได้รับอิทธิพลการฟังเพลงแบบตะวันตกมา ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอิทธิพลด้านดนตรีคลาสสิก แม้ว่าคุณพ่อและคุณแม่ของอาจารย์ ทศนามีอาชีพหลักเป็นนักการศึกษา เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย แต่ทั้งสองท่านถือว่าเป็นนัก ดนตรีนักร้องสมัครเล่นที่มีพื้นฐานด้านดนตรี ศาสตราจารย์ทศนีย์ นาควิระ (คุณแม่) ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะ อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ Chevalier dans L'Ordre des Palmes Academiques จากรัฐบาลฝรั่งเศส คุณแม่แม้จะไม่ได้เล่นเครื่อง ดนตรีแต่มีความรักในเสียงเพลงและสามารถร้องเพลงได้อย่างดี ไม่เพี้ยน และสามารถให้ คำแนะนำหรือคอยวิจารณ์ดนตรีได้ อิทธิพลทางด้านดนตรีเหล่านี้ได้ถ่ายทอดมาถึงทศนา ด้วยความที่คุณลุงและคุณพ่อมีความสนใจดนตรีคลาสสิกค่อนข้างมาก อีกทั้งชื่นชอบในการเล่นไวโอลิน ทศนาในวัยเยาว์จึงได้มีโอกาสเดินทางไปรับชมการแสดงคอนเสิร์ตคลาสสิกใน โปรแกรมเพลงที่เน้นเครื่องดนตรีไวโอลินอยู่บ่อยครั้ง อิทธิพลด้านดนตรีตะวันตกจึงส่งผลให้ ทศนาซึมซับ เกิดความชอบและเป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อด้านดนตรีโดยเฉพาะการ ปฏิบัติทักษะไวโอลิน

1.2) ประวัติการศึกษา

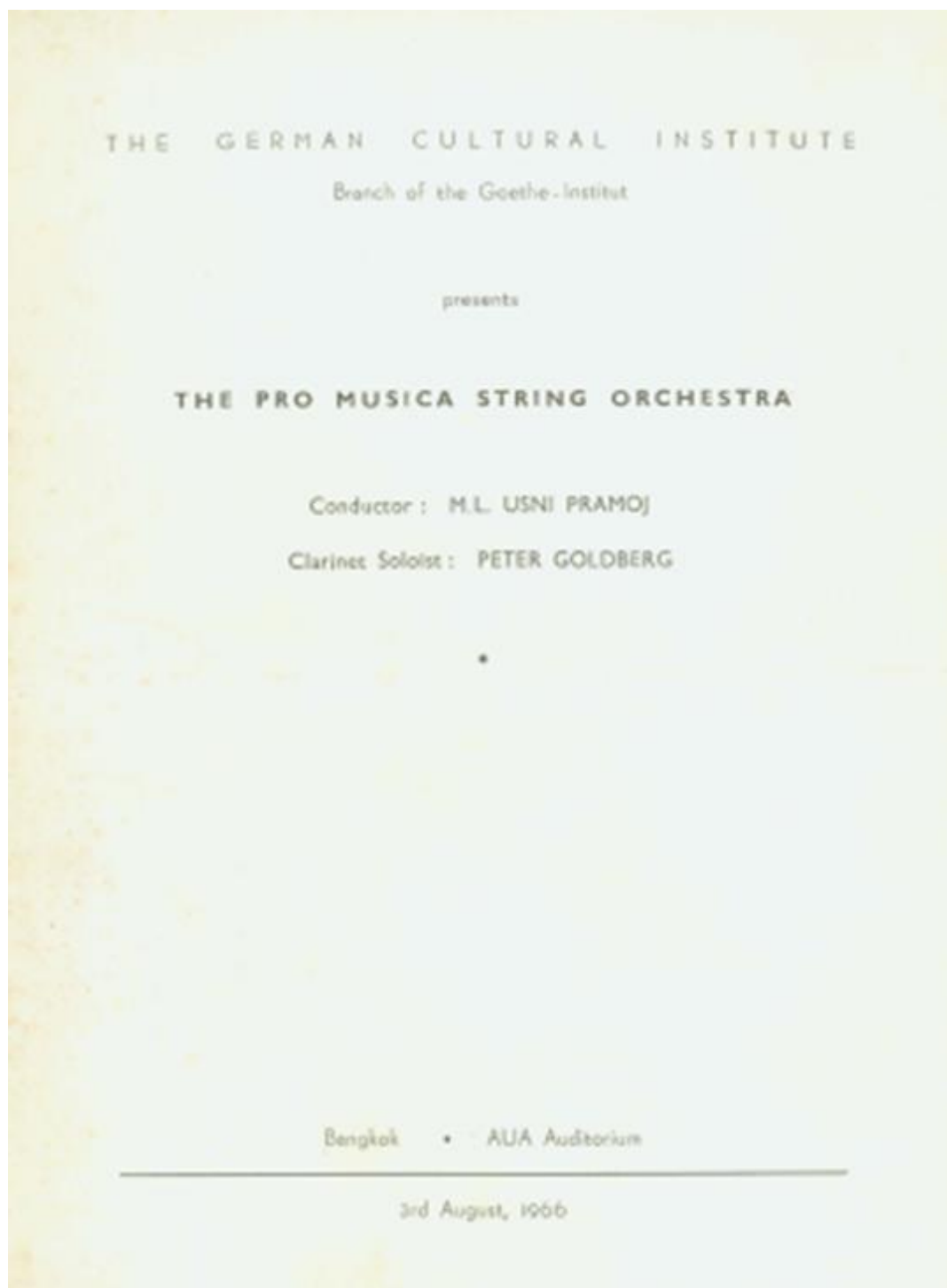
ทัศน นาควัชร เริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีไทยก่อนจะเริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยได้รับการถ่ายทอดทักษะซอด้วงจากอาจารย์เสาวนีย์ ชี้อตรง อาจารย์ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ดนตรีไทยเป็นหนึ่งในรายวิชาบังคับเรียนของโรงเรียน อาจารย์ทัศนาริเริ่มเรียนซอด้วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 – 2525 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระหว่างที่ศึกษานั้น ค้นพบว่าตนเองมีพรสวรรค์ด้านดนตรี ด้วยความทุ่มเทและเห็นแววในตัวทัศน อาจารย์เสาวนีย์ จึงได้สอนทักษะซอด้วงเพิ่มเติมพิเศษให้โดยใช้เวลาตอนพักกลางวัน

หลังจากเรียนซอด้วงได้สักพักหนึ่ง ทัศนาริเริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินควบคู่กับการปฏิบัติทักษะซอด้วงไปด้วยตั้งแต่อายุ 10 ปี ครูสอนไวโอลินคนแรก คือ อาจารย์สุพจน์ ชมบุญ อาจารย์สุพจน์เป็นนักดนตรีในวงโปร มิวสิกก้า (Pro Música) การมีพื้นฐานการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีไทย ทำให้สามารถนำมาปรับใช้กับการฝึกปฏิบัติทักษะไวโอลินได้ ทัศนาริเริ่มเล่นไวโอลินในวงดุริยางค์เยาวชนไทยในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (Thai Youth Orchestra) ซึ่งเป็นวงออเคสตราเยาวชนเมื่อปี พ.ศ. 2526 จนกระทั่งอายุ 17 ปี ทัศนาริได้ย้ายมาศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ อ.ภูกร (สุทิน) ศรีณรงค์ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2529 ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เริ่มเล่นดนตรีในวงดนตรีอาชีพ Bangkok Symphony Orchestra จากนั้นทัศนาริได้เข้าศึกษาต่อด้านดนตรีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ ผศ.พันเอกชูชาติ พิทักษากร เมื่อตอนศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยระดับชั้นปีการศึกษาที่ 2 นั้น มีจุดเปลี่ยนสำคัญคือตอนที่มีนักไวโอลินที่มีชื่อเสียง อัลเบอโต ลิซซี (Alberto Lysy) เดินทางมาประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2531 และมีโอกาสได้ฟังฝีมือการปฏิบัติทักษะไวโอลินที่ทัศนาริบรรเลงก็ถูกใจ จึงให้โอกาสทัศนาริในการไปศึกษาต่อด้านดนตรีที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยพร้อมจะสนับสนุน ทัศนาริได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวนในการไปศึกษาต่อด้านดนตรีที่สถาบันอินเตอร์เนชั่นแนล เมนูฮิน มิวสิก เอคาเดมี (International Menuhin Music Academy) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นสถาบันทางดนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก โดยได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับอัลเบอโต ลิซซี (Alberto Lysy) และศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอล่ากับโจฮันน์ เอสการ์ (Johannes Eskar) ทัศนาริจบการศึกษาจากเมนูฮิน มิวสิก เอคาเดมี ในปี พ.ศ. 2535 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่ Vorarlberg Conservatory ประเทศออสเตรีย โดยศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับโรลันด์ บาลดีนี (Roland Baldini) จบการศึกษาในปีพ.ศ.

2538 หลังจากนั้น ทศนาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งโอเรกอน (University of Oregon) ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับแคธรีน ลักเทอเบิร์ก (Kethryn Lucktenberg) จบการศึกษาในปีพ.ศ. 2542 และศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบการศึกษาในปีพ.ศ. 2559

ตารางที่ 6 ตารางแสดงประวัติการศึกษาของทศนา นาควัชร

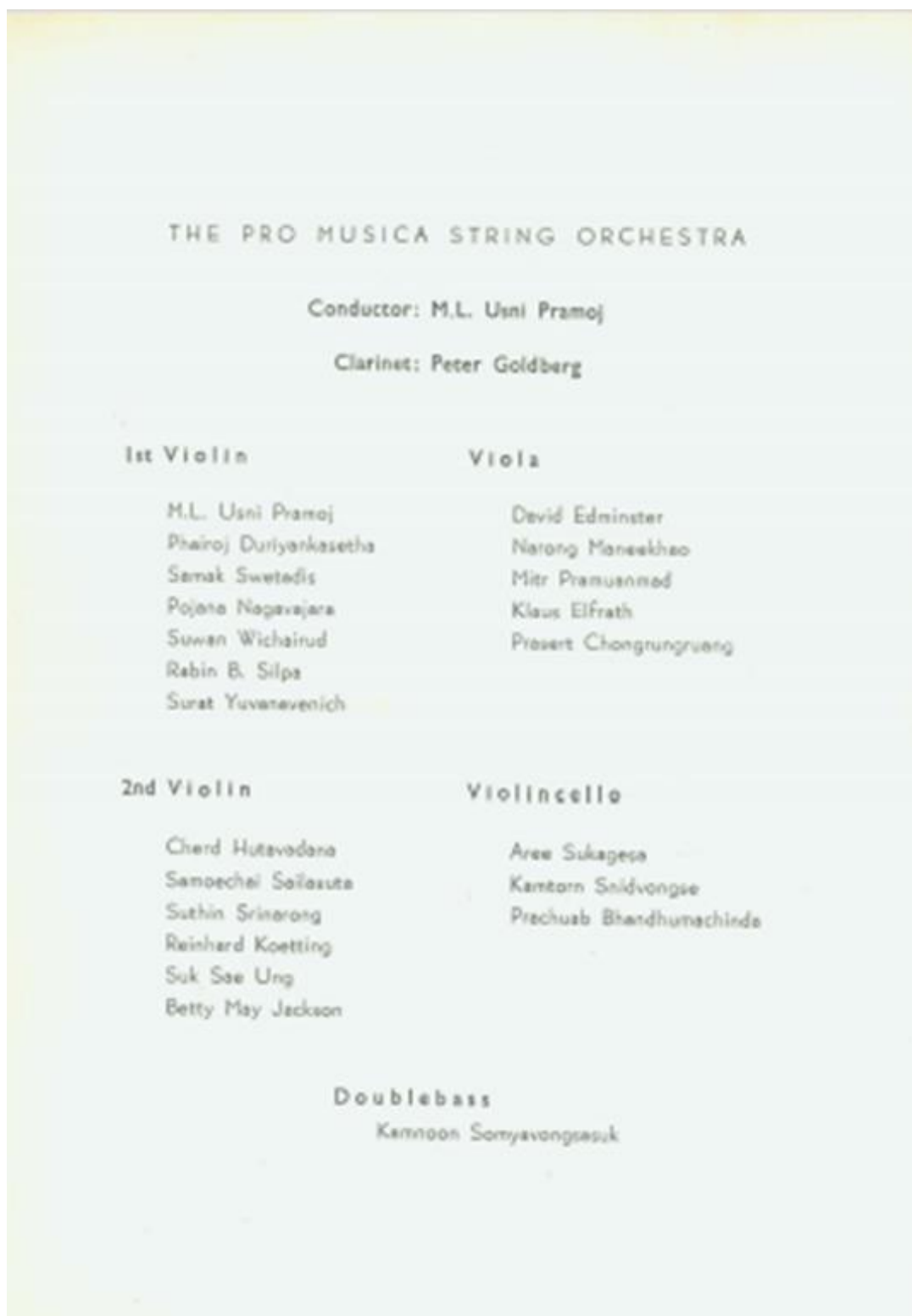
ผู้สอน	สถาบัน	ประเทศ	ปีที่ศึกษา	ระดับ
อ.สุพจน์ ชมบุญ	-	ไทย	พ.ศ. 2522 – 2529	-
อ.ภูกร (สุทิน) ศรีณรงค์	-	ไทย	พ.ศ. 2529 – 2530	-
ผศ.พันเอกชูชาติ พิทักษากร	คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ไทย	พ.ศ. 2530 – 2532	ปริญญาตรี
Alberto Lysy Johannes Eskar	International Menuhin Music Academy	สวิตเซอร์แลนด์	พ.ศ. 2532 – 2535	อนุปริญญา
Roland Baldini	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Vorarlberg Conservatory	ออสเตรีย	พ.ศ. 2535 – 2538	อนุปริญญา
Kethryn Lucktenberg	University of Oregon	สหรัฐอเมริกา	พ.ศ. 2539 – 2542	ปริญญาโท
-	คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ไทย	พ.ศ. 2558 – 2560	ปริญญาเอก

ภาพที่ 1 บัตรการแสดงคอนเสิร์ตวงโปร มูสิกา

ที่มา : <http://promusicabkk.com/>

ภาพที่ 2 รายชื่อนักดนตรีวงโปร มูสิก้า
ที่มา : <http://promusicabkk.com>

ภาพที่ 3 ทศนาในวัยเยาว์และพี่น้อง ที่มา : ทศนา นาควัชร

อาจารย์สุพจน์ ชมบุญ

อาจารย์สุพจน์ ชมบุญเป็นนักดนตรีในวงโปรมิวสิกา (Pro Musica) และเป็นครูสอนไวโอลินคนแรกของทศนา เริ่มเรียนไวโอลินตอนช่วงอายุ 10 ปี เรียนไวโอลินกับอาจารย์สุพจน์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 – 2529 เนื้อหาการเรียนการสอนเป็นเรื่องเทคนิคการเล่นขั้นพื้นฐานไปจนถึงการเล่นระดับกลาง เพลงที่ฝึกเป็นเพลงมาตรฐานทั่วไปตามลำดับ ทศนา กล่าวว่า ได้เรียนเรื่องพื้นฐานการเล่นไวโอลินอย่างถูกต้องจากอาจารย์สุพจน์ ชมบุญ “เรียนไปรู้สึกสนุกและรู้สึกละเล่นได้ดี หลักๆก็คือได้เรื่องพื้นฐาน เพราะพื้นฐานเป็นสิ่งที่สำคัญ ผมได้เรียนหลักที่ถูกต้องจริง ๆ” (ทศนา นาควัชร สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

ตำราสอนไวโอลินที่ใช้เรียนกับอาจารย์สุพจน์ ชมบุญ เป็นของเยอรมัน ชื่อตำรา The Doflein method เขียนโดย Erich Doflein and Elma Doflein มีทั้งหมด 5 เล่ม ความยากง่ายตามลำดับ เนื้อหาภายในเล่มครบถ้วน ทั้งการฝึกบันไดเสียง แบบฝึกหัดการฝึกเทคนิค เพลงจากหลากหลายยุค และมีแบบฝึกหัดทฤษฎีโดยการให้ทำนองมาแล้วให้แต่งต่อจนจบ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทั้งด้านเทคนิคการเล่นไวโอลิน และเทคนิคการเล่นรวมวง ทศนา กล่าวเพิ่มเติมว่า ตำราเล่มนี้เป็นหนังสือที่ผ่านกระบวนการคิดเป็นอย่างดี ใช้ในการ

เรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินอย่างกว้างขวางในประเทศเยอรมนี นอกจากนี้มีตำราแบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการเรียนไวโอลิน ได้แก่ ตำราแบบฝึกหัดของรูดอล์ฟ เคเซอร์ (Rodolphe Kreutzer) ชื่อตำรา Forty- Two Studies or Caprices for the Violin และ ตำราแบบฝึกหัดของมาซาส (Jacques-Fereol Mazas) ชื่อตำรา Methode de violon (A Traite des sons harmoniques) ซึ่งถือว่าเป็นตำราที่ทันสมัยในยุคนั้น

อาจารย์ภูกร (สุทิน) ศรีณรงค์

อาจารย์ภูกร (สุทิน) ศรีณรงค์ศึกษาดนตรีเบื้องต้นที่โรงเรียนดุริยางค์ราชนาวี สำเร็จปริญญาตรีด้านการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเป็นสมาชิกวงดุริยางค์ราชนาวี และ วง Pro Musica ในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มไวโอลา (วรชนก เจือกุดขมิ้น, 2559) และดำรงตำแหน่งหัวหน้าวง (Concertmaster) วง Bangkok Chamber Orchestra มีผลงานการแสดงเดี่ยวคอนแชร์โตสำหรับไวโอลาอันเป็นที่ประจักษ์ เช่น การแสดงเดี่ยวคอนแชร์โตสำหรับไวโอลาประพันธ์โดย Hindemith และการเดี่ยวไวโอลาในบทเพลง Symphonie Concertante คู่กับ ม.ล. อัสนี ปราโมช กับวงดุริยางค์ราชนาวี และวง Pro Musica ซึ่งเป็นที่ยอมรับและได้รับคำวิจารณ์อย่างดี ในปี พ.ศ. 2517 อาจารย์ภูกรได้ร่วม Chamber Music Workshop ซึ่งจัดโดย Academic International de Musique de Chamber ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จึงมีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมกับ Alberto Lysy และ Johanne Eskar นักไวโอลินและนักไวโอลาที่มีชื่อเสียงระดับโลก (สุนทร ตันพนันท์, 2531) นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2525 – 2529 อาจารย์ภูกรเคยได้รับเชิญเป็นผู้ฝึกสอนนักดนตรีเยาวชนที่มาเข้าร่วมโครงการประชุมปฏิบัติการดนตรีเยาวชนอาเซียน (Asian Youth Music Camp) จัดขึ้นที่ประเทศฮ่องกง มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และประเทศไทย อาจารย์ภูกรเป็นผู้หนึ่งในการร่วมจัดตั้งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (B.S.O.) เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพและเป็นผู้อำนวยการเพลงวงดุริยางค์เยาวชนไทย (T.Y.O.)

ทัศนการเรียนรู้ปฏิบัติทักษะไวโอลินกับอาจารย์ภูกร ศรีณรงค์ เมื่อตอนอายุ 17 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2529 – 2530 เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื้อหาการเรียนเน้นไปที่การฝึกเพลงเพื่อเตรียมสอบ เพลงที่เคยเรียนกับอาจารย์ภูกร ได้แก่ Mozart Violin Concerto in A Major No. 5 และ Bach Solo Sonata

ผศ.พันเอกชูชาติ พิทักษากร

ผศ. พันเอก ชูชาติ พิทักษากร เริ่มเรียนทั้งดนตรีไทย และสากล กับ เรือไทยรรยง แดงกูร ร.น. ต่อมาได้เรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับอาจารย์สุทิน เทศารักษ์ หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อด้านดนตรีคลาสสิกที่ Blackheath Conservatoire of Music กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และ สอบเทียบปริญญา A.R.C.M. พร้อมประกาศนียบัตรการสอนดนตรี Teaching Diploma จาก The Royal College of Music และเข้าศึกษาระดับ Graduate Course ที่ College of Music กรุงลอนดอน เรียนวิชาเอกปฏิบัติทักษะไวโอลินคู่กับการอำนวยเพลง ได้รับปริญญา G.L.C.M. จบการศึกษาในปี พ.ศ. 2505 (วรรณสา ประเสริฐสุข วิทย, 2555) นอกจากนี้ผศ. พันเอก ชูชาติ พิทักษากรเคยได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันไวโอลิน “Youth Competition” จัดขึ้นที่ Blackheath Conservatoire of Music ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ถึง 2 ครั้ง ในปี ค.ศ. 1955 และ ปี ค.ศ. 1956 (นิตยสาร มิวสิค แอนด์ อาร์ต, 2009) จากนั้นได้ไปศึกษาต่อด้านดนตรีที่ประเทศเยอรมนีและประเทศโปรตุเกสเป็นเวลา 3 ปี กับอาจารย์ Maxim Jacobsen และเคยได้รับคำแนะนำในการเล่นไวโอลินเป็นการส่วนตัวจาก Yehudi Menuhin อีกหลายครั้ง ได้รับการคัดเลือกเป็นหัวหน้าวง London College of Music และวง Addison String Orchestra นอกจากนี้ยังได้รับเชิญเป็นผู้อำนวยเพลงของวง North Kensington Symphony Orchestra อีกด้วย

ทัศนารู้เริ่มเรียนทักษะการปฏิบัติไวโอลินกับผศ. พันเอก ชูชาติ พิทักษากรเมื่ออายุ 18 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 – 2532 ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื้อหาการเรียนการสอนเป็นการฝึกเทคนิคขั้นสูง ตำราแบบฝึกหัดที่ใช้เรียนของ Rodolphe Kreutzer ชื่อตำรา Forty-two Studies or Caprices for the Violin ตำราของ Jakob Don't ชื่อตำรา 24 Etudes and Caprices Op. 35 นอกจากนี้มีแบบฝึกหัด Gymnastic exercise ต่าง ๆ เทคนิคการเลื่อนตำแหน่งมือ (Shifting) ด้วยโน้ตตรงกลาง และ แบบฝึกหัด Rhythmic Pattern ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากอาจารย์ชูชาติเป็นครั้งแรก (ทัศนารู้ นาควัชร สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563) บทเพลงที่ฝึกเป็นบทเพลงที่มีความยากและซับซ้อนขึ้นกว่าขั้นพื้นฐาน ตัวอย่างเพลงที่ได้เรียนกับอาจารย์ชูชาติ เช่น Bach Violin Sonata in G minor, BWV 1001, Mendelssohn Violin Concerto in E minor Op. 64 และ Niccolò Paganini Caprice for Solo Violin Op. 1 No. 16

The International Menuhin Music Academy, Switzerland

สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี ซึ่งเป็นสถาบันสอนดนตรีเครื่องสายที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1977 โดย เยฮูดี เมนูฮิน (Yehudi Menuhin, 1916 – 1999) มีหลักการและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนใคร สามารถเข้าถึงความเป็นมนุษย์และดนตรีอย่างดีที่สุด ในระหว่างฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตอาชีพนักดนตรีในฐานะศิลปินเดี่ยวหรือสมาชิกวงดนตรีประเภทเชมเบอร์และออเครสตราที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำความคุ้นเคยกับดนตรีสไตล์ยุโรป รวมถึงประเพณีและวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นสถาบันสากล จึงเปิดรับนักเรียนจากทั่วทุกมุมโลก โดยหลักสูตรของสถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี มีระยะเวลาการเรียน 3 ปี

Alberto Lysy (1935 – 2009)

อัลเบอโต ลิซซี เกิดที่ประเทศอาเจนตินา ในวัยเยาว์เริ่มเรียนไวโอลินกับพ่อเมื่อตอนอายุ 5 ปี หลังจากนั้นไม่นานได้ย้ายไปเรียนกับ เจอโก สเปลเลอร์ (Ljerko Spiller, 1908 – 2008) อาจารย์สอนทักษะปฏิบัติไวโอลินสัญชาติโครเอเชียอาเจนตินาผู้มีชื่อเสียง อัลเบอโต ลิซซีชนะการแข่งขันไวโอลินระดับชาติที่สำคัญเมื่ออายุ 17 ปี หลังจากนั้นเขาย้ายไปยุโรป ในปี ค.ศ. 1955 อัลเบอโต ลิซซีได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันโปรแกรม The International Queen Elisabeth Competition ที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่นักไวโอลินชาวอาร์เจนตินาได้รับรางวัลนี้ ในงานการแข่งขันครั้งนี้ อัลเบอโต ลิซซีได้พบกับ Yehudi Menuhin ซึ่งเป็นหนึ่งในกรรมการตัดสินการแข่งขันร่วมกับ David Oistrakh และนักไวโอลินอื่นที่มีชื่อเสียง อัลเบอโต ลิซซีได้เรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินต่อกับ Yehudi Menuhin ในเวลาต่อมา เมนูฮินเป็นครูสอนไวโอลิน เป็นที่ปรึกษาและเป็นผู้ผลักดัน อัลเบอโต ลิซซีให้ไปถึงระดับโลก

ทัศนารู้สึกว่า การเจอกับอัลเบอโต ลิซซีนั้นเป็นความบังเอิญ ในช่วงที่อัลเบอโต ลิซซีมาประเทศไทย และได้เดินทางมาดูวงเยาวชนแห่งประเทศไทยฝึกซ้อม ซึ่งในขณะนั้นทัศนาดำรงตำแหน่งหัวหน้าวง (Concertmaster) จึงมีโอกาสดูเล่นให้อัลเบอโต ลิซซีฟัง เมื่ออัลเบอโต ลิซซีได้ฟังทัศนาลเล่นไวโอลิน จึงเสนอให้ทุนการศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี จึงได้ศึกษาทักษะปฏิบัติไวโอลินต่อกับอัลเบอโต ลิซซี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 – 2534 เป็นระยะเวลา 3 ปี ทัศนารู้สึกว่าการไปศึกษาต่อด้านดนตรีว่า มีช่วง

ให้ทดลองเรียนก่อนเป็นเวลา 3 เดือน โรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อสำหรับฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติไวโอลินโดยเฉพาะ เป็นการฝึกเยาวชนที่มีความสามารถด้านดนตรีเป็นเลิศสู่การเป็นนักดนตรีอาชีพ (Young Professional Training) การเรียนการสอนแบ่งเป็นตามปีการศึกษาที่เข้าเรียน คือการเล่นเป็นวงกับเพื่อนร่วมชั้นที่เข้ามาในปีการศึกษาเดียวกัน มีจำนวนนักเรียน 16 – 20 คนต่อหนึ่งปีการศึกษา โดยได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษด้านดนตรีประเภทเชมเบอร์ มิวสิก เนื้อหาการเรียนการสอนคือการฝึกซ้อมดนตรีเพียงอย่างเดียว ไม่มีการเรียนการสอนวิชาอื่น ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี นอกจากเรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินกับอัลเบอโต ลิซซีแล้ว มีครูพิเศษอีกหลายคนที่ได้รับเชิญมาสอนในทุกเดือน เนื่องจากสถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมีมีผู้สนับสนุนทางการเงินที่มั่งคั่งอย่างเช่น โรเล็กซ์ และ คาเทียร์ (Rolex and Cartier) จึงทำให้ปัจจัยทางการเงินไม่เป็นปัญหาในการเชิญครูที่มีความสามารถระดับนานาชาติมาเวียนกันสอน ในขณะเดียวกันมีข้อสังเกตว่าการเรียนวิชาทักษะปฏิบัติไวโอลินเพียงอย่างเดียวทำให้ทัศนคติเกิดความรู้สึกว่าเป็นการเรียนข้ามชั้น ยังขาดพื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรีเมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ คนอื่นที่ได้เรียน Pre college จากประเทศในยุโรปมาแล้ว นอกจากนี้ ทศนายยังได้กล่าวถึงเพื่อนร่วมชั้นที่เคยเรียนด้วยกันมาว่า “ตอนนี้ทุกคนอยู่ในตำแหน่งระดับสูงของโลกทั้งนั้น เป็นเหมือนวงอาชีพที่ถูกหมุนเวียนกัน การไปศึกษาต่อในครั้งนี้นี้ไม่ได้แค่ไปเรียนแต่ได้ไปอยู่เคียงข้างตำนานหลาย ๆ คน” ร่วมชั้น อาทิ Wolfgang Schröder, Sophia Reuter และ Luigi Piovano (ทศนา นาควัชร, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563) นอกจากนี้

ตำราแบบฝึกหัดไวโอลินหลักที่อัลเบอโต ลิซซีใช้ในการสอนคือ ตำรา Scale System for Violin โดย Carl Flesch ซึ่งเป็นตำราการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินที่เป็นที่นิยมมาก การเรียนการสอนของอัลเบอโต ลิซซีเป็นการสอนแบบค่อนข้างเข้มงวด นอกจากนี้มีแบบฝึกหัด Etude หลายบทจากหลายตำราซึ่งมักจะเป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกเทคนิคปฏิบัติไวโอลินขั้นสูง ทศนายกล่าวว่า ในช่วงที่ศึกษานั้นต้องปรับตัวค่อนข้างมาก แต่ถือเป็นแรงบันดาลใจและแรงผลักดันที่ดีในการฝึกซ้อม ในช่วงที่ศึกษาอยู่มีโอกาสนำเพลงประเภท Chamber music เยอะมาก อีกหนึ่งสิ่งที่เป็นมาตรฐานของโรงเรียนนี้คือ นักไวโอลินต้องสามารถเล่นไวโอล่าได้ด้วย จึงได้มีโอกาสศึกษาไวโอล่าตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยเรียนกับโจฮันน์ เอสก้า (Johannes Eskar) ซึ่งเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนที่มาช่วยสอน ทศนายมีโอกาสได้หาความรู้เพิ่มเติมในการปฏิบัติทักษะไวโอล่าระหว่างศึกษาอยู่ที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี จากคำกล่าวของทศนา นาควัชร มีความรักในการเล่นไวโอลินเป็น

อย่างมาก และพยายามแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อที่จะพัฒนาความรู้และทักษะไวโอลินของตนนั้นให้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (ทัศน นาควัชร สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563)

Vorarlberg State Conservatory, Austria

Vorarlberg State Conservatory เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำสำหรับวิชาชีพนดนตรีในภูมิภาค Lake Constance ตั้งอยู่ที่เมือง Feldkirch ใน Vorarlberg ประเทศออสเตรีย โรงเรียนแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1977 มีนักเรียนมากกว่า 320 จากทั่วโลก ได้รับการฝึกฝนในห้องของโรงเรียนมัธยมเอกชนิกายเยซูอิต “Stella Matutina” ในเฟลด์เคียร์ช โดยมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่หลากหลายขึ้นอยู่กับสาขานั้น ๆ สถาบันสอนดนตรีแห่งนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเรียนรู้ผ่านบรรยากาศแบบมืออาชีพ หลักสูตรพื้นฐานด้านศิลปะ การสอน และการวิจัย ซึ่งรวมอยู่ในโรงเรียนสอนดนตรีมัธยมปลายนี้เปิดสอนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับปริญญาวิชาชีพ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรคือเพื่อฝึกฝนการสอนดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนต่อในมหาวิทยาลัย โรงเรียนดนตรี หรือ งานอิสระสาขาวิชาที่เปิดสอนมีหลากหลาย อาทิ เช่น Music Theoretical Research, Music Management, Music Education in the areas of music theater, concerts, press, publishing and media และอีกมากมาย นอกจากนี้ Vorarlberg State Conservatory ยังดำเนินโครงการส่งเสริมความสามารถสำหรับนักดนตรีที่มีพรสวรรค์ในฐานะสถาบันฝึกอบรมดนตรีที่สำคัญและเป็นศูนย์กลางสำหรับการสนับสนุนนักดนตรีในภูมิภาค Lake Constance อีกด้วย หลังจากที่ทัศนจบการศึกษาจากสถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี ได้เข้าศึกษาต่อที่ Vorarlberg State Conservatory ประเทศออสเตรีย โดยได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับโรแลนด์ บาลดีนี

Roland Baldini

โรแลนด์ บาลดีนี เกิดที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย บาลดีนีเกิดในครอบครัวตระกูลนักดนตรี เรียนไวโอลินกับ Edith Steinbauer ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงเวียนนา (The Academy of Music in Vienna) จากนั้นได้ศึกษาทักษะปฏิบัติไวโอลินต่อกับ Jürgen Geise ที่ซัลเบิร์ก โมซาร์ทูม (The Salzburg Mozarteum) และภายหลังศึกษาไวโอลินกับ Max Rostal และ Franco Gulli. ในขณะที่ศึกษาอยู่ เขาเป็นสมาชิกในวงเวียนนา ซิมโฟนี

ออเครสตรา (Vienna Symphony Orchestra) และ the Camerata Academia Salzburg หลังจากจบการศึกษา บาลดินีทำงานเป็นอาจารย์สอนดนตรีอยู่ที่ Vorarlberg Conservatory

ทัศนารู้เริ่มเรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินกับโรแลนด์ บาลดินี เมื่ออายุ 22 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 – 2538 การได้ศึกษาทักษะปฏิบัติไวโอลินกับโรแลนด์ บาลดินีเป็นความบังเอิญ ในช่วงที่ทัศนารู้กำลังศึกษาอยู่ที่ยุโรป ตอนปิดเทอมหนึ่งได้ไปพักอยู่ที่บ้านของเพื่อนคุณพ่อคนหนึ่ง ซึ่งโรแลนด์ บาลดินีเป็นเพื่อนกับเจ้าของบ้าน ทัศนารู้ใช้เวลาช่วงปิดเทอมฝึกซ้อมไวโอลินอยู่ที่บ้าน เพื่อนคุณพ่อจึงได้ทำการติดต่อโรแลนด์ บาลดินีเป็นและกล่าวว่ามียุโรปนักเรียนไวโอลินชาวไทยมาพักอาศัยและฝึกซ้อมอยู่ที่บ้าน โรแลนด์ บาลดินีจึงขับรถมาเพื่อเจอกัน ทัศนารู้เล่นไวโอลินเพลง Mozart Violin Concerto No. 3 in G Major ให้โรแลนด์ บาลดินีฟัง เขาก็วิจารณ์และให้คำแนะนำจากนั้นก็กลับไป หลังจากนั้นเขาได้ติดต่อกันไปจนกระทั่งทัศนารู้จบการศึกษาจากสถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี่ จึงได้ติดต่อโรแลนด์ บาลดินี แล้วเดินทางไปสอบที่ Vorarlberg Conservatory ประเทศออสเตรียที่อาจารย์สอนอยู่ และได้เข้าศึกษาต่อที่สถาบันแห่งนี้

การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินกับโรแลนด์ บาลดินี จะฝึกเรื่องเทคนิคเป็นส่วนใหญ่ และเรื่ององค์ประกอบของดนตรีโดยเรียนรู้องค์ความรู้ในทุกด้านประกอบกัน ใน การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน โรแลนด์ บาลดินีจะเน้นแก้ปัญหาเรื่องเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูง และศึกษาบทประพันธ์ที่มีความยากและซับซ้อน

University of Oregon, Eugene, USA วิทยาลัย

The University of Oregon School of Music and Dance เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำด้านดนตรีที่มีการเรียนการสอนดนตรีเต็มเวลาที่ใหญ่ที่สุดในชายฝั่งตะวันตกทางเหนือของลอสแอนเจลิส คณาจารย์มีชื่อเสียงและนำเสนองานวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสและประสบการณ์สัมผัสชีวิตของศิลปินและนักวิชาการโดยตรง สถาบันดนตรีมีขนาดใหญ่พอที่จะนำเสนอการแสดงวงดนตรีของนักเรียนมากกว่าสามสิบชุด ทั้งนี้ยังอยู่ในการดูแลที่ทั่วถึงของคณาจารย์

หลังจากเก็บเกี่ยวความรู้และประสบการณ์ในสำนักการสอนไวโอลินยุโรป ทัศนารู้ได้ไปศึกษาต่อในสำนักการสอนไวโอลินอเมริกาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในการศึกษาระดับปริญญาโท โดยได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับแคเธอรีน ลักเทนเบิร์ก ที่มหาวิทยาลัยโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา

Kethryn Lucktenberg

แคเธอรีน ลักเทนเบิร์ก เป็นนักเรียนไวโอลินของ อีวาน กาลาเมียน (Ivan Galamian) เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าวง Honolulu Symphony ทั้งหมด 11 ฤดูกาล และเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่ University of Oregon ตั้งแต่ปีค.ศ. 1993 จนถึงปัจจุบัน จุดเปลี่ยนที่ทำให้ทัศนาศึกษาเข้ามาศึกษาสำนักไวโอลินในประเทศสหรัฐอเมริกาเนื่องจากมีความอึดอัดจากการเรียนที่ยุโรป เนื่องจากยุโรปมีความอนุรักษ์นิยมค่อนข้างมาก จึงเริ่มมองหาสิ่งใหม่ในการเรียนรู้ต่อยอดและเปลี่ยนรูปแบบวิถีชีวิต เริ่มจากศึกษาสไตล์การเล่นแบบอเมริกา ฟังผลงานศิลปินฝั่งอเมริกามากขึ้น

ทัศนาศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับแคเธอรีน ลักเทนเบิร์ก เมื่ออายุ 27 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2541 การได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับแคเธอรีน ลักเทนเบิร์กเป็นความบังเอิญอีกเช่นกัน ทัศนาล่าถึงการสมัครเข้าศึกษาต่อสำนักไวโอลินในประเทศสหรัฐอเมริกาว่า สมัครเข้าเรียนยากมากและสมัครไปหลายที่ก็ไม่สามารถเข้าศึกษาได้ด้วยเงื่อนไขหลายประการ เนื่องจากต้องรอที่ว่างสำหรับนักเรียนใหม่และในสำนักการไวโอลินบางแห่งใช้เวลาเพื่อจะเข้ารับการศึกษาเกินกว่า 2 ปี ในขณะนั้นน้องสาวของทัศนาศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยโอเรกอน ทัศนาก็ได้ฝากให้น้องสาวนำเทปวิดีโอการเล่นไวโอลินไปฝากให้อาจารย์สอนทักษะปฏิบัติไวโอลินฟัง ปรากฏว่าทัศนาศึกษาได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวนจากเทปนั้น และได้มีโอกาสทำงานตำแหน่ง Graduate Teaching Fellow ไปด้วยระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยโอเรกอน ทัศนาศึกษาเริ่มสอนไวโอลินจากการสอนนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกไวโอลิน (non-major) นอกจากนี้ยังได้รับโอกาสในการเล่นวงดนตรีอาชีพของเมืองอีกด้วย

วิธีการสอนแบบสำนักไวโอลินของอเมริกาค่อนข้างแตกต่างจากสำนักไวโอลินยุโรป ทั้งด้านของเนื้อหาที่เรียนและวิธีการ การฝึกแบบฝึกหัดบันไดเสียง ตำราที่ใช้เรียนกับแคเธอรีน ลักเทนเบิร์ก ชื่อตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian การเรียนการสอนในเรื่องพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลินค่อนข้างเข้มงวดมาก ต้องฝึกซ้อมแบบฝึกหัดทุกหน้าอย่างจริงจัง เนื้อหาในสัปดาห์ที่ศึกษาเป็นบทประพันธ์เพลงในยุคโรแมนติก เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูง อาทิ บทประพันธ์ Violin Concerto in D minor Op. 47 โดย Jean Sibelius และ บทประพันธ์ Violin Concerto in D major op.35 โดย Pyotr Ilyich Tchaikovsky

ภาพที่ 4 เพื่อนร่วมชั้นที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี่

ที่มา : ทศนา นาควัชระ

Unsere IMMA-Studenten...

Chiara Parrini
Violine
Italien

Ihre ersten Kontakte mit Alberto Lysy hatte sie in Genf (Rencontre musicale). Sie wurde von ihm darauf in Gstaad und am Sommerkurs in Spanien gleich weiter unterrichtet, was schliesslich im August 1987 zur Aufnahme an der IMMA führte.

Peter Flanagan
Cello
Irland

Peter ist das jüngste von elf Kindern. Eine Schwester, neben ihm die einzige Musikerin in der Familie, ist mit Antonio Lysy verheiratet. Peter treibt gerne Sport, liest interessiert Musikliteratur und Zeitungen.

Pamela Kubik
Violine
Argentinien

Mit vier Jahren erhielt sie von ihrem Vater, der Dirigent war, ihren ersten Unterricht. Ein späterer Lehrer, José Bondar, ist ein ehemaliger Schüler von A. Lysy. Pamela besuchte die Sommerkurse von Alberto Lysy in Argentinien, wo sie mit Pablo zusammen 1988 einen Wettbewerb gewann, der sie nach Gstaad brachte.

Tania Maxwell
Viola
Schottland

Nachdem sie ein Ex-Student der IMMA spielen gehört hatte, ermunterte er Tania, sich zu bewerben. Sie besuchte darauf einen Sommerkurs mit Alberto Lysy in Spanien und studiert nun seit Juli 1988 an der IMMA.

Wolfgang Schröder
Violine
Deutschland

Born in 1967 in Germany, he began to play the violin at the age of 5 under the direction of his father. From the age of 13 he studied with Ana Chumachenko and Sándor Végh and later with Alberto Lysy at the International Menuhin Music Academy where he has been a student for three years. In 1984 he won first prize in the "Bundeswettbewerb 'Jugend musiziert'" and in 1988 with his first quartet, first prize in the International String Quartet competition in Bubenreuth when he performed as soloist and chamber musician throughout Europe and South America.

Anna Wiersum
Violine
Holland

Born in the Netherlands, she studied for five years at the Amsterdam Conservatory with Herman Krebbers. After this she got a leading job with the orchestra of a touring operette group. Thinking that this was not the thing she wanted to do all her life, she started to look for something else, but not a job. Fortunately she worked together with a Chinese boy who had studied at the Menuhin Academy and who encouraged her to go there. She never thought she would make it there but she sent a tape with her playing, was accepted and could join the Academy one month later in June 1989.

David Cunliffe
Violoncello
Grossbritannien

David started learning the cello at the age of 9. In 1982 he won a scholarship to study at Wells Cathedral School. Two years later he went to the Royal Northern College of Music in Manchester where he studied with Moray Welsh and later with Antonio Lysy. He joined the IMMA in July 1989 after attending one of Camerata Lysy's courses in Italy.

Pablo Simonetti
Viola
Argentinien

Born in 1964, he began his violin studies with Margarita Behrendt and later on started his viola studies with Ljerkko Spiller and continued with Alan Kovacs. At the same time he studied harmony and musical analysis with Sergio Hualpa. From 1984 until 1986 he played first viola in the Youth Radio National Buenos Aires Orchestra. In 1986 and 1989 he took part in chamber music courses given by Ljerkko Spiller, Pedro I. Calderón and Lucrecia Massoni, in Bariloche and Las Leñas (Argentina). He also played in contemporary music courses with Sergio Hualpa. In 1987 he took part in special courses with Tomas Tichauer (viola). From 1988 until 1989 he was member of the National Symphony Orchestra (Argentina) and in July 1989 he travelled to Europe with a scholarship from Teatro Colón Foundation to take part in a chamber music course with Alberto Lysy. One month later he was awarded an annual scholarship from the IMMA to continue his viola studies in Switzerland.

Ivo Schmid
Kontrabass
Schweiz

Ivo Schmid, geboren 1970, kommt aus Basel. In seinem 7. Lebensjahr erhielt er die ersten Violinstunden, mit 16 Jahren seinen ersten Kontrabassunterricht bei Joel Jenny. 1988 begann er das Studium am Konservatorium Luzern. Nach den ersten Kontakten mit der IMMA im Sommer 1989 wurde er im Herbst in die Akademie aufgenommen.

Tasana Nagavajara
Violine
Thailand

Born in Bangkok (Thailand) in 1969. He started to play the violin at the age of 10. Tasana met Maestro Alberto Lysy during Master courses in Thailand. Tasana likes to listen to music, reading and cooking Thai food.

ภาพที่ 5 เพื่อนร่วมชั้นที่สถาบันดนตรี เมนูฮิน มิวสิก อะคาเดมี
ที่มา : ทศนา นาควัชร

ภาพที่ 6 อัลบาโต ลิซซี และทัศน นาควัชร

ที่มา : ทัศน นาควัชร

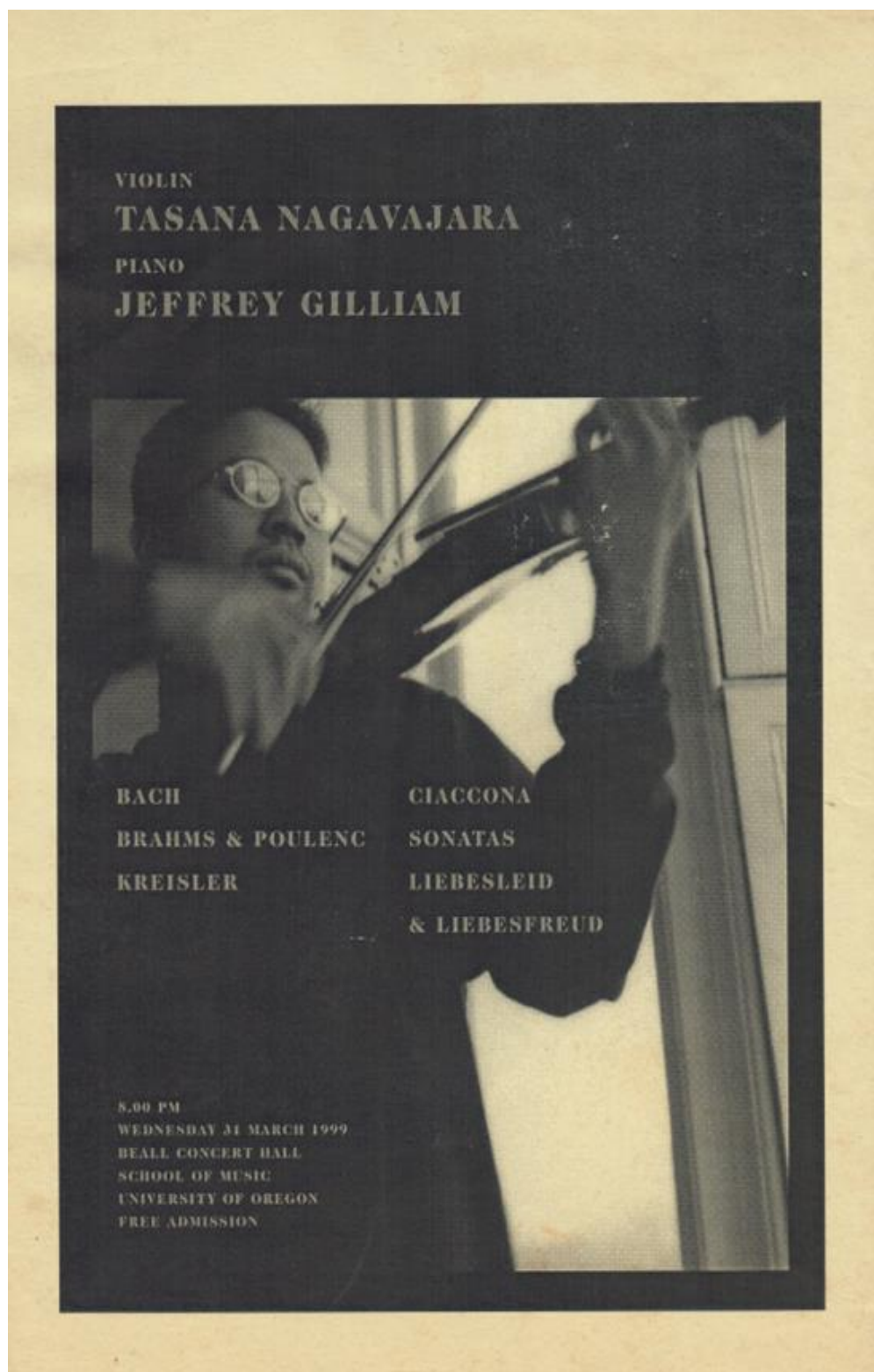

ภาพที่ 7 เยฮูดี เมนูฮิน ทศนา นาควัชระ และอัลเบอโต ลิซซี

ที่มา : ทศนา นาควัชระ

ภาพที่ 8 โปสเตอร์การแสดงคอนเสิร์ตจบการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยโอเรกอน
ที่มา : ทศนา นาควัชร

ตอนที่ 1.3) ประวัติการทำงาน

การทำงานในฐานะนักดนตรี

หลังจากที่ไปเก็บเกี่ยวประสบการณ์การเรียนรู้ด้านดนตรีจากต่างประเทศ ทศนา เดินทางกลับมาเริ่มทำงานที่ประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2542 ในช่วงแรกเป็นการทำงานเพื่อวางรากฐานความเป็นมืออาชีพ เริ่มทำงานกับวงออเคสตราอาชีพเกือบทุกวงในประเทศไทย อาทิ วงโปร มูสิกา (Pro Música) ภายใต้การนำของม.ล.อัศนี ปราโมช ซึ่งภายหลังได้พัฒนาเป็นวงบางกอก ซิมโฟนี ออเคสตรา (Bangkok Symphony Orchestra) ทำงานในตำแหน่งหัวหน้าวง (Concertmaster) วงดุริยางค์สยามฟิลฮาร์โมนิคออเคสตรา (The Siam Philharmonic Orchestra) ภายใต้การนำของอาจารย์สมเถา สุจริตกุล วงดุริยางค์สากลกรมศิลปากร (Thai National Symphony Orchestra) และ วงดุริยางค์ราชนาวี (The Royal Thai Navy Orchestra) เป็นต้น

การทำงานกับวงโปร มูสิกา (Pro Música)

ม.ล.อัศนี ปราโมช เกิดเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2477 ในวัยเยาว์ได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีและศิลปะจาก ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช โดยท่านได้เริ่มต้นฝึกฝนดนตรีจากไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีชิ้นแรก และมีการเล่นดนตรีภายในครอบครัวในรูปแบบชมเบอร์มิวสิก รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีในมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ประเทศอังกฤษ หม่อมหลวงอัศนีมีความสามารถทางด้านดนตรีเป็นอย่างสูง ทั้งเป็นนักไวโอลิน นักไวโอล่า ผู้ประพันธ์เพลง และผู้อำนวยเพลง และในปี พ.ศ. 2501 ท่านได้ทำงานร่วมกับ อาจารย์กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และชาวต่างชาติอีก 2 คน ตั้งวงสตริงควอเตตขึ้น ต่อมาวงสตริงควอเตตได้พัฒนาไปเป็นวงโปรมิวสิกา ซึ่งเป็นวงดนตรีที่ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม วงดนตรีโปรมิวสิกา นับเป็นวงดนตรีที่บุกเบิกวงการดนตรีคลาสสิกของประเทศไทย ซึ่งท่านเป็นผู้ริเริ่มและรับหน้าที่เป็นทั้งหัวหน้าวง ผู้จัดการวง ผู้แสดงเดี่ยว และผู้อำนวยเพลง จนกระทั่งเกิดการรวมตัวครั้งใหม่เป็นวงดนตรีที่ใหญ่ขึ้น มีชื่อว่า วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ หรือ บางกอก ซิมโฟนี ออเคสตรา (B.S.O.) นอกจากการเป็นนักดนตรี และผู้อำนวยเพลงแล้ว หม่อมหลวงอัศนียังมีผลงานประพันธ์และเรียบเรียงเสียงประสาน ทำให้ได้รับการยกย่องเป็น ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีสากล) เมื่อปี พ.ศ. 2537

ด้านการทำงานกับวงโปร มูสิกา ปัจจัยแรกที่สำคัญในการจัดแสดงคอนเสิร์ตคืองบประมาณในแต่ละปี ปฏิเสธไม่ได้ว่าการทำงานเกี่ยวกับดนตรีคลาสสิกในประเทศไทยได้นั้น จำเป็นต้องมีผู้สนับสนุนด้านการเงิน การวางแผนการจัดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละปีจะ

แตกต่างกันไปตามงบประมาณที่ได้รับ แล้วจึงบริหารจัดการทั้งในด้านการเลือกจำนวนนักดนตรีในแต่ละคอนเสิร์ต การวางแผนโปรแกรมคอนเสิร์ต โดยรูปแบบโปรแกรมคอนเสิร์ตส่วนมากจะเป็นการเล่นประเภท Chamber music, Quartet, Trio และ Duo เนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด ทศนากล่าวถึงการบริหารจัดการงบประมาณที่ใช้ว่า ต้องการจัดแสดงคอนเสิร์ตทุกเดือนอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างฐานผู้รับชมคอนเสิร์ตและสร้างรูปแบบการแสดงให้หลากหลายเพื่อรองรับกลุ่มผู้ชม นอกจากนี้ทศนากล่าวถึงการจัดโปรแกรมคอนเสิร์ตว่า ส่วนใหญ่ทศนาเป็นผู้เลือกบทเพลงที่จะแสดงด้วยตนเอง สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลาย รายการเพลงจากทุกยุคทุกสมัย และนำไปประยุกต์เข้ากับศาสตร์และศิลป์อื่น ๆ เช่น เพลงประเภทแทงโก้ (Tango) โดยมีการแสดงเต้นประกอบ เป็นต้น

ข้อแตกต่างที่ทำให้วงโปร มูสิกาโดดเด่นคือ วงนี้ไม่มีกรอบขนบธรรมเนียมเหมือนวงดนตรีคลาสสิกวงอื่นในประเทศไทย การจัดการแสดงคอนเสิร์ตต้องการนำเสนอในรูปแบบใหม่ ๆ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างไม่มีกรอบใดจำกัด มีการเพิ่มเนื้อหาที่ครอบคลุมการใช้ชีวิตของนักดนตรีไวโอลินโดยพยายามจัดการแสดงให้น่าสนใจและให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าการเล่นดนตรีคลาสสิกเป็นเรื่องไกลตัว อีกทั้งเป็นการทำทลายตนเองเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาจากการฝึกซ้อมบทเพลงที่มีความยากและหลากหลายแนวเพลง

การฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับการแสดงคอนเสิร์ต

ในด้านการฝึกซ้อม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อม กล่าวคือ ต้องรู้ว่าจะฝึกซ้อมไปเพื่ออะไรและฝึกซ้อมอย่างไร อาจารย์บาลินีเคยกล่าวไว้ว่า “Don’t make mistake during your practice” (ทศนา นาควัชร, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563) เมื่อกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อมแล้วจึงศึกษาโน้ตเพลงโดยละเอียด วิเคราะห์ทักษะในบทเพลงที่ฝึกซ้อมก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติ เมื่อเริ่มฝึกปฏิบัติจะต้องฝึกซ้อมสิ่งที่ถูกต้องเสมอ พยายามหลีกเลี่ยงการทำความเข้าใจในสิ่งที่ผิด ทศนาให้สัมภาษณ์ไว้ว่า ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการฝึกซ้อมเฉลี่ยอยู่ที่ 8 ชั่วโมงต่อวัน ต้องมีความขยันหมั่นเพียรและอดทนในการฝึกซ้อมเพื่อให้พร้อมในการแสดงคอนเสิร์ตอยู่เสมอ นอกจากนี้ ทักษะการแก้ปัญหาเป็นอีกหนึ่งทักษะสำคัญในการแสดงคอนเสิร์ต นอกจากการเตรียมพร้อม ฝึกซ้อมมาอย่างดีแล้ว อาจมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้เกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นได้ การรับมือกับปัญหาเหล่านี้เกิดจากการสังเกตประสบการณ์และพยายามลดความเสี่ยงการเกิดปัญหาในการจัดคอนเสิร์ตครั้งถัดไป (ทศนา นาควัชร, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563)

ทักษะบริหารจัดการคอนเสิร์ต

ด้านการจัดการคอนเสิร์ต ทศนาให้ความสำคัญกับ 3 เรื่องหลัก ได้แก่ 1. เรื่องงบประมาณ 2. เรื่องโปรแกรมคอนเสิร์ต และ 3. การบริหารจัดการ บริหารจัดการคอนเสิร์ต โดยมีงบประมาณรายปีเป็นตัวตั้ง งบประมาณส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกจัดรูปแบบโปรแกรมคอนเสิร์ต การจ้างนักดนตรีทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงเครื่องดนตรีที่ใช้ในแต่ละคอนเสิร์ต รูปแบบเพลงออเครสตรา จะมีค่าใช้จ่ายในการจัดคอนเสิร์ตค่อนข้างเยอะ เนื่องจากเป็นวงขนาดใหญ่ มีนักดนตรีหลายคน สถานที่ซ้อมและสถานที่แสดงคอนเสิร์ตต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอในการจัดคอนเสิร์ต อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการขนย้ายเครื่องดนตรี อาทิ เช่น กลอง ทิมปะนี เปียโน และฮาร์ปซิคอร์ด ส่งผลให้การจัดคอนเสิร์ตในรูปแบบออเครสตราอาจไม่บ่อยนัก โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 2-3 คอนเสิร์ตต่อปี รูปแบบคอนเสิร์ตเพลงประเภทแชมเบอร์ ควอเต็ต ทริโอ และดูเอท์ มักจะถูกเลือกมาเล่นบ่อยกว่า เนื่องจากวงดนตรีมีขนาดเล็ก จำนวนนักดนตรีไม่เยอะมาก และสามารถจัดคอนเสิร์ตในสถานที่ที่มีความหลากหลายได้มากกว่า การเลือกโปรแกรมคอนเสิร์ต จะเน้นเลือกบทเพลงที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อาทิ เช่น บทเพลง The Four Season works by Antonio Vivaldi ในคอนเสิร์ตเดียวกันจะสอดแทรกบทเพลงที่มีความน่าสนใจและแปลกใหม่ไปด้วย การจัดกลุ่มบทเพลงในการจัดแสดงคอนเสิร์ตให้มีความหลากหลาย อาทิ เช่น โปรแกรมบทเพลงฝรั่งเศส โปรแกรมบทเพลงสแกนดิเนเวีย เป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบการทำงาน นอกจากการเล่นดนตรีแล้ว ทักษะการบริหารจัดการเป็นสิ่งจำเป็นในเชิงธุรกิจ การติดต่อประสานงาน สถานที่ซ้อม สถานที่แสดงคอนเสิร์ต การดูแลนักดนตรี เป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้ ต้องมีการวางแผนการตลาดที่ดีเพื่อดึงดูดฐานผู้ชมดนตรีคลาสสิก การบริหารจัดการที่ดีช่วยส่งเสริมให้เพลงคลาสสิกเป็นสิ่งที่ทุกคนเข้าถึงได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอน

ทัศน นาควัชร

ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) การจัดการเรียนการสอน

2.1.1) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2.1.2) วิธีการสอน

2.1.3) การประเมินผล

2.2) เนื้อหาสาระการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

2.2.1) เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินและแบบฝึกหัด

2.2.2) บทประพันธ์ (Classical Repertoire)

2.2.3) สื่อการสอน (ตำราและคลิปการสอน)

การทำงานในฐานะอาจารย์

จุดเริ่มต้นในการเป็นอาจารย์เริ่มมาจากเคยเป็นผู้ช่วยสอนในช่วงระหว่างที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในขณะนั้นทัศนเริ่มต้นสอนนักเรียนที่ไม่ได้เรียนวิชาดนตรีเป็นวิชาหลัก (Non-Major) แต่เรียนดนตรีเป็นวิชาเลือก ประสบการณ์สอนยังไม่ได้มีมากนัก สอนตามหลักการการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยมีเนื้อหาการเรียนการสอนเน้นเรื่องเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินและบทเพลง

หลังจากที่ทัศน นาควัชร เดินทางไปศึกษาต่อด้านดนตรีจากสำนักการสอนไวโอลินหลายแห่งทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2542 จึงได้นำองค์ความรู้กลับมาถ่ายทอดให้กับเยาวชนและนักศึกษาในประเทศไทย โดยเริ่มต้นทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – ปัจจุบัน โดยตลอดระยะเวลาการทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรกว่า 22 ปี ทัศนได้มีการพัฒนาวิธีการสอนและปรับปรุงแบบการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัย ทั้งในด้านของการถ่ายทอดทักษะ และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทำงานในวงการดนตรีประเทศไทย ทัศนกล่าวถึงการทำงานในบทบาทครูสอนดนตรีว่า “การสอนก็เหมือนกับการเล่นดนตรีต้องใช้ประสบการณ์ในการสอน เหมือนเป็นชั่วโมงบินจากการเล่นด้วยการเป็นครูมาเยอะจึงนำมาถ่ายทอด พอเด็กมาเล่นให้ดู เราต้องรู้ว่าควรให้การบ้านเขาอย่างไร เหมือนกับหมอที่รู้

ว่าควรให้ยาตัวไหน และยาตัวนั้นมันอยู่ในสมองเราแล้ว ต้องมีความรู้ในหัวและต้องดึงมาใช้ประโยชน์ให้ได้ในปัจจุบันนี้ผมก็ไม่ได้สอนเหมือน 10 ปีที่แล้ว มันก็มีความเปลี่ยนแปลงจะเรียกว่าพัฒนาการก็ได้ ผมก็เรียนรู้เรื่องการสอนไปด้วย ในขณะที่ทำอาชีพนี้ ต้องมีความตั้งใจอยากจะสอนให้เด็กเล่นดีขึ้นและความรู้” (ทัศน นาควัชร, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2563)

จากการสัมภาษณ์ทัศน จะเห็นได้ว่า ทัศนมีการพัฒนาและเรียนรู้อยู่เสมอ สัมผัสประสบการณ์ในการสอน นำมาซึ่งการปรับตัวและทันสมัยมากขึ้น ทั้งการสอนผู้เรียนที่มีความหลากหลายและเทคโนโลยีอันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว บทบาทของทัศน นาควัชร ในด้านการสอนมีความสำคัญเนื่องจากทัศนเป็นผู้วางรากฐานการเรียนการสอนไวโอลิน ตั้งแต่เปิดคณะดุริยางคศาสตร์ใน ปี พ.ศ. 2542 และเป็นผู้สอนอยู่จนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสังคมในช่วงหลายสิบปี ส่งผลให้ทัศนเล็งเห็นความสำคัญในการปรับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัยและบริบทของการดนตรีในประเทศไทย พัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของทัศนมีความเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงแรก กล่าวคือ ในช่วงแรกที่ทัศนกลับมาทำงาน วิธีการสอนมีความเข้มงวดมาก เน้นเทคนิคและคุณภาพให้ทัดเทียมกับการเรียนการสอนในต่างประเทศ ในระหว่างที่เป็นครูสอนอยู่ ทัศนได้พัฒนาวิธีการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย โดยคำนึงถึงเทคนิคพื้นฐาน ความถูกต้องของการปฏิบัติทักษะ นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินเป็นวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและนำองค์ความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงและเหมาะสมกับบริบทประเทศไทย นอกจากนี้ทัศนจัดทำคลิปลี้อการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินออนไลน์ขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินมีประสิทธิภาพมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า ทัศนให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีและปรับรูปแบบวิธีการสอนให้เหมาะสมกับยุคสมัย

ปัจจุบันมีบัณฑิตที่จบการศึกษาจากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 19 รุ่น หลายคนได้ศึกษาต่อยอดในเส้นทางดนตรีทั้งในและต่างประเทศ อาทิ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, The University of Melbourne, The University of Auckland ประเทศออสเตรเลีย และ Institut Royal Supérieur De Musique Et De Pédagogie ประเทศเบลเยียม เป็นต้น หลังจากจบการศึกษาจากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว บัณฑิตหลายคนได้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านดนตรี เช่น นักไวโอลินอิสระ นักไวโอลินในวงออเคสตรา นักธุรกิจดนตรี ผู้สอนและอาจารย์ด้านดนตรีในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนนานาชาติ และมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับเส้นทางสายอาชีพในอนาคต หลังสำเร็จการศึกษาที่คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ตั้งเป้าหมายไว้

หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2541 ภายใต้ชื่อ “โครงการจัดตั้งคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร” โดยดำริของศาสตราจารย์ ดร. ตรีังใจ บุณสมภพ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร (Silpakorn University Faculty of Music, 2019) เป็นคณะวิชาลำดับที่ 10 โดยเปิดรับนักศึกษารุ่นแรกในปีการศึกษา 2542 มีหลักสูตรเดียว คือ ดุริยางคศาสตรบัณฑิต (ดศ.บ.) หลักสูตรการศึกษา 4 ปี สาขาวิชาการแสดงดนตรี

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะไวโอลินในระดับอุดมศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี ศึกษาเครื่องดนตรีเอก (Major Instrument) ตามหลักวิชาการแสดงดนตรี มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะเครื่องดนตรี ผ่านการฝึกปฏิบัติเฉพาะเครื่องดนตรีโดยตรงกับอาจารย์ผู้สอนทั้ง 2 ท่าน 1. อาจารย์ทัศน นาควัชร และ 2. อาจารย์ลีโอ ฟิลลิป (Leo Phillips) ควบคู่กับการพัฒนาด้านวิชาการ ทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี การประพันธ์เพลงและการเรียบเรียงเสียงประสาน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร การอบรมเชิงปฏิบัติการบรรเลงรวมวง เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะและศักยภาพด้านดนตรีอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Silpakorn University Faculty of Music, 2019)

หลักสูตร ดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) (Bachelor of Music Program in Performance) มีจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต รูปแบบของหลักสูตรเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีคลาสสิก มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับกระแสความเปลี่ยนแปลงและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางด้านดนตรีคลาสสิกในการบูรณาการองค์ความรู้และประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การสร้างผลงานที่มีคุณค่าต่อสังคม
3. ส่งเสริมการศึกษาดนตรีคลาสสิกในฐานะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์และถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านดนตรีสู่สังคม

รายวิชาในหลักสูตร

วิชาบังคับในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี มีจำนวน 55 หน่วยกิต โดยรายวิชาเครื่องเอก (Major Instrument) จัดอยู่ในหมวดรายวิชาเฉพาะ มีทั้งหมด 7 รายวิชา ซึ่งบังคับเรียนรายวิชาเครื่องเอกทุกเทอมตั้งแต่ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 เรียนเทอมละ 1 รายวิชา รายวิชาเครื่องเอกที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 (Major Instrument I-IV) มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกปฏิบัติเครื่องเอกกับอาจารย์ผู้สอนเป็นรายบุคคล ฝึกทักษะเครื่องดนตรีผ่านบทเพลง การตีความบทเพลง และแบบฝึกหัด

รายวิชาเครื่องเอกที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษา 3-4 (Major Instrument V-VIII) มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกปฏิบัติเครื่องเอกกับอาจารย์ผู้สอนเป็นรายบุคคล ฝึกทักษะเครื่องดนตรีผ่านบทเพลง การตีความบทเพลง และแบบฝึกหัดขั้นสูง การแสดงในที่สาธารณะ ในการเรียนรายวิชาเครื่องเอกตัวที่ 8 เน้นหาเน้นเรื่องการฝึกทักษะเครื่องดนตรีเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงดนตรีสำเร็จการศึกษา (Graduate Recital program) (Silpakorn University Faculty of Music, 2019)

นอกจากรายวิชาเครื่องเอก อาจารย์ทัศน นาควัชร และอาจารย์ลีโอ ฟิลลิป สอนในรายวิชาการรวมวง (Ensemble) ซึ่งเป็นหนึ่งในหมวดรายวิชาบังคับเช่นเดียวกับรายวิชาเครื่องเอก มีทั้งหมด 6 รายวิชา ซึ่งบังคับเรียนรายวิชาการรวมวงทุกเทอมตั้งแต่ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-3 เรียนเทอมละ 1 รายวิชา ส่วนวิชาการรวมวงตัวที่ 7-8 จัดอยู่ในกลุ่มวิชาเลือกของสาขาวิชาการแสดงดนตรี

รายวิชาการรวมวง 1-8 (Ensemble I-VIII) มีวัตถุประสงค์เพื่อทักษะการบรรเลงกลุ่ม การฝึกซ้อม การควบคุมจังหวะ เสียงประสาน ความสมดุล และการสื่อสารระหว่างนักดนตรี (Silpakorn University Faculty of Music, 2019)

กิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมหลักสูตร Silpakorn Summer Music School (SSMS) ค่ายดนตรีฤดูร้อนที่เปิดโอกาสให้เยาวชนที่มีความสามารถทางด้านดนตรีได้ฝึกซ้อมและเล่นดนตรีร่วมกับนักดนตรีมืออาชีพ และวาทยากร ฮิโตะทาโร ยาซากิ (Hikotaro Yazaki) วาทยากรชาวญี่ปุ่นผู้มีชื่อเสียงระดับโลก นำเสนอผ่านบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นพิเศษ ค่ายดนตรีฤดูร้อนเป็นหนึ่งในโครงการสำคัญด้านการศึกษาที่ทัศน นาควัชรเป็นผู้ผลักดันส่งเสริมให้จัดกิจกรรมขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ค่ายดนตรีฤดูร้อนจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2548 และจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

จนถึงปัจจุบัน ค่ายดนตรีฤดูร้อนจัดขึ้นโดยใช้ระยะเวลาฝึกซ้อมทั้งหมด 9 วัน และมีการแสดงคอนเสิร์ตจบค่าย 2 ครั้ง มุ่งเน้นให้เยาวชนได้มีโอกาสฝึกซ้อมและเล่นบทเพลงที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ ทั้งบทเพลงประเภทออร์เคสตรา และบทเพลงประเภทแจ๊สเบอร์ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้เยาวชนที่มีความสามารถด้านดนตรีได้มีโอกาสแสดงเดี่ยวกับวงออร์เคสตรา ซึ่งนับเป็นโอกาสและประสบการณ์ที่หายากในวงการการศึกษาด้านดนตรีในประเทศไทย

การจัดการค่ายดนตรีฤดูร้อน ทศนาได้นำต้นแบบในการบริหารจัดการคอนเสิร์ตจากประสบการณ์การเป็นนักดนตรีมาถ่ายทอดสู่การจัดการเรียนการสอนดนตรี โดยมีวิธีการบริหารจัดการการฝึกซ้อมอย่างเป็นขั้นตอน การแสดงคอนเสิร์ตโดยการเล่นรายการเพลงเดิมอย่างน้อยจะจัดแสดงขึ้น 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อเตรียมแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการแสดง การจัดการกับความตื่นเต้นของนักดนตรีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเล่นผิดพลาดเกิดขึ้น การทำความคุ้นชินกับการแสดงในที่สาธารณะ นอกจากการเล่นดนตรีเพียงอย่างเดียวแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ ตระหนักถึงการจัดการและปัจจัยอื่น ๆ รวมถึงสภาพแวดล้อม อันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีสติ สมาธิในการแสดงคอนเสิร์ต เป็นการฝึกในสถานการณ์จริงก่อนจะจัดแสดงคอนเสิร์ตครั้งที่สอง ซึ่งเป็นรอบแสดงที่นักดนตรีได้ผ่านการเตรียมตัวและฝึกซ้อมเหมือนจริงไว้แล้ว ทำให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นมากยิ่งขึ้น

โครงการคีตราชา โปรมุสิก้า จูเนียร์ แคมป์ จัดขึ้นต่อเนื่องเป็นปีที่ 4 โดยได้รับการสนับสนุน จากบริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท สิงห์ คอร์เปอเรชั่น จำกัด ร่วมกับ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร รับสมัครเยาวชนที่มีความสามารถด้านดนตรี คลาสสิกที่ได้รับการคัดเลือกจากทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีเยาวชนได้รับการคัดเลือกทั้งหมด 20 คน มาเข้าค่ายดนตรี วงเครื่องสายเพื่อฝึกซ้อมที่กรุงเทพมหานคร

2.1 การจัดการเรียนการสอน

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะไวโอลินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1. การเรียนการสอนแบบเดี่ยว และ 2. การเรียนการสอนแบบกลุ่ม โดยเป็นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนทั้งเดี่ยวและกลุ่มควบคู่กัน การจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันออกไปในการเรียนแต่ละระดับชั้นปีการศึกษา

ในระดับชั้นปีการศึกษาที่หนึ่ง ช่วงการศึกษาในภาคต้นของการศึกษาจะมุ่งเน้นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่ม เพื่อปรับพื้นฐานทักษะการเล่นไวโอลินของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้นจนอยู่ในระดับมาตรฐานเท่า ๆ กัน เนื้อหาการเรียนรู้นอกจากการฝึกปฏิบัติทักษะไวโอลินแล้ว ยังรวมถึงองค์ความรู้ด้านดนตรีทั้งทฤษฎี และสัททักษะ โดยผ่านการเรียนรู้จากการฝึกบทประพันธ์และแบบฝึกหัด การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตผู้อื่น ฟังซึ่งกันและกัน ร่วมกันหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการปฏิบัติไวโอลินได้อย่างถูกต้อง จากนั้นในระดับชั้นปีการศึกษาที่สอง และ สาม จะมุ่งเน้นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดี่ยว เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนรายบุคคล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินระดับสูงที่สุด อย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนแต่ละระดับชั้นปีจะมีการจัดการเรียนการสอนทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่มควบคู่กันไปเสมอ ความถี่ในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินอยู่ที่หนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ ระยะเวลาการจัดการเรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 45 นาที – หนึ่งชั่วโมง จำนวนผู้เรียนแบบกลุ่มโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 2 – 4 คน

2.1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือการจัดโดยเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของผู้เรียนอย่างกระตือรือร้น และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ รวมถึงการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้อย่างมีกระบวนการ ได้ผลงานที่ดีและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตและเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2540 : 75; วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2541 : 12; ทิศนา ขัมมณี, 2542 : 29; สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2542 : 94)

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องเอกและรายวิชาการรวมวงของทัศนาศรูปได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากการเรียนการสอนฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติไวโอลินขึ้นอยู่กับพื้นฐานของผู้เรียนรายบุคคลซึ่งแต่ละคนมีพื้นฐานการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียน นอกจากเนื้อหาบทประพันธ์หลักที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละชั้นปีการศึกษาแล้ว ทัศนาศรูปยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาการเรียนการสอนด้วยตนเอง เช่น การเลือก

บทประพันธ์คีตสรณ์ที่ใช้ในการเรียนแต่ละระดับชั้นปีการศึกษาในแต่ละเทอม โดยพิจารณาจากพื้นฐานความสามารถในการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยตรวจสอบดูแลให้เนื้อหามีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ไม่ให้เนื้อหาความง่ายหรือยากเกินไป และให้คำแนะนำในการเลือกศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำไปศึกษาต่อและเกิดกระบวนการเรียนรู้ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้ตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

การวางแผนการสอน

การวางแผนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะไวโอลินระดับพื้นฐานได้เป็นอย่างดี รู้จักพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลินที่ถูกต้อง สามารถเล่นไม่เพี้ยนและตรงจังหวะ เมื่อปฏิบัติทักษะพื้นฐานได้อย่างถูกต้องแล้วจึงเสริมการสอนเนื้อหาเรื่องอารมณ์ของเพลง (Musical shape)

การวางแผนการสอนจะถูกปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยให้การบ้านไปฝึกซ้อมแบบฝึกหัดและบทประพันธ์ จากนั้นการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจะดูจากที่ผู้เรียนฝึกซ้อมมา แล้วใช้องค์ความรู้ที่มีมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา อาจารย์ทัศนาศได้กล่าวว่า การเตรียมการสอนเกิดจากการสั่งสมความรู้และประสบการณ์ในการทำงานหลายสิบปี การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินแต่ละชั่วโมงเป็นการพูดคุยถึงปัญหาว่าเกิดจากอะไร ต้องแก้ไขการฝึกซ้อมอย่างไร ปัญหาในการฝึกซ้อมเหล่านี้แตกต่างกันไปตามความถนัดรายบุคคล จึงเป็นเรื่องยากที่จะคาดเดาสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละชั่วโมง ทำให้การวางแผนการสอนเป็นไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การเตรียมความพร้อมในการสอนของอาจารย์ทัศนาศ จะฝึกซ้อมก่อนเวลาสอนอย่างน้อย 15 นาที เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของสติ และเตรียมตัวสำหรับวิธีการสอนแบบสาธิต

สอดคล้องกับที่บัณฑิตและนักศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า องค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ คือ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะไวโอลินระดับพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง เมื่อสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานได้อย่างดีแล้ว จึงเรียนเนื้อหาเรื่องอารมณ์ของเพลง อีกหนึ่งองค์ความรู้สำคัญที่ได้รับการถ่ายทอดจากอาจารย์ทัศนาศ คือ รู้วิธีการซ้อมที่ถูกต้อง เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาย่อยอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการวางแผนการซ้อม สามารถคิดวิเคราะห์บทประพันธ์และสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ทั้งหมดได้ นอกจากนี้ยังได้นำวิธีการเรียนรู้ที่ได้จากการฝึกเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินไปประยุกต์ใช้ในการจัดการชีวิตอีกด้วย (อติยา สถาปนาสุข; ภารดี ตริรัตน์ สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

2.1.2 วิธีการสอน

จากการสัมภาษณ์ การสังเกตชั้นเรียนของทัศน นาควัชร แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ทัศน ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันไปตามเนื้อหาสาระ โดยเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทักษะไวโอลิน ดังนี้

วิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินที่อาจารย์ทัศนเลือกใช้สอนมีทั้งหมด 5 วิธีดังนี้

- 1) วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture)
- 2) วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration)
- 3) วิธีสอนโดยการฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice)
- 4) วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip)
- 5) วิธีการสอนแบบถาม-ตอบ (Questioning Method)

1) วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture)

ในการจัดการเรียนการสอนดนตรี วิธีการสอนโดยใช้การบรรยายเป็นวิธีการสอนที่สำคัญในการใช้อธิบายเนื้อหาเชิงทฤษฎีและวิธีการปฏิบัติทักษะ เป็นการอธิบายองค์ความรู้ การเริ่มลงมือฝึกปฏิบัติ สอดคล้องกับที่ณรุทธ์ สุทธจิตต์และทศนา แคมมณี กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนโดยใช้การบรรยายเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีทักษะการฟัง การจดบันทึก และการสรุปสาระสำคัญของเนื้อหา (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560; ทศนา แคมมณี, 2561)

ทัศน ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายในการสอนเนื้อหาเรื่องเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินเนื้อหาเชิงทฤษฎีและเชิงประวัติศาสตร์ดนตรี โดยให้ความรู้เรื่องวิธีการเลือกศึกษาฐานข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ อาทิ เช่น การศึกษาผลงานวิจัย การศึกษาสื่อการสอนออนไลน์ การเลือกฟังผลงานคอนเสิร์ตหรือองค์ความรู้จากอาจารย์สอนไวโอลินและนักไวโอลินต่าง ๆ รวมถึงให้คำแนะนำในการเลือกตำราและแบบฝึกหัด สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ อธิยา สถาพัฒนาสุข และพัชรพันธ์ สมบุญตนนท์ บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการแสดงดนตรีได้กล่าวว่า ทัศน ให้แหล่งข้อมูลเพื่อไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้จากการศึกษาแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพ (อธิยา สถาพัฒนาสุข; พัชรพันธ์ สมบุญตนนท์, สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563) นอกจากนี้ ทัศนยังสอดแทรกวิธีสอนแบบบรรยายในการอธิบายเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรีไปควบคู่กับ

การปฏิบัติบทเพลง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอด ตีความความหมายของบทเพลงได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ภารตี ตริรัตน์ ให้สัมภาษณ์ว่า ในการเรียนการสอนทั้งวิชาเครื่องเอกและวิชาการรวมวง การปฏิบัติบทประพันธ์คัตสรรค์แต่ละบท ทักษะจะบรรยายถึงประวัติศาสตร์ของบทเพลงแต่ละยุค และแนะนำแหล่งข้อมูลเพื่อให้เราได้ไปศึกษาฟังเพลงเพิ่มเติมและนำสไตล์การเล่นมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติทักษะไวโอลิน (ภารตี ตริรัตน์ สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

2) วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration)

วิธีการสอนโดยในการสาธิตเป็นวิธีการสอนที่จำเป็นมากในการจัดการเรียนการสอนดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง การใช้วิธีการสอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียวอาจทำให้ผู้เรียนไม่เห็นภาพและไม่ได้ยินเสียงส่งผลให้อาจมีความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ต้องการจะถ่ายทอด จึงมีการใช้วิธีการสอนโดยการสาธิตควบคู่ไปกับวิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย วิธีการสอนโดยการสาธิตนี้สอดแทรกอยู่ในการสอนเนื้อหาเรื่องเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน ส่งผลให้ผู้เรียนได้เห็นภาพและได้ยินเสียง ทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า การสาธิตมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการสังเกต การปฏิบัติตามคำแนะนำ และการแก้ปัญหา (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์, 2560)

ในการจัดการเรียนการสอนดนตรี วิธีการสอนโดยการสาธิตเป็นหนึ่งในวิธีที่ได้รับ ความนิยมมากที่สุดในการยกตัวอย่างการสอนทักษะการปฏิบัติดนตรี การอธิบายหรือการใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียวอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ไม่ทั้งหมด ทักษะใช้เทคนิควิธีการสอนโดยใช้การสาธิตเพื่อสอนในรายวิชาเครื่องเอกและรายวิชาการรวมวงทุกครั้ง โดยเป็นการสาธิตเทคนิคให้ผู้เรียนได้เห็นและได้ยินเสียงพร้อมกับสังเกตท่าทางการปฏิบัติในการเล่นเทคนิคต่าง ๆ สอดคล้องกับกับการสัมภาษณ์ ธนภณ โล่ห์อุทัย และบุญธิดา อินทากาศ นักศึกษาสาขาวิชาการแสดงดนตรี กล่าวว่า เมื่อครูสอนโดยการบรรยายถึงการฝึกซ้อมเนื้อหาเทคนิคในแต่ละเรื่องแล้ว ต่อจากวิธีการสอนแบบบรรยายส่วนใหญ่ครูจะใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจจากการเห็นท่าทางในการปฏิบัติทักษะและได้ยินเสียงที่ถูกต้อง (ธนภณ โล่ห์อุทัย; บุญธิดา อินทากาศ, สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

3) วิธีสอนโดยการฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า การฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติซ้ำๆ เพื่อความเข้าใจและสรุปความเข้าใจ เป็นหนึ่งในวิธีสอนของกลยุทธ์การสอนทางตรง (Direct Instructional Strategy) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

กลยุทธ์การอำนวยความสะดวก (Facilitative strategy) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน 2.1) การหาจุดอ่อนในการปฏิบัติทักษะของนักเรียน (Obvious area of weakness) การค้นหาคำตอบเหล่านี้เพื่อสร้างเป้าหมายสำหรับการพัฒนาที่มีศักยภาพและสามารถช่วยเหลือปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนได้อย่างสูงสุด 2.2) การขยายองค์ความรู้ (Cognitive magnification) คือความสนใจทีละขั้นตอน (Step-by-step) การใส่ใจกับรายละเอียดต่างๆ 2.3) การใช้คำอุปมาอุปไมย (Metaphor) เป็นเครื่องมือหลักในการเรียนการสอน วิธีหนึ่งในการตีความทางดนตรีคือการใช้อุปมาแนวคิดเรื่องพลังงาน หรือเป็นการใช้คำเปรียบเทียบการรับรู้ทางดนตรีในแง่เชิงปริมาณทั่วไป เช่น มากกว่า/น้อยกว่า เร็วขึ้น/ช้าลง ดังขึ้น/เบาลง สูง/ต่ำกว่า (Gholson, 1998)

ในการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ วิธีการสอนแบบการฝึกฝนและการปฏิบัติเป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากการปฏิบัติดนตรีมีความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติซ้ำ ๆ เพื่อความเข้าใจและสามารถปฏิบัติทักษะตามจุดประสงค์ที่กำหนดได้ การฝึกเทคนิคย่อยในแต่ละเรื่องนั้น บางครั้งใช้เวลาฝึกมากกว่าหนึ่งเทอม ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

นอกจากนี้ ทักษะใช้วิธีการสอนโดยใช้กลยุทธ์การอำนวยความสะดวก (Facilitative strategy) ผ่านการใช้คำอุปมาอุปไมย (Metaphor) ในการสอนเนื้อหาเรื่องเทคนิคไวโอลินมือขวา เรื่อง วิธีการใช้คันชักเบื้องต้น (Basic Bow Technique) การฝึกเทคนิคย่อยเรื่องการเล่นคันชักแบบ Sautille ซึ่งเป็นการเล่นแบบคันชักวางอยู่บนสาย เล่นสั้นและเร็วขึ้นมากจนกลายเป็นการเล่นคันชักแบบออกจากสายด้วยตัวเอง เราไม่สามารถควบคุมได้ เพื่อฝึกการขยับของมือและนิ้ว การใช้บริเวณส่วนโคนของคันชักในการเล่นเป็นการป้องกันเพื่อไม่ให้เพลอใช้กล้ามเนื้อบริเวณแขนหรือไหล่ แต่ให้ใช้ส่วนของมือและนิ้วเท่านั้น มือและนิ้วเปรียบเหมือนสปริงรถยนต์ที่มีความยืดหยุ่น สามารถยืดและหดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip)

ทศนา แหมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (case) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษา เรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงและตอบ ประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบ และเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการ อภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ ” (ทศนา แหมมณี, 2561) สอดคล้องกับ ฌรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า วิธีสอน กรณีศึกษา (Case Studies) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ข้ออภิปรายเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหา กลยุทธ์การสอนทางอ้อม (Indirect Instructional Strategy) (ฌรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

ทศนา แหมมณี กล่าวว่า “วิธีสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันวางแผนและเดินทางไปศึกษา เรียนรู้ ณ สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องนั้น ซึ่งอยู่นอกสถานที่ที่เรียนกันอยู่เป็นปกติ โดยมีการศึกษาต่างๆในสถานที่นั้นตามกระบวนการหรือวิธีการที่ได้วางแผนไว้ และมีการอภิปรายสรุปการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้ศึกษามา (ทศนา แหมมณี, 2561)

ในการศึกษาด้านดนตรี การรับชมการแสดงคอนเสิร์ตสดเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่สำคัญ และก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ดนตรี เนื่องจากผู้เรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้รวมทั้งก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและเห็นนักดนตรี คนอื่น ๆ ที่มีความสามารถทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ นับเป็นความโชคดีของผู้เรียนที่ได้มีโอกาสรับชมรับฟังศิลปินแนวหน้าของประเทศไทยและศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับโลก ทศนาสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษา เรียนรู้นอกสถานที่อยู่เป็นประจำ และคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนอยู่เสมอ หากเป็นการแสดงคอนเสิร์ตของวงโปรโมสุก้า ซึ่งเป็นวงที่ทศนาเป็นผู้บริหารจัดการด้วยตนเอง ทศนาจะลดค่าบัตรเข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตโดยคิดราคาไม่แพงเกิน หรือในบางครั้งให้สิทธินักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรได้เข้ารับชมฟรี สอดคล้องกับที่ อธิยา สถาปนาสุข ให้สัมภาษณ์ว่า การเรียนการสอนของทศนานอกจากเรียนในชั้นเรียนแล้ว ยังมีการเรียนรู้นอกสถานที่โดยการไปดูการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อให้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และเกิดแรงบันดาลใจ (อธิยา สถาปนาสุข, สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

5) วิธีการสอนแบบถาม-ตอบ (Questioning Method)

การใช้วิธีการสอนแบบคำถาม-คำตอบ เป็นหนึ่งในเทคนิควิธีการสอนที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง และการถ่ายทอดความคิด ซึ่งสามารถนำไปสู่การสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน โดยกระบวนการถามจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ก่อให้เกิดการทบทวนและการเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้ต่าง ๆ (วันดี โดสุขศรี, 2553)

ทัศนารู้วิธีการสอนแบบคำถาม-คำตอบในการจัดการเรียนการสอนดนตรีในวิชาเครื่องเอกและวิชาการรวมวง โดยใช้วิธีการสอนแบบคำถาม-คำตอบในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาเรื่องสอตกทักษะควบคู่ไปกับการการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าร่วมการสังเกตชั้นเรียนปฏิบัติทักษะไวโอลินออนไลน์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและสังเกตการเรียนการสอน โดยสรุปได้ว่า หลังจากที่ได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและสาธิตให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นตัวอย่างแล้ว เมื่อผู้เรียนปฏิบัติตาม ทัศนารู้จะใช้วิธีการสอนแบบคำถาม-คำตอบเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงที่ตนเองเล่นออกมาและสอดแทรกความรู้ในส่วนของทฤษฎีเข้าไปในการสอนบทเพลง เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน วิธีการสอนแบบคำถาม-คำตอบสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากการเปิดให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนทักษะในการสรุปเนื้อหาและตอบคำถามของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนในการเรียนรู้เรื่องที่ต้องการจะสอนด้วย สอดคล้องกับ รัตนกร ตมะวงค์ และธนภณ โล่ห์ทัย นักศึกษาศาสาวิชาการแสดงดนตรี ให้สัมภาษณ์ว่า ทัศนารู้จะคอยถามเกี่ยวกับบทประพันธ์ที่เรียนโดยมีเนื้อหาครบทุกด้าน ทั้งถามเรื่องทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี และเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน หากเรื่องไหนที่ผู้เรียนไม่สามารถตอบได้ในชั้นเรียน ทัศนารู้จะให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแล้วจึงนำคำตอบมาอภิเษกในชั้นเรียนครั้งต่อไป (รัตนกร ตมะวงค์; ธนภณ โล่ห์ทัย, สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2563)

2.1.3 การประเมินผล

การประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอนดนตรีได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากมุ่งเน้นการประเมินตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ การประเมินตามสภาพจริง คือ กระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียน การปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะการคิดซับซ้อน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) การประเมิน

ตามสภาพจริงเป็นกระบวนการสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในสถานการณ์จริงในปัจจุบัน เป็นวิธีการที่เน้นงานภาคปฏิบัติ วิธีการประเมินตามสภาพจริงจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และร่วมพัฒนาหรือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับใช้ในการประเมินวิธีการต่าง ๆ (สมศักดิ์ ภูวิภาววรรณ, 2544; กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2549)

การประเมินผลทักษะการปฏิบัติไวโอลินในรายวิชาเครื่องเอก ทศนาใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง เนื่องจากการประเมินมุ่งเน้นประเมินตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน สอดคล้องกับ ญรุต สุทธิจิตต์ กล่าวไว้ข้างต้น จากการสัมภาษณ์ทศนา การประเมินของทศนา การให้คะแนนเต็ม 100 คะแนน ในแต่ละภาคการศึกษา แบ่งออกเป็น 1) การประเมินก่อนเรียน เป็นการสอบต้นภาค 15 คะแนน โดยการให้การบ้านในช่วงปิดเทอม มีแบบฝึกหัดและบทเพลงให้ฝึกซ้อมก่อนเปิดเทอม หากผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ในการฝึกซ้อมที่ให้ไว้ได้ เมื่อเปิดเทอมมาก็สามารถจัดการเรียนการสอนในเรื่องต่อไปได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น 2) การประเมินการสอบกลางภาค 15 คะแนน ทศนาประเมินผู้เรียนหลังจากสรุปการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่ละครั้ง โดยคำนึงถึงการพัฒนาการฝึกซ้อมทักษะอย่างต่อเนื่องของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การประเมินหลังเรียน การสอบปลายภาค 30 คะแนน เป็นการประเมินโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ทั้งหมดโดยดูจากฝึกซ้อมย่อยในแต่ละคาบประกอบกัน มิได้ตัดสินเพียงการสอบครั้งสุดท้ายของปีการศึกษาเพียงอย่างเดียว การประเมินทักษะปฏิบัติไวโอลินบางครั้ง ทศนามีการใช้สื่อออนไลน์เข้ามาช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามยุคสมัยมากยิ่งขึ้น เช่น การสอบผ่านการแสดงสดในเฟซบุ๊ก (Facebook live) เป็นการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด กล่าวคือ พยายามสร้างสถานการณ์ที่เหมือนการแสดงคอนเสิร์ตมากที่สุด มีผู้ชมผ่านทางออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการปฏิบัติทักษะและแสดงต่อหน้าสาธารณะชน สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาเครื่องเอกที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเครื่องเอกและฝึกการแสดงในที่สาธารณะ 4) การประเมินเจตคติ 40 คะแนน โดยดูจากพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ทศนาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบันทึกเสียงการสอบทุกครั้งเพื่อสามารถเก็บหลักฐานไว้ยืนยันได้หากผู้เรียนเห็นว่าได้คะแนนไม่เหมาะสม ก่อนการสอบทุกครั้งทศนาจะให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการแสดงคอนเสิร์ตก่อนอย่างน้อย 1 รอบ ก่อนสอบจริง อาจจะทำให้ได้โดยเล่นให้เพื่อนร่วมชั้นฟังในห้อง เป็นต้น ในการประเมินโดยให้เกรดเป็นเรื่องที่ต้องทบทวนอยู่

เสมอ ในการประเมิน หากได้เกรด A ผู้เรียนจะต้องมีความโดดเด่นด้านพัฒนาการค่อนข้างมาก เกรด B ผู้เรียนมีพัฒนาการพอสมควร และไต่ลงไป จึงสรุปได้ว่า การประเมินในการจัดการเรียนการสอนของทศนา เป็นการประเมินตามสภาพจริง มุ่งเน้นการประเมินตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ

การประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญและต้องกระทำอย่างระมัดระวังมาก เนื่องจากการประเมินทักษะดนตรี จึงยากที่จะตัดสินเป็นตัวเลขเพียงอย่างเดียว ทศนามีการตรวจสอบโดยการที่อาจารย์โรแลนด์ บาลดีนี เดินทางมาประเทศไทยทุกปีเพื่อสอนและให้คำแนะนำด้านการปฏิบัติทักษะไวโอลินแก่ผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนอีกครั้งหนึ่ง ทศนาให้สัมภาษณ์ว่า แม้ตัวทศนาเองก็ยังคงเรียนรู้จากอาจารย์โรแลนด์ บาลดีนีอยู่เสมอ

2.2 เนื้อหาสาระการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคลิปสื่อการสอนของทศนา นาควัชร และนำมาวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนของเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยแบ่งรายละเอียดเนื้อหาเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินและแบบฝึกหัดออกเป็นตามระดับชั้นปีการศึกษา เนื้อหาในคลิปสื่อการสอนเป็นเนื้อหาเทคนิคที่ทศนาใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำเนื้อหาในส่วนนี้มาวิเคราะห์ดังนี้

คลิปการสอน

ทศนาจัดทำสื่อการสอนร่วมกับคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เผยแพร่เมื่อวันที่ 10 เดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2559 บนเว็บไซต์ YouTube ทางช่อง Silpakorn Music ทั้งหมด 12 คลิปวิดีโอ โดยมีเนื้อหาสาระดนตรีในแต่ละคลิปดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้เบื้องต้นการเรียนรู้ไวโอลิน ความยาว 2:01 นาที
- 2) ความรู้เบื้องต้นการเรียนรู้ไวโอลิน-เกร็ดความรู้ Tips ความยาว 14:46 นาที
- 3) การจับคันชัก (Bow) ความยาว 4:43 นาที
- 4) การจับไวโอลิน (Violin) ความยาว 5:09 นาที
- 5) การผลิตเสียง (Sound Production) ความยาว 7:46 นาที
- 6) ตำแหน่งของมือซ้าย (Left hand Position) ความยาว 6:36 นาที

7) การเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้ามสายของมือขวา (Finger Preparation and String Crossing) ความยาว 10:06 นาที

8) การเลื่อนตำแหน่งของมือซ้าย แบบที่ 1 (Shifting) ความยาว 8:10 นาที

9) การเลื่อนตำแหน่งของมือซ้าย แบบที่ 2 (Shifting) ความยาว 6:15 นาที

10) บันไดเสียง (Scale) ความยาว 9:10 นาที

11) วิธีการใช้คันชักเบื้องต้น (Basic Bow Technique) ความยาว 6:52

นาที

12) การสั่นนิ้ว (Vibrato) ความยาว 5:33 นาที

หลังจากเผยแพร่คลิปสื่อการสอนชุดแรกไปเมื่อปี พ.ศ. 2559 ทศนาได้เผยแพร่คลิปสื่อการสอนภายใต้โครงการศิลปากรรับผิดชอบต่อสังคม (University Social Responsibility) กิจกรรมคีตราช Pro Musica Junior บนเว็บไซต์ YouTube ทางช่อง Silpakorn Music ทั้งหมด 4 คลิปวิดีโอ เผยแพร่เมื่อวันที่ 14 เดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2560 เนื้อหาเรื่องแบบฝึกหัดและความรู้ดนตรีเครื่องสายที่ต้องฝึกฝนเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การจับคู่เสียง (Double stops) ความยาว 5:54 นาที

2) วิธีการซ้อมจับคู่เสียง (Double stops) ความยาว 13:51 นาที

3) แบบฝึกหัดการจับคู่เสียง (Double stops) ความยาว 3:53 นาที

4) การเลื่อนตำแหน่งของมือซ้าย (Shifting) แบบฝึกหัด Scales with 2 fingers ความยาว 8:30 นาที

การจัดทำคลิปสื่อการสอนเพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปให้สามารถเข้าถึงความรู้การปฏิบัติทักษะไวโอลินอย่างถูกต้อง ข้อดีของการจัดทำคลิปสื่อการสอน คือ เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ผู้เรียนสามารถเข้าไปดูคลิปสื่อการสอนเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนและทำความเข้าใจในเนื้อหาแต่ละเรื่องได้อย่างถ่องแท้

2.2.1 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินและแบบฝึกหัดในระดับปีการศึกษาที่ 1-2

การศึกษารายวิชาเครื่องเอกในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 แบ่งออกเป็น 1) เทคนิคมือขวา 2) เทคนิคมือซ้าย และ 3) เทคนิคที่ฝึกมือขวาและมือซ้ายไปพร้อมกัน จาก

การศึกษาเนื้อหารายวิชาเครื่องเอก 1-4 โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร การสัมภาษณ์ การสังเกตชั้นเรียนปฏิบัติทักษะไวโอลิน และสื่อการสอน โดยแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

เทคนิคมือขวาแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่

1. การจับคันชัก (Bow)

เทคนิคแรกในการเรียนทักษะปฏิบัติไวโอลินคือ การจับคันชัก เนื่องจากเสียงไวโอลินทั้งหมดถูกสร้างขึ้นจากมือขวา ส่วนประกอบของคันชักประกอบด้วย ไม้หนึ่งแท่งและหางม้า เนื่องจากไม้เป็นสิ่งที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพภูมิอากาศ การซึงหางม้าจึงควรพิจารณาไม่ให้ตึงหรือหย่อนจนเกินไป วิธีการสังเกตการซึงหางม้าให้มองตรงกลางของคันชักหางม้าจะมีลักษณะเป็นเส้นโค้ง

วิธีการจับคันชัก ทัศนากล่าวว่า “ยกมือขึ้นมาอย่างไร จับคันชักแบบนั้น” ในการเล่นไวโอลิน ร่างกายควรจะสบายที่สุด ท่าจับของมือควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็ง นิ้วเรียงเป็นเส้นโค้ง ความห่างของนิ้วไม่ชิดหรือห่างจนเกินไป นิ้วกลางและนิ้วนางจะอยู่ใกล้กัน โดยธรรมชาติของมือ นิ้วชี้ไม่จุ่มลงมามากเกินไป นิ้วชี้เป็นนิ้วที่ถ่าน้ำหนักจากแขนลงไปที่คันชัก

แบบฝึกหัดการจับคันชัก ยึดแขนให้ตรง หมุนแขนและข้อมือ พลิกคันชักไปกลับทางซ้ายและขวา 180 องศา ลักษณะคล้ายการหมุนลูกบิดประตู ทำแบบฝึกหัดไปเรื่อย ๆ การจับคันชักนี้ทุกนิ้วต้องเป็นเส้นโค้งอยู่รูปแบบเดิม ระหว่างฝึกซ้อมแบบฝึกหัดนี้ให้สังเกตการถ่าน้ำหนักลงไปที่นิ้วชี้และนิ้วก้อย การพลิกแขนไปทางขวาหางข้อมือขึ้น น้ำหนักคันชักจะอยู่ที่นิ้วชี้ การพลิกแขนไปทางซ้ายคว่ำข้อมือลง น้ำหนักคันชักจะอยู่ที่นิ้วก้อย (บทเรียนออนไลน์เรื่องการจับคันชัก, 2559)

2. การผลิตเสียง (Sound Production)

การผลิตเสียงมีกฎที่สำคัญ 3 ข้อ 1. น้ำหนัก (Weight) การถ่วงหรือทิ้งแรงดึงดูดลงในแนวตั้ง 2. ความช้า - เร็ว ของคันชัก (Bow Speed) และ 3. ตำแหน่งจุดสัมผัสของคันชัก (Contact Point) โดยพื้นฐานการสร้างเสียงที่ดีโดยรวมจะอยู่ตรงกลางระหว่างฟิงเกอร์บอร์ดและหย่อง ต้องรวบรวมองค์ความรู้ทั้ง 3 ข้อนี้ให้ถูกต้อง ทิศทางหรือตำแหน่งของมือขวาเป็นสิ่งสำคัญ ทิศทางการวางคันชักแล้วขับเคลื่อนคันชักไปตามที่กำหนด ข้อมือเป็นเส้นตรง ดึงข้อศอกขึ้นตามสายที่เล่น

แบบฝึกหัดการผลิตเสียงโดยการสืสาบเปล่าสาบใดก็ได้และสังเกตองค์ความรู้ทั้ง 3 ข้อ รวมถึงทิศทางของมือขวาให้เป็นเส้นตรง แล้วจึงฟังเสียงที่ผลิตออกมาเป็นเสียงที่ไพเราะที่สุดของไวโอลิน จะเป็นเสียงที่ไม่ดังและไม่เบาเกินไป (บทเรียนออนไลน์เรื่องการผลิตเสียง, 2559)

เทคนิคมือซ้ายแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่

1. การจับไวโอลิน (Violin)

การจับไวโอลินโดยพื้นฐานจะเหมือนกัน อาจมีความแตกต่างกันได้เล็กน้อยตามสรีระร่างกายของแต่ละคน ไวโอลินจะวางอยู่บนกระดูกไหปลาร้าฝั่งซ้ายของร่างกาย ตำแหน่งไวโอลินควรอยู่ประมาณทแยงซ้าย 45 องศา เนื่องจากร่างกายของคนเรามีความแตกต่างกัน ดังนั้นควรพิจารณาร่างกายของแต่ละคนว่ามีช่องว่างระหว่างไหล่ของเรากับไวโอลินมากน้อยเท่าใด แล้วจึงใช้อุปกรณ์เสริมที่รองไหล่มารองรับช่องว่างให้เต็ม การเล่นไวโอลินที่ดีควรจะต้องรู้เมื่อใดควรยกไหล่ ไม่ยกไหล่ขึ้นตลอดเวลา ร่างกายยังคงความสบาย อุปกรณ์เสริมอีกหนึ่งชิ้น คือ ที่รองคาง (Chinrest) มีหลากหลายรูปแบบให้เลือกใช้ตามความถนัดของแต่ละบุคคล ที่รองคางอาจอยู่ตรงกลางตัวไวโอลินหรือถัดไปทางซ้ายเล็กน้อย (บทเรียนออนไลน์เรื่องการจับไวโอลิน, 2559)

2

The School of Violin-Technic
Part One

Exercises for promoting Dexterity
in the Different Positions

Exercises on One String

Each of the exercises to be re-
peated at least four times.

Método Técnico del Violin
Parte Primera

Ejercicios para Adelantar la Destreza
en las Diversas Posiciones

Ejercicios en una cuerda

Cada uno de los ejercicios se debe
repetir por lo menos cuatro veces

All the exercises are to be practised with
quiet hand position and with firm, energetic
setting, and elastic raising of the fingers. The
tempo, either slowly or quickly, is to be mod-
ified in accordance with the pupil's ability, but
as a rule should be of moderate speed.

*Se debe practicar todos los ejercicios con la
mano en posición tranquila, sentando los dedos
con vigor y levantandolos con elasticidad. El
tiempo, sea lento o rapido, se modifica segun
la capacidad del discipulo, pero como regla
general, es moderado.*

23806- 22

Published by Carl Fischer Inc., New York

ภาพที่ 9 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมตำแหน่งมือซ้ายจากตำรา The School of Violin Technics
โดย Henry Schradieck

2. ตำแหน่งของมือซ้าย (Left Hand Position)

การวางนิ้วลงไปบนไวโอลิน รูปมือควรมีลักษณะเป็นตามธรรมชาติของมือที่ยกขึ้นมา ต้องคอยสังเกตและระวังไม่ให้กล้ามเนื้อส่วนมือมีลักษณะเกร็ง เครียด นิ้วทุกนิ้วมีลักษณะโค้ง ตำแหน่งของมือหมุนด้านข้างเข้าหาตัวให้เห็นสันมือเตรียมพร้อมสำหรับการเล่น นิ้วหัวแม่มือ ต้องมีความยืดหยุ่น ขยับได้ กฎที่สำคัญมากของตำแหน่งของมือ คือ “ทุกอย่างทำเพื่อ นิ้วก้อย” การวางตำแหน่งของมืออย่างถูกต้องควรเอื้อต่อการเล่นนิ้วก้อยได้อย่างสบาย นิ้วก้อยต้องเป็นเส้นโค้ง มือและนิ้วมีความคล่องตัว สบาย หลีกเลี่ยงความเครียดและเกร็ง ของกล้ามเนื้อ

แบบฝึกหัดที่ทัศนใช้ในการฝึกซ้อมตำแหน่งของมือซ้ายมีหลากหลายตำรา อาทิ แบบฝึกหัดเซราติก แบบฝึกหัดเคย์เซอร์ และแบบฝึกหัดครอยเซอร์ เป็นแบบฝึกโน้ตเชปป์ ดสองชั้นเพื่อฝึกการเล่นด้วยนิ้วทั้ง 4 นิ้ว (นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย) ให้คล่อง โดยสามารถเริ่มฝึกซ้อมจากนิ้วก้อยซึ่งเป็นนิ้วที่ 4 ระดับเสียงโน้ตตัวมี (E) ไหลลงมาถึงสายเปล่า โน้ตตัวเอ (A) ระหว่างฝึกซ้อมให้คอยสังเกตตำแหน่งมือซ้าย นิ้วก้อยเป็นเส้นโค้งอยู่ตลอด แบบฝึกหัดนี้สามารถฝึกซ้อมได้บนทุกสาย ตำแหน่งมือและตำแหน่งหัวแม่มือในการเล่นแต่ละสายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสรีระร่างกายแต่ละคน (บทเรียนออนไลน์เรื่องตำแหน่งมือซ้าย, 2559)

เทคนิคที่ฝึกมือขวาและมือซ้ายไปพร้อมกัน

1. การเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้ามสายของมือขวา (Finger Preparation and String Crossing)

การฝึกซ้อมเทคนิคโดยใช้องค์ความรู้ทั้งสองมือผสมผสานไปพร้อมกัน นอกจากเทคนิคมือขวาทำจับคันชักถูกต้องเพื่อผลิตเสียงที่ไพเราะแล้ว เทคนิคมือซ้ายเรื่องตำแหน่งของมือเป็นการรวมตำแหน่งของมือที่ใช้เล่นในแต่ละสายเข้าด้วยกัน จากการรวมเทคนิคสองเรื่องหลักคือการเตรียมนิ้วล่วงหน้า (Finger Preparation) และ การข้ามสาย (String Crossing)

การเตรียมนิ้วล่วงหน้า (Finger Preparation) ทั้งไปและกลับ ในการไล่บันไดเสียงขาขึ้น เริ่มจากสาย G เมื่อกำลังเปลี่ยนจากการเล่นสาย G มาสาย D นิ้วชี้ (นิ้วที่หนึ่ง) มารออยู่บนสายเตรียมกดลงไปบนสายก่อนจะเล่น ในการไล่บันไดเสียงขาลง ให้เตรียมนิ้วก้อย (นิ้วที่สี่) รอพร้อมกดบนสายล่วงหน้าในการเปลี่ยนสายไล่ลง

การเตรียมการข้ามสาย (String Crossing) เป็นการเชื่อมสายจากการเล่นสาย G ข้ามมาเล่นสาย D การเตรียมการข้ามสาย แขนขวาข้อศอกยกขึ้นลงตามสายที่เล่น เป็นการคิดล่วงหน้าก่อนจะเปลี่ยนองศาแขนและข้อศอกตามสายไวโอลินที่เล่น

แบบฝึกหัด Scale in One Position จากตำรา Contemporary Violin Technique โดย อีวาน กาลาเมียน กำหนดวิธีการฝึกซ้อมโดยกำหนดจังหวะไว้ 3 ชั้น โดยจังหวะแต่ละชั้นจะเร็วขึ้นเป็นเท่าตัวและใช้คันชักให้น้อยลงเมื่อเล่นในจังหวะเร็วขึ้น

จังหวะชั้นที่ 1 เล่นโน้ต 4 ตัวต่อ 1 คันชัก

จังหวะชั้นที่ 2 เล่นโน้ต 8 ตัวต่อ 1 คันชัก

จังหวะชั้นที่ 3 เล่นโน้ต 16 ตัวต่อ 1 คันชัก

ในการฝึกซ้อมเทคนิคนี้ สามารถเล่นจังหวะ 3 ชั้นต่อเนื่องกันได้ การฝึกซ้อมเล่นบันไดเสียงควรเริ่มต้นด้วยการเล่นในตำแหน่งมือเดียว ยังไม่ควรเลื่อนตำแหน่งมือ การขยับตำแหน่งมือขึ้นไปจาก Position 1st ไล่ขึ้นไปจนถึง Position ที่ 7th วิธีการฝึกซ้อมเหมือนกับการเล่นใน Position 1st เล่นจังหวะ 3 ชั้นต่อกัน นอกจากนี้ยังสามารถฝึกซ้อมแบบฝึกหัดนี้ได้ในทุกุญแจเสียงต่าง ๆ ได้ (บทเรียนออนไลน์เรื่องการเตรียมนิ้วล่วงหน้า (Finger Preparation) และ การข้ามสาย (String Crossing), 2559)

2. การจับคู่เสียง (Double stops)

จากการศึกษาบทเรียนออนไลน์เรื่องการจับคู่เสียง ทัศนาคได้กล่าวถึงการฝึกซ้อมเทคนิคการจับคู่เสียงไว้ว่า การจับคู่เสียงควรเริ่มฝึกซ้อมหลังจากเริ่มฝึกเทคนิคไวโอลินขั้นพื้นฐานก่อนจะพัฒนาไปฝึกซ้อมเทคนิคขั้นสูง เนื่องจากมีหลายปัจจัยก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมมากที่สุด ดังต่อไปนี้

1) ระดับเสียง (Intonation) เป็นการฝึกสอดทักษะ

2) ตำแหน่งของมือซ้าย (Hand Position) ยกตัวอย่าง การจับขั้นคู่ที่สาม จะได้ประโยชน์เรื่องตำแหน่งมือซ้ายไปในตัว เนื่องจากการจับขั้นนี้ต้องโค้ง เปิดสายบนให้สามารถเล่นมีเสียงได้ โดยเฉพาะการจับคู่แปด วิธีฝึกซ้อมโดยกดด้วยนิ้วหนึ่งและนิ้วสี่ ซึ่งเป็นการกำหนดการวางตำแหน่งของทั้งมือ การซ้อมคู่แปดทำให้ Intonation พัฒนาได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน

3) การผลิตเสียง (Sound Production) การผลิตเสียง การจับคู่ต้องเล่นสองสายพร้อมกัน เสียงที่ผลิตออกมาที่เป็นคู่จะได้ประโยชน์สูงมาก

4) การเลื่อนตำแหน่งมือ (Shifting) เทคนิคนี้อาจเล่นสองนิ้วพร้อมกัน เป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนกว่าการเล่นเพียงสายเดียว

5) การเตรียมนิ้ว (Finger preparation) ยกตัวอย่าง การเล่น Arpeggio in C Major มีการจับคู่ซ่อนอยู่ (hidden double stops) ดังนั้นหากเราซ้อมการจับคู่เสียงเป็นประจำ จะเป็นประโยชน์สำหรับการเล่นเสียงเดียวไปด้วย ทำให้มีเทคนิคที่ดียิ่งขึ้น

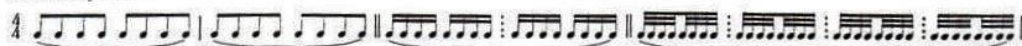

1

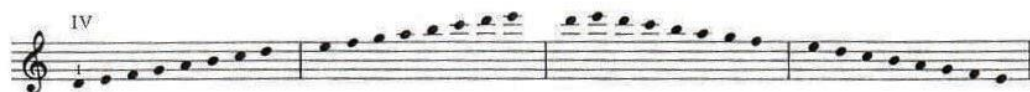
Scales in One Position

Groups of eight notes. PATTERNS: B1, B2, B4, B8, (B16)
R1, R2, R4, R8, (R16)

Primary Patterns:

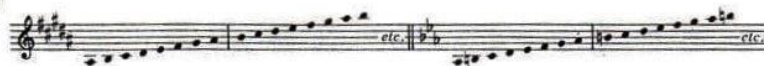

Practice this exercise in all the major and minor keys. *

This may be continued into higher positions.

*Example:

GMC 2356

© Copyright 1966 by Galaxy Music Corporation
International Copyright Secured-All Rights Reserved

Printed in U.S.A.

1

ภาพที่ 10 ตัวอย่างแบบฝึกหัด Scale in One Position ฝึกซ้อมการเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้าม
สายมือขวาจากตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian
และ Frederick Neum

ขั้นตอนการฝึกซ้อมการจับคู่เสียง แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) จับนิ้วคู่ แต่เล่นโน้ตตัวเดียว คือ เล่นโน้ตตัวล่าง
- 2) จับนิ้วคู่ แต่เล่นโน้ตตัวเดียว คือ เล่นโน้ตตัวบน
- 3) เล่นโน้ตตัวล่าง โน้ตตัวบน แล้วจึงเล่นคู่ เล่นนิ้วสองตัวแต่คนละเวลากัน
- 4) เล่นโน้ตตัวบน โน้ตตัวล่าง แล้วจึงเล่นคู่
- 5) การเชื่อมโน้ต เป็นการเล่นโน้ตสองตัวพร้อมกัน โดยสามารถฝึกเปลี่ยนคันชักก่อนโน้ต หรือเปลี่ยนโน้ตก่อนคันชัก

วิธีการซ้อมจับคู่เสียง (Double stops)

- 1) จับคู่เล่นโน้ตล่าง
- 2) จับคู่เล่นโน้ตบน
- 3) ล่าง บน คู่
- 4) บน ล่าง คู่
- 5) การเชื่อมโน้ต (เปลี่ยนคันชักก่อน หรือ เปลี่ยนโน้ตก่อน)

แบบฝึกหัดการซ้อมจับคู่เสียงสามารถฝึกตามขั้นตอนและวิธีการที่กล่าวมาข้างต้นได้ โดยแบ่งออกเป็น แบบฝึกหัดคู่สาม (3rd) แบบฝึกหัดคู่สี่ (4th) แบบฝึกหัดคู่ห้า (5th) แบบฝึกหัดคู่หก (6th) และแบบฝึกหัดคู่แปด (Octave)

วิธีการในการเลื่อน Position เป็นการเลื่อนนิ้วที่กดอยู่อย่างตรงไปตรงมา เทคนิคที่ทัศนาคือ การวางนิ้วสามไว้บนสายคู่กันไว้เสมอ เพื่อป้องกันความเครียด เกร็ง ของกล้ามเนื้อ หากยกนิ้วรอกอยู่บนสายไม่ได้วางไว้ อาจเกิดความเครียดและเกร็งของกล้ามเนื้อได้ (บทเรียนออนไลน์เรื่องการจับคู่เสียง, 2560)

2.2.1) เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินและแบบฝึกหัดในระดับปีการศึกษาที่ 3-4

จากการศึกษารายวิชาเครื่องเอกในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การฝึกเทคนิคในเนื้อหาเรื่องพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลินเน้นไปที่การฝึกเทคนิคพื้นฐานเพื่อเตรียมพร้อมต่อยอดในการเรียนเทคนิคขั้นสูงในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4

การศึกษารายวิชาเครื่องเอกในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 แบ่งออกเป็น 1) เทคนิคมือขวา 2) เทคนิคมือซ้าย และ 3) เทคนิคที่ฝึกมือขวาและมือซ้ายไปพร้อมกัน จากการศึกษาเนื้อหาวิชาเครื่องเอก 5-8 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษา

เอกสารหลักสูตร การสัมภาษณ์ การสังเกตชั้นเรียนปฏิบัติทักษะไวโอลิน และสื่อการสอน โดยแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

เทคนิคมือขวา

วิธีการใช้คันชัก (Bow Technique)

การใช้คันชักพื้นฐานแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ 1. การเล่นคันชักบนสาย และ 2. การเล่นคันชักออกจากสาย

1) การเล่นคันชักบนสาย การเล่นแบบ Detache เป็นการเล่นสั้น ๆ โดยใช้ส่วนของแขนตั้งแต่ข้อศอกลงไปเท่านั้น ใช้ในการเล่นบทเพลงหรือแบบฝึกหัดทั่วไป เช่น แบบฝึกหัด Hand Position โดย Henry Schradieck

2) การเล่นคันชักออกจากสาย หลักการคือ นอกจากใช้แขนควบคุมแล้วยังต้องใช้ส่วนของมือและนิ้วช่วย โดยเฉพาะนิ้วก้อยข้างขวา เป็นนิ้วสำคัญที่ทำให้คันชักออกจากสาย การเล่นคันชักออกจากสายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1) การเล่นคันชักออกจากสายโดยการควบคุมของเรา เช่น การเล่นแบบ Spiccato ไม่ว่าจะเร็วหรือช้า เราสามารถควบคุมคันชักได้

2.2) การเล่นแบบ Sautille ซึ่งเป็นการเล่นแบบ On String Detache แล้วค่อย ๆ เล่นสั้นและเร็วขึ้นจนกระทั่งออกจากสายด้วยตัวเอง เราไม่สามารถควบคุมคันชักได้

ตัวอย่างแบบฝึกหัดจากตำรา 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik เพื่อฝึกการขยับของมือและนิ้ว เริ่มจากการเล่นสายเปล่าตัว ลา ที่โคนของคันชัก เป็นจังหวะสามพยางค์ แล้วเล่นคันชักขึ้นทั้งหมดอีกสามครั้ง การเล่นที่โคนของคันชักเป็นการฝึกซ้อมเพื่อไม่ให้ใช้ส่วนแขนหรือไหล่เล่น ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นการเล่นคันชักประเภทอยู่บนสาย (การสอนแบบเปรียบเทียบ มือและนิ้วเหมือนสปริงรถยนต์ มีความยืดหยุ่น) (บทเรียนออนไลน์ เรื่องการใช้คันชัก, 2559)

ภาพที่ 11 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการใช้คันชักจากตำรา 40 Variations Op. 3

โดย Otakar Sevcik

เทคนิคมือซ้ายแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่

1. การเลื่อนตำแหน่งมือ

การเลื่อนตำแหน่งมือเป็นทักษะที่ซับซ้อน การฟังสำคัญมาก การเลื่อนตำแหน่งของมือซ้ายควรมีทักษะพื้นฐานเรื่องตำแหน่งมือเป็นอย่างดี หัวมือแม่ควรมีความยืดหยุ่นอ่อนนุ่มและไม่เกร็ง เทคนิคนี้เป็นการเลื่อนทั้งมือขึ้นและลง ในบางสถานการณ์ต้องเลื่อนตำแหน่งมือด้วยความรวดเร็ว การเลื่อนตำแหน่งมือแบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก 1. การเลื่อนด้วยนิ้วเก่า (Shift with Old Finger) และ 2. การเลื่อนด้วยนิ้วใหม่ (Shift with New Finger)

1.1 การเลื่อนตำแหน่งมือซ้าย แบบที่ 1 (Shifting with Old Finger)

การเลื่อนตำแหน่งมือด้วยนิ้วเก่า นิ้วเก่า คือ นิ้วที่วางอยู่บนสายแล้วเลื่อนโดยใช้นิ้วเดียวกัน ตัวอย่างเช่น กดนิ้วหนึ่ง (นิ้วชี้) อยู่บนสายลา แล้วจึงเลื่อนนิ้วหนึ่งมากดโน้ตในระดับเสียงที่ต้องการโดยยังใช้นิ้วหนึ่งอยู่ การเลื่อนตำแหน่งมือโดยใช้นิ้วเก่า แบบฝึกหัด เช่น กดโน้ตระดับเสียงตัวที่ (B) ใน Position 1st แล้วเลื่อนนิ้วหนึ่งนิ้วเดิมไปกดโน้ตระดับเสียงตัวเร

(D) ใน Position 3rd หลักการฝึกซ้อมเทคนิคคือ ในการเลื่อนตำแหน่งมือควรผ่อนน้ำหนัก การวางนิ้วให้เบา หากกดน้ำหนักด้วยนิ้วมากเกินไปจะส่งผลให้ไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งมือ และนิ้วอย่างคล่องตัวได้ เมื่อเลื่อนตำแหน่งมือไปถึงโน้ตระดับเสียงที่เป็นเป้าหมายที่ต้องการ แล้วจึงกดน้ำหนักวางนิ้วลงใหม่ การเลื่อนตำแหน่งมือและนิ้วไม่ว่าจะเลื่อนด้วยความช้าหรือเร็วจะต้องผ่อนน้ำหนักตรงกลางเสมอ มือและแขนเป็นส่วนสำคัญในการพานิ้วเลื่อนตำแหน่ง มือนำไปก่อนนิ้วจะเลื่อนตาม (บทเรียนออนไลน์เรื่องการเลื่อนตำแหน่งมือ, 2559)

8.

Wechsel der Lagen: 1-3, 2-4, 3-5 u. s. w. | Changes of position: from 1st to 3rd, 2nd to 4th, 3rd to 5th, etc. | Changement des positions: 1-3, 2-4, 3-5 et c.

Výměna poloh: 1-3, 2-4, 3-5 atd. | Cambiamento delle posizioni: dalla 1^a alla 3^a, dalla 2^a alla 4^a, dalla 3^a alla 5^a ecc. | Перемена позиций: 1-3, 2-4, 3-5 и т.д.

9.

ภาพที่ 12 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือจากตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik

1.2 การเลื่อนตำแหน่งมือซ้าย แบบที่ 2 (Shifting with New Finger)

การเลื่อนตำแหน่งมือด้วยนิ้วใหม่ นิ้วใหม่ คือ นิ้วที่ไม่ได้วางอยู่บนสาย ตัวอย่างเช่น กดนิ้วสอง (นิ้วกลาง) อยู่บนสาย แล้วเลื่อนตำแหน่งมือไปกดระดับเสียงที่ต้องการโดยใช้นิ้วหนึ่งกดโน้ตระดับเสียงใหม่โดยไม่ได้ใช้นิ้วที่สองซึ่งเป็นนิ้วเก่าที่วางอยู่บนสาย เทคนิคนี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ควรฝึกซ้อมก่อนจะต่อยอดพัฒนาไปเล่นบันไดเสียง สามารถฝึกซ้อมแบบฝึกหัดนี้จากตำราของ Otakar Sevcik เช่นเดียวกับการฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือด้วยนิ้วเก่า หลักการฝึกซ้อมเทคนิคคือ การใช้นิ้วใหม่ดันนิ้วเก่าที่วางอยู่บนสายออกไปแล้ววางด้วยนิ้วใหม่แทนที่ ตัวอย่าง เช่น การกดนิ้วที่หนึ่ง ระดับเสียงโน้ตตัวที่ (B) นิ้วที่สอง ระดับเสียงโน้ตตัวโด (C) เมื่อต้องการเลื่อนนิ้วที่หนึ่งขึ้นมาเล่นโน้ตระดับเสียงตัว เร (D) ใน Position 3rd ไม่สามารถเลื่อนขึ้นได้โดยตรงเพราะมีนิ้วที่สองแทรกอยู่ การเลื่อนตำแหน่งมือและนิ้วจึงเป็นการใช้นิ้วใหม่ (นิ้วที่หนึ่ง) ดันนิ้วเก่า (นิ้วที่สอง) ที่วางอยู่บนสายออกไป ในการฝึกซ้อมแบบฝึกหัดเดียวกันนี้ สามารถฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือกลับลงมาเป็นการเลื่อนโดยใช้นิ้วเก่า การฝึกซ้อมเทคนิคนี้สามารถฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือทั้งสองรูปแบบได้ และยังสามารถฝึกซ้อมได้ในหลาย Position บนทุกสาย ทุกกุญแจเสียง อีกทั้งยังมีประโยชน์ต่อการฝึกคิดระดับเสียง Intonation ในกุญแจเสียงต่าง ๆ ได้

ภาพที่ 13 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมการเลื่อนตำแหน่งมือจากตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik

2. การสั่นนิ้ว (Vibrato)

เทคนิคการสั่นนิ้วที่ถูกต้อง คือ การทำเสียงให้เพี้ยนต่ำลงอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเล่นช้าหรือเร็ว การสั่นนิ้วมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับความถนัดส่วนบุคคล 1. วิธีการสั่นนิ้วโดยใช้ข้อมือเป็นส่วนหลัก 2. วิธีการสั่นนิ้วโดยใช้แขนเป็นส่วนหลัก เทคนิคการสั่นนิ้วเป็นหนึ่งในเทคนิคที่สอนยากเนื่องจากขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละบุคคล โดยรวมใช้วิธีการผสมผสานกันทั้ง แขน ข้อมือ และปลายนิ้ว การสั่นนิ้วช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับบทเพลงที่เล่น หากบทเพลงเป็นเพลงช้า การสั่นนิ้วจะช้าตามจังหวะของบทเพลง หากบทเพลงเป็นเพลงเร็ว การสั่นนิ้วจะเร็วตามจังหวะของบทเพลง แบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกซ้อมเทคนิคการสั่นนิ้ว สามารถใช้แบบฝึกหัดบันไดเสียงและฝึกเทคนิคการสั่นนิ้วไปพร้อมการเล่นบันไดเสียง Scale in One Position with Vibrato (บทเรียนออนไลน์เรื่องการสั่นนิ้ว, 2559)

เทคนิคที่ฝึกมือขวาและมือซ้ายไปพร้อมกัน

1) บันไดเสียง (Scale)

การเล่นบันไดเสียงสามออกเตป (Three-Octaves Scale) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยด้านดนตรีหรือการสอบคัดเลือกเข้าวงดนตรีต่าง ๆ การฝึกซ้อมบันไดเสียงเป็นการรวมเทคนิคทั้งหมดผสมผสานเข้าด้วยกัน การฝึกซ้อมบันไดเสียงควรฝึกซ้อมโดยใช้ตำราเพื่อฝึกเนื้อหาเรื่องบันไดเสียงโดยเฉพาะ เนื่องจากตำราเหล่านี้มีระบบในการฝึกซ้อมและมีระบบนิ้ว (Fingering) ที่เขียนไว้อย่างชัดเจน ตำราที่ใช้ในการฝึกซ้อมบันไดเสียง ได้แก่ ตำรา Contemporary Violin Technique Volume One Part 1 Scale and Arpeggio Exercises โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum หรือ ตำรา Scale System for Violin โดย Carl Flesch เพื่อเป็นการเปิดโอกาสของความเสี่ยงในการฝึกซ้อมที่อาจผิดพลาดและสร้างพื้นฐานระบบนิ้วที่ผิด ระบบนิ้วมีความหลากหลาย การใช้นิ้วไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ต้องมีระบบเหมือนกัน (บทเรียนออนไลน์เรื่องบันไดเสียง, 2559)

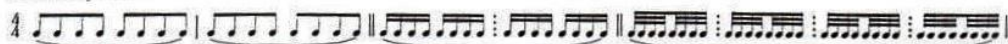

1

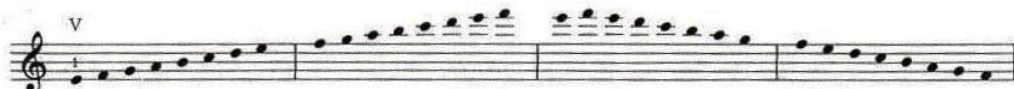
Scales in One Position

Groups of eight notes. PATTERNS: B1, B2, B4, B8, (B16)
R1, R2, R4, R8, (R16)

Primary Patterns:

Practice this exercise in all the major and minor keys. *

This may be continued into higher positions.

*Example:

GMC 2356

© Copyright 1966 by Galaxy Music Corporation
International Copyright Secured-All Rights Reserved

Printed in U.S.A.

1

ภาพที่ 14 ตัวอย่างแบบฝึกหัด Scale in One Position ฝึกซ้อมการสั่นนิ้วจากตำรา
Contemporary violin technique, Volume One, Part 1 Scale and Arpeggio Exercises
โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum

3

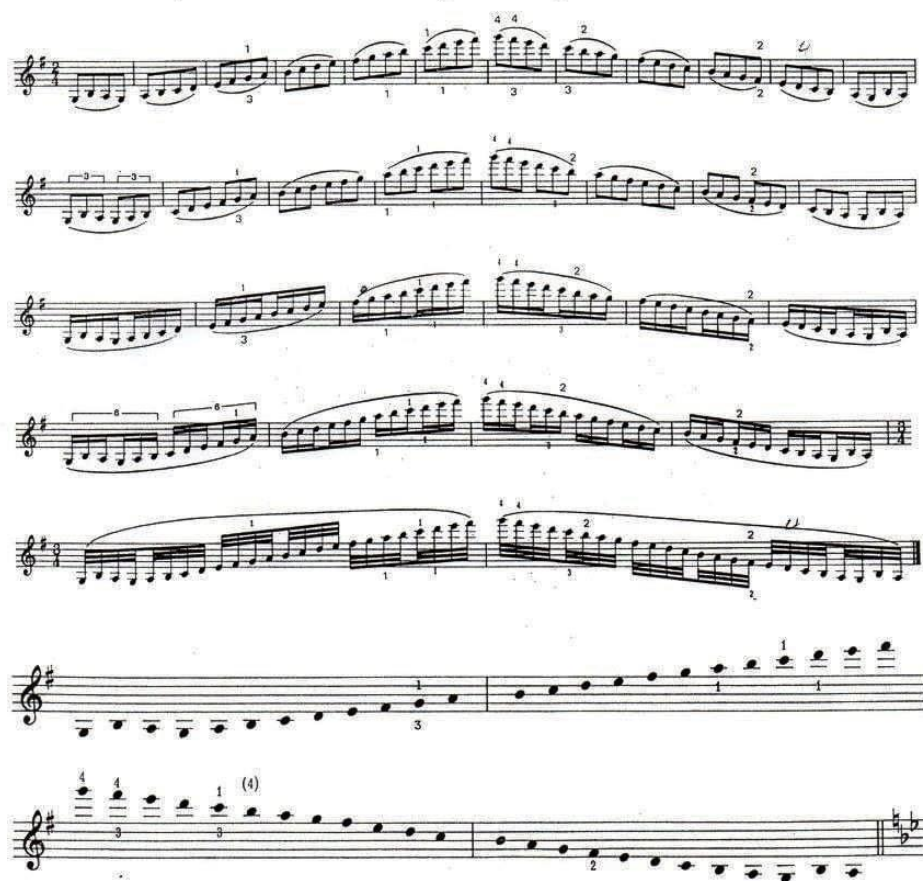
Three-Octave Scales

Groups of twelve notes. PATTERNS: B1, B2, B3, B4, B6, B12
R1, R2, R3, R4, R6, R12

Primary Patterns:

In addition to these patterns, practice all three-octave scales with the *Acceleration Exercise* as shown in the following example. In playing it make sure that the value of the quarter note remains the same throughout. Choose a slow tempo at first ($\text{♩} = 50-60$), then gradually increase it. The exercise may also be practiced in reverse as a *Retardation Exercise* by starting at the end with the thirty-second notes and finishing with the eighth notes.

2356

5

ภาพที่ 15 ตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกซ้อมบันไดเสียงสามออกเตปจากตำรา Contemporary Violin Technique, Volume One, Part 1 Scale and Arpeggio Exercises เขียนโดย Ivan Galamian และ Frederick Neum

ตารางที่ 7 ตารางสรุปเนื้อหาเทคนิคไวโอลินในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2

เทคนิค	เนื้อหา	แบบฝึกหัด	ตำรา	ผู้แต่ง
เทคนิคมือ ขวา	การจับคันชัก	การพลิกคันชัก	-	-
	การผลิตเสียง	การส่ายเปล้า	-	-
เทคนิคมือ ซ้าย	ตำแหน่งมือ	แบบฝึกโน้ตเช่บัตสองชั้น เพื่อฝึกการเล่นด้วยนิ้วทั้ง 4 นิ้ว	The School of Violin Technics Book 1	Henry Schradiack
เทคนิคมือ ซ้ายและมือ ขวา	การเตรียมนิ้ว และการข้าม สาย	Scale in One Position	Contemporary Violin Technique	Ivan Galamian
	การจับคู่เสียง	1. แบบฝึกหัดคู่สาม 2. แบบฝึกหัดคู่สี่ 3. แบบฝึกหัดคู่ห้า 4. แบบฝึกหัดคู่หก 5. แบบฝึกหัดคู่แปด	Scale System for Violin	Carl Flesch

ตารางที่ 8 ตารางสรุปเนื้อหาเทคนิคไวโอลินในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4

เทคนิค	เนื้อหา	แบบฝึกหัด	ตำรา	ผู้แต่ง
เทคนิคมือขวา	วิธีการใช้คันชัก	40 Variations Op. 3	40 Variations Op. 3	Otakar Sevcik
เทคนิคมือซ้าย	การเลื่อนตำแหน่งมือ	1. การเลื่อนโดยใช้นิ้วเก่า 2. การเลื่อนโดยใช้นิ้วใหม่	Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin	Otakar Sevcik
	การสั่นนิ้ว	Scale in One Position with Vibrato	Contemporary Violin Technique	Ivan Galamian
เทคนิคมือซ้ายและมือขวา	การเล่นบันไดเสียง	Three-Octaves Scale	Contemporary Violin Technique	Ivan Galamian

จากตารางสรุปเนื้อหาเทคนิคไวโอลินในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 จะเห็นได้ว่าเทคนิคไวโอลินพื้นฐานที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 ใช้ตำราเรียนจากหลากหลายตำรา มีตำราที่ใช้ฝึกบันไดเสียง (Scale) เป็นหลักในการใช้ฝึกเทคนิคอื่น ๆ การฝึกเทคนิคไวโอลินระดับสูงในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 ใช้ตำราหลักจาก Otakar Sevcik และ Ivan Galamian เป็นหลัก โดยตำราที่ใช้ฝึกทั้งเทคนิคมือซ้ายและมือขวา 2 เล่ม จาก Otakar Sevcik

2.2.2 บทประพันธ์ (Classical Repertoire)

บทประพันธ์หลักที่เรียนในแต่ละชั้นปี เป็นบทประพันธ์ประเภทคอนแชร์โต (Concerto) ซึ่งเป็นการประพันธ์เพลงรูปแบบหนึ่ง โดยทั่วไปมักมีทั้งหมด 3 ท่อน โดยมีอัตราจังหวะในแต่ละท่อน เร็ว-ช้า-เร็ว ตามลำดับ ลักษณะของบทประพันธ์ประเภทนี้เป็นการเล่นประชันกัน โดยอาจเป็นการเล่นเดี่ยวเครื่องดนตรีประชันกับวงดนตรี หรือกลุ่มเครื่อง

ดนตรีประชันกับวงดนตรี การประพันธ์เพลงประเภทคอนแชร์โตนี้เริ่มมีการพัฒนามาตั้งแต่ ยุคบาโรค บทประพันธ์ประเภทคอนแชร์โตมีหลายประเภท

บทประพันธ์หลักในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 คือ Violin Concerto in A Minor ประพันธ์โดย Antonio Vivaldi (1678 - 1741) และ Concerto For Two Violins in D Minor ประพันธ์โดย J.S. Bach บทประพันธ์หลักในชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 มุ่งเน้นเนื้อหา เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงที่มีความยากและซับซ้อนขึ้น บทประพันธ์มาตรฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นบทประพันธ์ประเภทคอนแชร์โตในยุคคลาสสิกและยุคโรแมนติก บทประพันธ์หลักในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 คือ Violin Concerto No. 4 in G Major works by Joseph Haydn และ Violin Concerto No. 1 in A Minor works by Jean-Baptiste Accolay

จากการสัมภาษณ์ทศนาเรื่องการเลือกบทประพันธ์ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละชั้นปีการศึกษา เน้นการเล่นบทประพันธ์คอนแชร์โตพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถเล่นกับผู้อื่นได้ เป็นบทเพลงที่เน้นการฝึกซ้อมเทคนิคและการพัฒนาเทคนิคที่จำเป็นต่อการปฏิบัติทักษะไวโอลินเป็นหลัก โดยเรียงตามยุคจากยุคบาโรก ยุคคลาสสิก และยุคโรแมนติก ตามลำดับ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเครื่องเอก บทประพันธ์คอนแชร์โตที่เรียน 3 ท่อน อาจแบ่งเรียนใน 1 ภาคเรียนหรือเรียนทั้งปีการศึกษา ขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมและพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

นอกจากบทประพันธ์หลักที่เรียนในแต่ละชั้นปีการศึกษาแล้ว มีบทประพันธ์ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนบทประพันธ์ที่ตนเองสนใจ โดยไม่ได้บังคับแนวเพลง ผู้เรียนสามารถเลือกเล่นเพลงสมัยใหม่ได้ โดยผู้สอนจะประเมินความยากง่ายของบทประพันธ์ให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่า นอกจากบทประพันธ์หลักที่ใช้บังคับเรียนในการฝึกเทคนิคแล้ว ทศนาให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ไม่ปิดกั้นหรือกำหนดบทประพันธ์คัดเลือกจนเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์และแสดงออกถึงตัวตนได้อย่างแท้จริง

Repertoire	Composer	ยุค	♯ 1	♯ 2	♯ 3	♯ 4	Left hand Position I-VII	String Crossing	Shifting	Vibrato	Trills	Octaves	Double stops	Chord	Harmonic	Sul G	Sul A
Meditation (Thais)	Massenet	Romantic				✓	I-VI	/	/	//					/	/	/
Romance in G Major, op. 40	Beethoven	Romantic				✓	I-IV	/	/	/	/		/	/			/
Csardas	Monti	Romantic				✓	I-IV	/	//	/			/	/	//	//	
Violin Concerto No. 1 in A Minor	Accolay	Romantic		✓	✓	✓	I-V	//	//	/		//	/	/	/		
Violin Concerto No. 3 in G Major	Mozart	Classical		✓	✓		I-V	/	//	/	/		/	/		/	/
Violin concerto in C Major	Joseph Haydn	Classical			✓		I-VI	/	/	/	/		/	/	/		
Four seasons	Vivaldi	Baroque				✓	I-VII	//	//	/	/	/	//	//			

KONZERT

Violino principale

Antonio Vivaldi, Op.3 Nr. 6
(1680 - 1743)

bearbeitet von Ferdinand K  chler

Allegro (M ♩ = 96)
Tutti

5

10

15

20

Solo

Tutti

p

ภาพที่ 16 ตัวอย่างบทประพันธ์หลักที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1

Violin Concerto in A Minor by Antonio Vivaldi

CONCERTO

in A minor
for Violin and Piano*

VIOLIN

Edited by JOSEF GINGOLD

JEAN BATISTE ACCOLAY
(1845-1910)

Allegro moderato
18

24

29

34

39

43

47

50

53

56

cantabile
mf

cresc.

f

p

cresc.

poco a poco rit.

f

*Originally for Violin and Orchestra.

© Copyright 1962 by International Music Company, New York.
Copyright Renewed.

ภาพที่ 17 ตัวอย่างบทประพันธ์หลักที่เรียนในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4

Violin Concerto No. 1 in A Minor by Jean-Baptiste Accolay

2.2.3) สื่อการสอน

ตำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติไวโอลิน ตำราหลักที่ศึกษาใช้ในการฝึกเทคนิคไวโอลินมีทั้งหมด 5 เล่มดังต่อไปนี้

1) ตำรา The School of Violin Technics โดย Henry Schradieck

Henry Schradieck (1846 - 1918) เกิดที่เมือง Hamburg ประเทศเยอรมนี เฮอร์เป็นทั้งนักไวโอลิน นักประพันธ์เพลงและครูสอนไวโอลิน เริ่มเรียนไวโอลินตั้งแต่อายุ 5 ขวบ กับบิดา จากนั้นได้ศึกษาด้านไวโอลินต่อกับ Hubert Leonard (1819 - 1890) ที่สถาบันดนตรีบรัสเซลส์ (Royal Conservatory of Brussels) ณ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม หลังจากนั้นได้ย้ายมาศึกษาต่อที่กรุงไลพ์ซิก (Leipzig) ประเทศเยอรมนี กับ Ferdinand David เฮอร์เป็นอาจารย์สอนไวโอลินหลายแห่งทั่วโลกตั้งแต่ปี ค.ศ. 1863 เป็นต้นมา อาทิ เช่น ที่กรุงมอสโคว์ ประเทศรัสเซีย กรุงฮัมบูร์กและกรุงไลพ์ซิก ประเทศเยอรมนี นครนิวยอร์ก และ ฟิลาเดเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เฮอร์ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในครูสอนไวโอลินชั้นนำจากการเขียนตำราสอนไวโอลินและการออกกำลังกายด้วยนิ้ว (Finger Exercise)

เนื้อหาในตำรา The School of Violin Technics Book 1 มีทั้งหมด 20 บท 48 หน้า โดยเนื้อหาหลักเน้นไปที่การฝึกเทคนิค Left hand Positions ทั้งหมด 7 Positions โดยเริ่มจากการฝึกการเล่น Position 1st บนสายเดี่ยว จากนั้นจึงเพิ่มการฝึกเป็นสอง สาม และสี่สาย ตามลำดับ และเริ่มฝึกไล่ขึ้นไปจาก Position 2nd ไปจนถึง Position 7th โดยมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปสู่เนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้น เนื้อหาในแต่ละบทมีดังนี้

บทที่ 1 และ 2 เรื่อง Exercises on One String

บทที่ 3 เรื่อง Exercises on Two Strings

บทที่ 4 เรื่อง Exercises to be practiced with wrist-movement only, keeping the right arm perfectly quiet. (String Crossing)

บทที่ 5 เรื่อง Exercises on Three Strings

บทที่ 6 และ 7 เรื่อง Exercises on Four Strings

บทที่ 8 เรื่อง Exercises in the Second Position

บทที่ 9 เรื่อง Exercises in the First and Second Positions

บทที่ 10 เรื่อง Exercises in the Third Position

บทที่ 11 เรื่อง Exercises in the First, Second and Third Positions

บทที่ 12 เรื่อง Exercises in the Fourth Position

บทที่ 13 เรื่อง Exercises in the First, Second, Third and Fourth Positions

บทที่ 14 เรื่อง Exercises in the Fifth Position

บทที่ 15 เรื่อง Exercises passing through Five Positions

บทที่ 16 เรื่อง Exercises Exercises

บทที่ 17 เรื่อง Exercises passing through Six Positions

บทที่ 18 19 และ 20 เรื่อง Exercises in the Seventh Position

ทัศนาคำราเล่มนี้ในการจัดการเรียนการสอนเทคนิคเรื่องตำแหน่งมือซ้าย Left Hand Position โดยใช้การฝึกการเล่นตำแหน่งมือซ้ายทั้ง 4 นิ้ว ในการเล่นโน้ตเบ็ดสองชั้นอย่างรวดเร็ว เพื่อฝึกให้กล้ามเนื้อมือมีความคล่องตัว คำราเล่มนี้ได้รับความนิยมมากจนถึงปัจจุบัน ระบบการเรียนการสอนตามแนวทางของซูซูกิ (Suzuki Method) ได้นำแบบฝึกหัดนี้มาใช้ในการฝึกเทคนิคตำแหน่งมือซ้ายเช่นเดียวกัน

2) คำรา 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik

Otakar Sevcik (1852 - 1934) นักไวโอลินและครูสอนไวโอลิน เกิดที่ประเทศสาธารณรัฐเช็ก Sevcik ได้รับการศึกษาด้านดนตรีครั้งแรกจากบิดา Josef Sevcik ผู้สอนทั้งการร้องเพลง การเล่นเปียโนและการเล่นไวโอลิน Sevcik เข้าศึกษาด้านดนตรีที่ Prague Conservatoire กรุงปราก ประเทศสาธารณรัฐเช็ก โดยเรียนไวโอลินกับ Antonin Bennewitz หลังจากจบการศึกษา Sevcik ทำงานเป็นอาจารย์สอนไวโอลินหลายแห่งในยุโรป อาทิ เช่น The Mozarteum กรุงซัลเบิร์ก ประเทศออสเตรีย The Kiev Conservatoire และ Prague Conservatoire ประเทศสาธารณรัฐเช็ก จากนั้น Sevcik ได้รับเชิญให้ไปทำงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นอาจารย์สอนไวโอลินอยู่หลายแห่ง เช่น เมืองชิคาโก นิวยอร์ก และบอสตัน เป็นต้น ลูกศิษย์ของ Sevcik อาทิ เช่น Jan Kubelik, Erika Morini และ Vladimir Reznkov เป็นต้น

วิธีการสอนตามระบบของ Sevcik ได้นำเสนอนวัตกรรมใหม่ในการเล่นเทคนิคไวโอลิน ทั้งเรื่องของระบบครึ่งเสียงสำหรับผู้เรียนระดับต้น (The Semitone System) การแก้ปัญหาทางเทคนิคอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (The Systematic and Sequential

Solution of Technical Problems) แบบฝึกหัดสำหรับการฝึกเรื่อง Intonation (The Scrupulously Refined Intonation Exercises) และการศึกษาวิเคราะห์บทเพลงประเภท คอนแชร์โต (The Analytical Studies of Concertos) เป็นต้น เขียนตำราวิธีการเล่นไวโอลินที่มีชื่อเสียงระดับโลก

ตำรา 40 Variations Op. 3 ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2001 และตีพิมพ์ครั้งที่ 2 เมื่อปี ค.ศ. 2003 โดยสำนักพิมพ์ Bosworth มีทั้งหมด 18 หน้า เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการฝึกซ้อมเทคนิคมือขวา รวมถึงแบบฝึกหัดการเล่นข้ามสาย (String Crossing) การเล่นอาร์เพกจิโอ (Arpeggio) การเล่นโน้ตสามพยางค์ (Triplets) การเปลี่ยนคันชัก (Changing Bowing Styles) การเล่นสั้น (Staccato) และ การเล่นเสียงต่อเนื่อง (Legato)

พัฒนาใช้ตำรา 40 Variations Op. 3 ในการฝึกเทคนิคมือขวาเป็นหลัก ทั้งในเรื่องของการวิธีการใช้คันชักและการข้ามสาย (String Crossing) เนื้อหาเน้นไปที่การฝึกซ้อมวิธีการใช้คันชักในหลากหลายรูปแบบเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเล่นบทเพลงพื้นฐานได้อย่างดี

3) ตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik

ตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1985 โดยสำนักพิมพ์ G. Schirmer มีทั้งหมด 23 หน้า ตำราเล่มนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจสำหรับการพัฒนาทักษะการเล่นไวโอลินระดับสูง โดยเนื้อหาเรียงจากเรื่อง การเลื่อนตำแหน่งมือ (Shifting) จากขั้นคู่เล็กไปจนถึงขั้นคู่ใหญ่ (Small to Large Intervals) (Gearhart, 2021)

พัฒนาใช้ตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin ในการเรียนการสอนเทคนิคมือซ้ายเรื่องการเลื่อนตำแหน่งมือ (Shifting) เป็นหลัก โดยใช้ระบบนิ้วตามแบบของ Otakar Sevcik

4) ตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum

Ivan Alexander Galamian (1903 - 1981) ครูสอนไวโอลินชาวอาร์เมเนีย (Armenian) ผู้มีอิทธิพลอย่างมากในวงการดนตรียุคศตวรรษที่ 20 ลูกศิษย์ของกาลาเมียนที่มีชื่อเสียงทั่วโลก อาทิ เช่น Itzhak Perlman และ Pinchas Zukerman เป็นต้น กาลาเมียนเรียนไวโอลินกับ Konstantin Mostras ผู้เป็นลูกศิษย์ของ Leopold Auer ที่ The School of the Philharmonic Society กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย ในระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1916 - 1922 จากนั้นได้ย้ายมาศึกษาต่อด้านไวโอลินกับ Lucien Capet ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส กาลาเมียนเป็นอาจารย์ด้านไวโอลินสอนประจำที่ The Conservatoire Serge Rachmaninoff de Paris เมื่อปี ค.ศ. 1925 - 1937 หลังจากแต่งงานกับภรรยาชาวอเมริกัน กาลาเมียนได้สัญชาติอเมริกันเมื่อปี ค.ศ. 1944 และในปี ค.ศ. 1946 กาลาเมียนเข้าทำงานโดยรับตำแหน่งอาจารย์ประจำหัวหน้าภาควิชาไวโอลินที่ Juilliard School of Music นครนิวยอร์ก จนเกษียณอายุ

กาลาเมียนเขียนตำราทั้งหมด 3 เล่ม เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการศึกษาที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของเทคนิคไวโอลินร่วมสมัย หรือเทคนิคไวโอลินในศตวรรษที่ 20 ในปี ค.ศ. 1962 กาลาเมียนตีพิมพ์ตำราเล่มแรก ชื่อตำรา Principles of Violin Playing and Teaching จากนั้นตีพิมพ์ตำรา Contemporary violin technique เล่มที่หนึ่ง เมื่อปี ค.ศ. 1966 และตีพิมพ์เล่มที่สองในปี ค.ศ. 1977 โดยตีพิมพ์ร่วมกับ Frederick Neumann (Green, 1993) กาลาเมียนได้รวบรวมเทคนิคไวโอลินทั้งจากสำนักการสอนไวโอลินรัสเซียและสำนักการสอนไวโอลินฝรั่งเศสไว้ในแนวทางการสอนของเขา ซึ่งอธิบายไว้ใน *the New Grove Dictionary of Music* ว่า “วิเคราะห์และมีเหตุผลโดยใส่ใจทุกรายละเอียดทางเทคนิค” และยังกล่าวไว้อีกว่า “การควบคุมจิตใจเหนือกว่าการเคลื่อนไหวทางร่างกายเป็นกุญแจสำคัญในการเชี่ยวชาญด้านเทคนิค” (Armenian National Education Committee, 2016)

ตำรา Contemporary Violin Technique เล่มที่หนึ่ง มีทั้งหมด 14 บท 115 หน้า เนื้อหาในเล่มเรื่องบันไดเสียงและรูปแบบของจังหวะ (Scale and rhythmic variation) โดยในแต่ละบทมีเนื้อหา ดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง Scales in One Position

บทที่ 2 เรื่อง Scales on One String

- บทที่ 3 เรื่อง Three-Octave Scales
- บทที่ 4 เรื่อง Scales of Varied Length and Different Groups of Notes
- บทที่ 5 เรื่อง Four-Octave Scales
- บทที่ 6 เรื่อง Arpeggios in One Position
- บทที่ 7 เรื่อง Three-Octave Arpeggios
- บทที่ 8 เรื่อง Four-Octave Arpeggios
- บทที่ 9 เรื่อง Arpeggios on One String
- บทที่ 10 เรื่อง Broken Thirds
- บทที่ 11 เรื่อง Broken Fourths, Fifths and Sixths
- บทที่ 12 เรื่อง The Chromatic Scale
- บทที่ 13 เรื่อง The Whole - Tone Scale
- บทที่ 14 เรื่อง A Few Non - Traditional Scales and Arpeggio

ทัศนใช้ตำรา Contemporary violin technique ฝึกเทคนิคทั้งมือขวาและมือซ้าย เรื่องการเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้ามสาย (Finger Preparation and String Crossing) โดยใช้การฝึกจากบทที่ 1 เรื่อง Scales in One Position เพื่อฝึกการไล่บันไดเสียงโดยผ่านกระบวนการคิดในการปฏิบัติทักษะไวโอลิน นอกจากนี้ทัศนใช้ตำราเล่มนี้ฝึกเทคนิคเรื่องบันไดเสียงสามออกเตป (Three-Octaves Scale) เนื่องจากการเล่นบันไดเสียงบนไวโอลินมีระบบนิ้ว (Fingering) ที่ควรฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง ตำราของอิวาน กาลาเมียน เป็นที่นิยมในการนำมาฝึกซ้อมเทคนิคทั้งมือขวาและมือซ้าย อีกทั้งยังใช้ตำราเล่มนี้ฝึกซ้อมเทคนิคการสั่นนิ้ว (Vibrato) ผ่านการเล่นบันไดเสียงได้อีกด้วย

5) ตำรา Scale System for Violin โดย Carl Flesch

Carl Flesch (1905 - 1994) นักไวโอลินและอาจารย์สอนไวโอลินชาวฮังการี ตำราเล่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อ Revised and Edition by Max Rostal ในท้ายเล่มมีแบบฝึกหัดเขียนโดย Max Rostal เนื้อหาเรื่อง 2 Octaves Scale with different variations

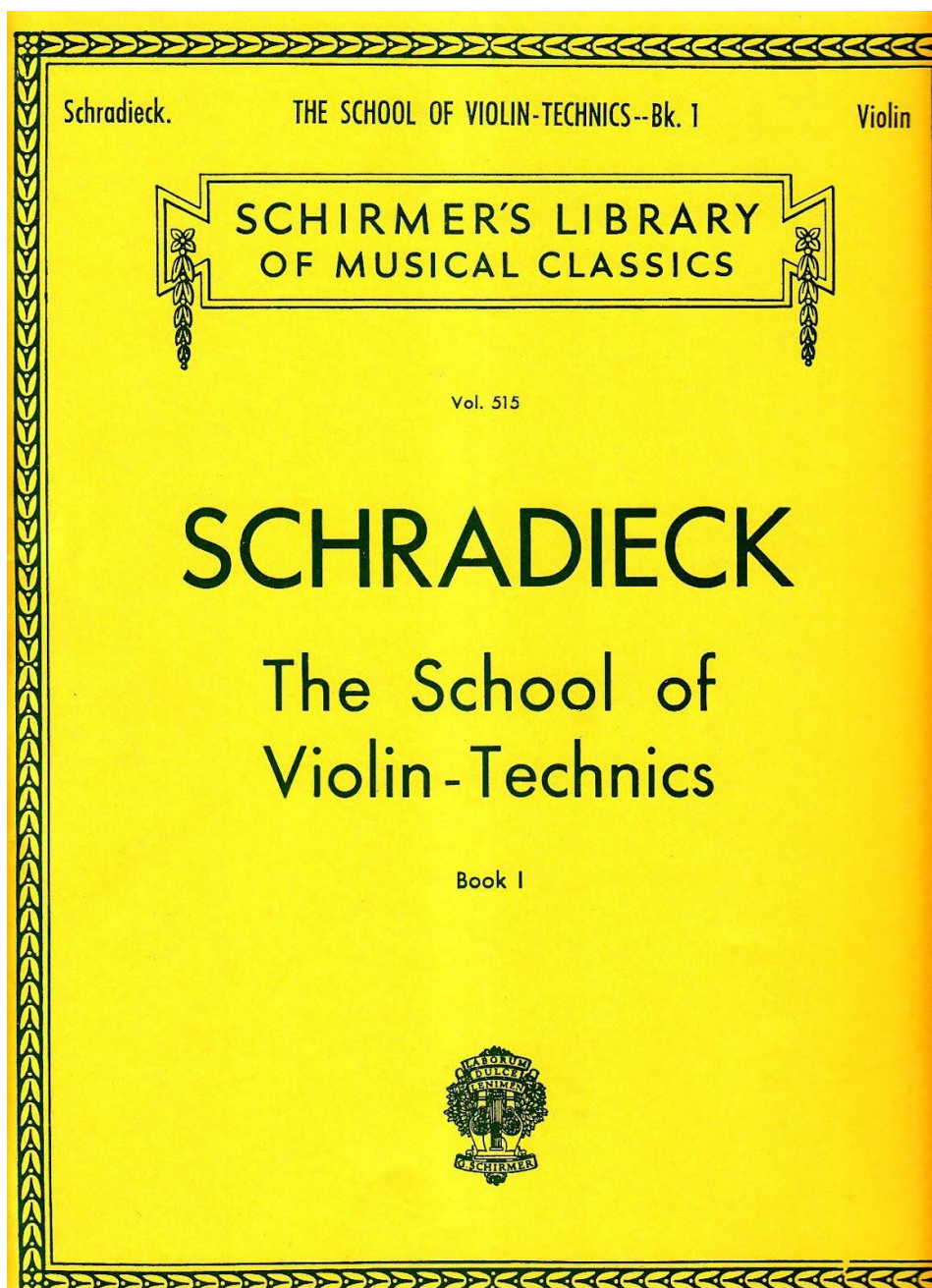
เนื้อหาในตำราเป็นแบบฝึกหัดเรื่องระบบบันไดเสียงสำหรับเครื่องดนตรีไวโอลิน เพื่อฝึกเทคนิคมือซ้าย (Left Hand Technique) เน้นฝึกเรื่อง Intonation เนื้อหาในเล่มเรียงจากการฝึกบันไดเสียงในกุญแจเสียง C Major และ A Minor ซึ่งเป็นบันไดเสียงที่ไม่มี

เครื่องหมายชาร์ปและเครื่องหมายแฟลต จากนั้นตามด้วยกุญแจเสียงทางแฟลต F Major และ D Minor ซึ่งมี 1 แฟลต คือโน้ตตัว Bb ไปจนถึงกุญแจเสียง 6 แฟลต จากนั้นฝึกกุญแจเสียงทางชาร์ป โดยเริ่มจากกุญแจเสียง B Major และ G# Minor ซึ่งติด 5 ชาร์ป ไหลลงมาถึงกุญแจเสียง G Major และ E Minor ที่มี 1 ชาร์ป แบบฝึกหัดในการฝึกแต่ละกุญแจเสียง แบ่งออกเป็น 12 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1 - 4 เนื้อหาย่อยเป็นการเล่นบันไดเสียงหนึ่งออกเตป โดยไล่ไปตั้งแต่ ข้อ 1 สาย G ข้อ 2 สาย D ข้อ 3 สาย A และข้อ 4 สาย E
- ข้อ 5 เนื้อหาย่อยแบ่งออกเป็น 5.1) แบบฝึกหัดบันไดเสียงสามออกเตป (Three-Octaves Scale) 5.2) แบบฝึกหัดบันไดเสียงสามออกเตปโดยเพิ่มเนื้อหาบันไดเสียงไมเนอร์ 5.3) บันไดเสียง Diminished Seventh 5.4) บันไดเสียง Dominant Seventh 5.5) Broken 3rd 5.6) บันไดเสียงChromatic
- ข้อ 6 เนื้อหาย่อยเรื่อง Double Stop ขั้นคู่ที่ 3
- ข้อ 7 เนื้อหาย่อยเรื่อง Double Stop ขั้นคู่ที่ 6
- ข้อ 8 - 10 เนื้อหาย่อยเรื่อง Octave
- ข้อ 11 เนื้อหาย่อยเรื่อง Harmonic
- ข้อ 12 เนื้อหาย่อยเรื่อง Double Harmonic

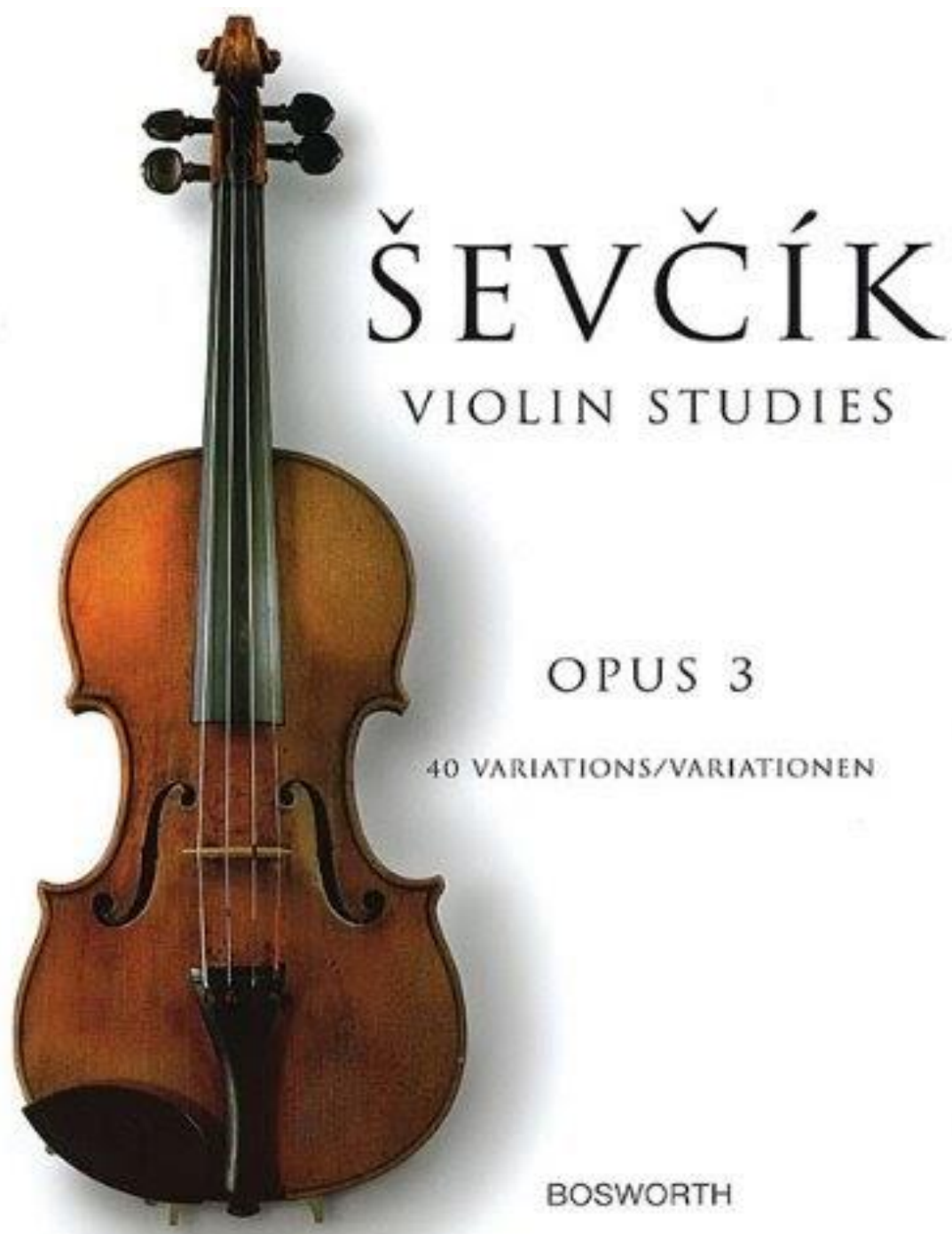
นอกจากนี้ Carl Flesch เขียนนิ้ว (Fingering) ไว้ 2 แบบ นิ้วแบบแรกเขียนไว้อยู่ด้านบนของโน้ต เป็นสิ่งที่แนะนำให้ใช้ ส่วนนิ้วแบบที่สองเขียนไว้อยู่ด้านล่างของตัวโน้ต เป็นนิ้วทางเลือกสำหรับผู้ฝึกที่ไม่ถนัดใช้นิ้วแบบแรก แบบฝึกหัดในตำราเล่มนี้สัญลักษณ์เลขโรมัน I II III และ IV แทนสายไวโอลิน โดย I หมายถึง สาย E II หมายถึง สาย A III หมายถึง สาย D และ IV หมายถึง สาย G

ตำราเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนไวโอลินระดับสูง เนื่องจากการเล่นบันไดเสียงบนไวโอลินนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้เรื่องตำแหน่งมือและการเลื่อนตำแหน่งมือเป็นอย่างดี จึงสามารถฝึกฝนการกดโน้ตให้ตรงระดับเสียงได้อย่างถูกต้อง ทักษะใช้ตำราเล่มนี้ฝึกซ้อมเนื้อหาเรื่อง การจับคู่เสียง (Double Stop) และการฝึกเทคนิคการเล่นบันไดเสียงเป็นหลัก เนื่องจากการเล่นบันไดเสียงในการฝึกทักษะปฏิบัติไวโอลินควรฝึกซ้อมตามระบบนิ้วอย่างเคร่งครัด

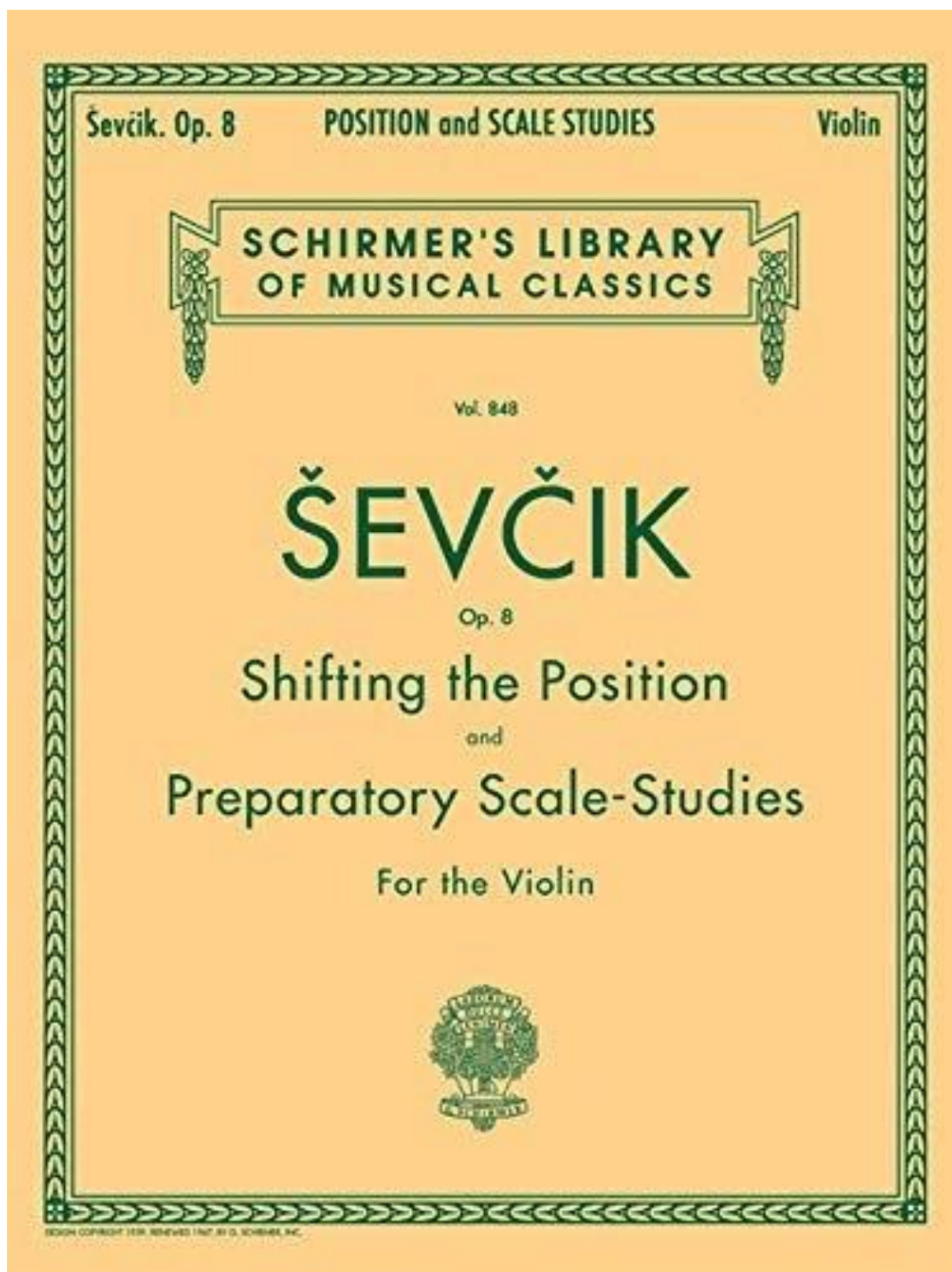
ภาพที่ 18 หน้าปกตำรา The School of Violin Technics

โดย Henry Schradieck

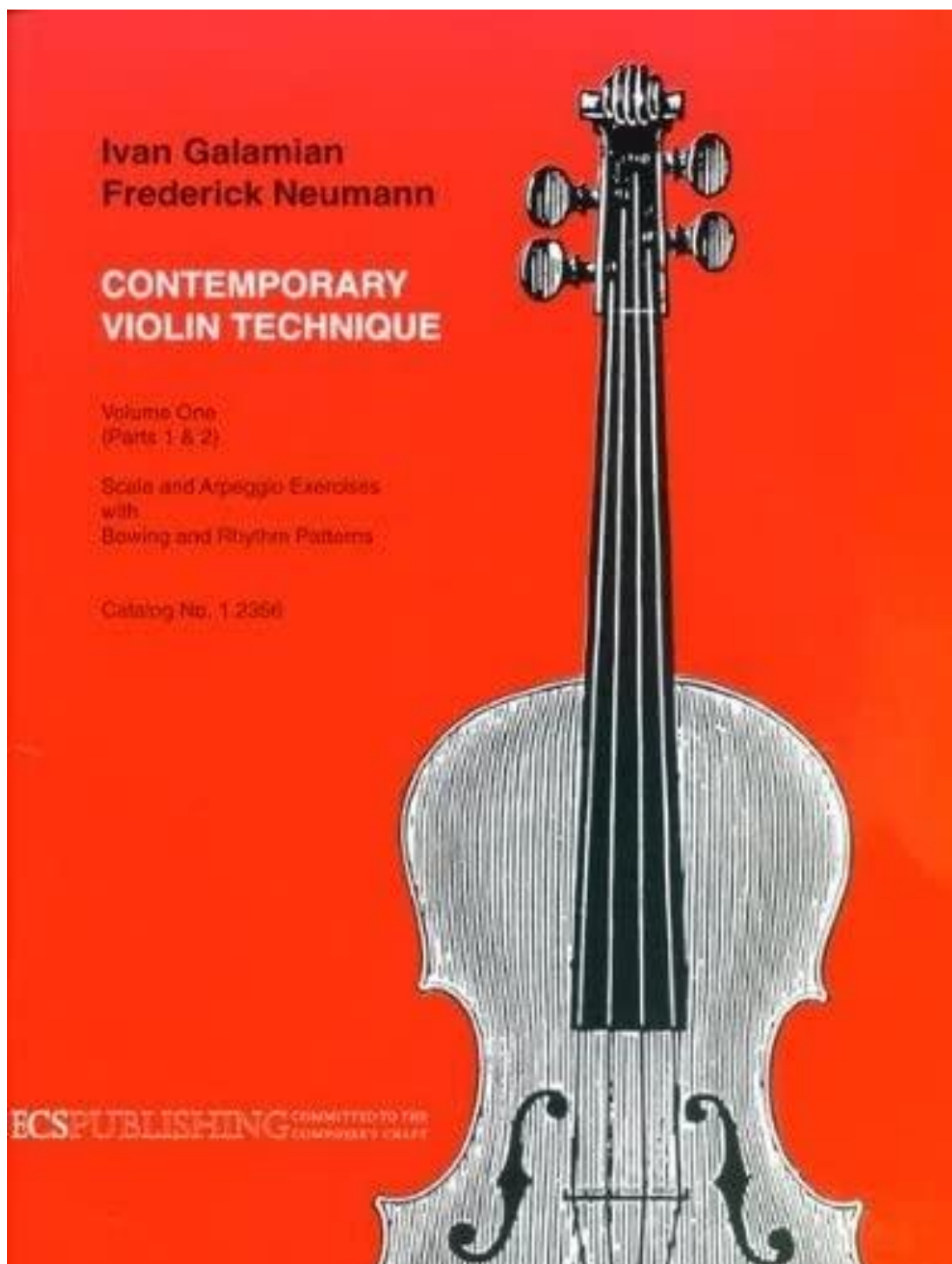

ภาพที่ 19 หน้าปกตำรา 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik

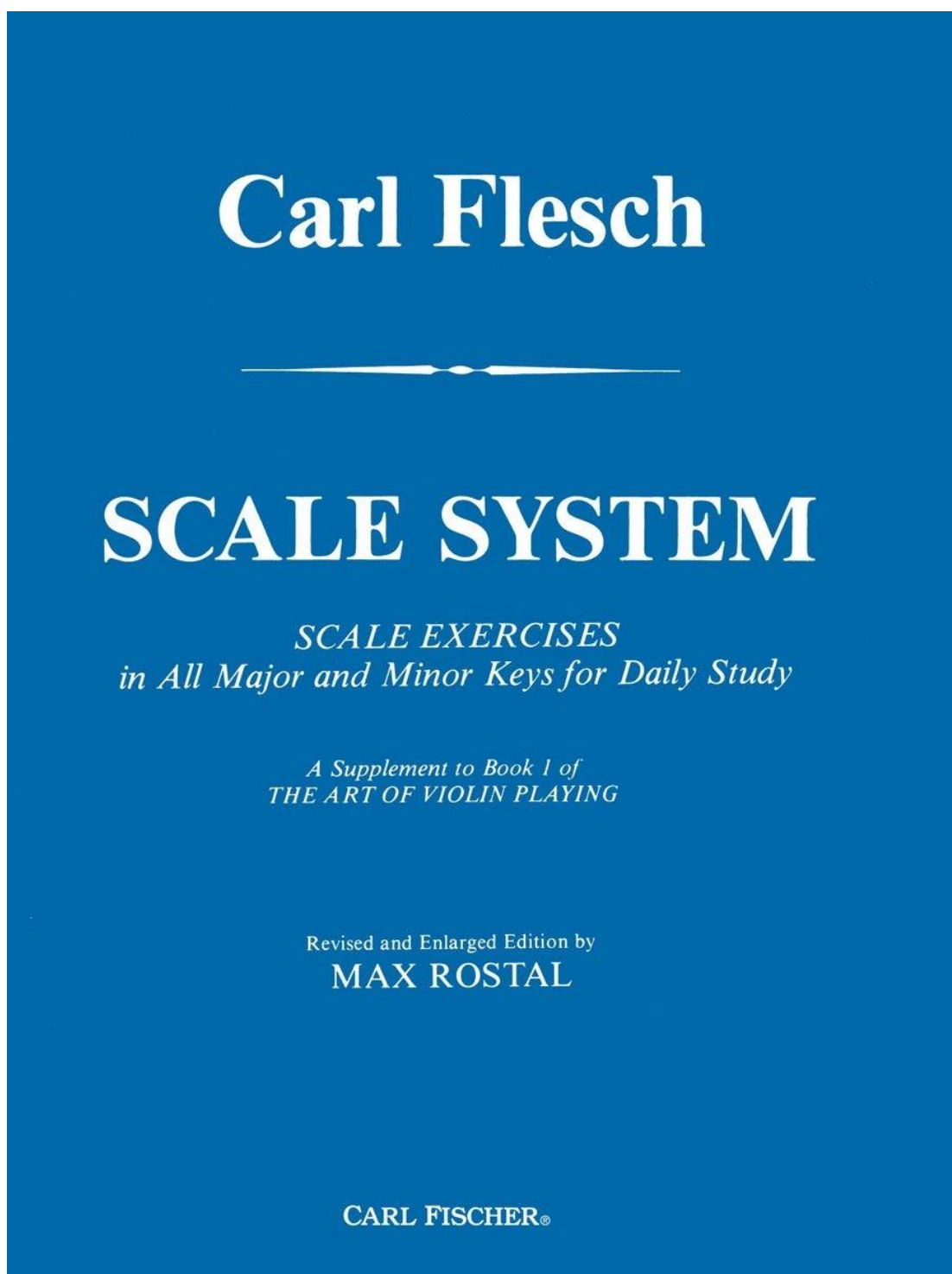

ภาพที่ 20 หน้าปกตำรา Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin
โดย Otakar Sevcik

ภาพที่ 21 หน้าปกตำรา Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum

ภาพที่ 22 หน้าปกตำรา Scale System for Violin โดย Carl Flesch

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทศนา นาควัชระ ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญของการวิจัยและนำเสนอตามลำดับ คือ วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย รายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของทศนา นาควัชระ
2. ศึกษาวิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอนของทศนา นาควัชระ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นที่ 6 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “พัฒนาการการเรียนรู้และวิธีการสอนในสำนักการสอนไวโอลิน ทศนา นาควัชระ” สามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลประวัติและพัฒนาการในสำนักการสอนไวโอลินของ ทศนา นาควัชระ

1.1 ประวัติส่วนตัว

ทัศน นาควัชร เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 ในวัยเยาว์ได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลจากสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวฝั่งคุณพ่อตั้งแต่รุ่นคุณปู่และคุณย่า ทัศนเติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านดนตรีอย่างเต็มที่ เนื่องจากคนในครอบครัวส่วนใหญ่ได้มีโอกาสไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ จึงได้นำแผ่นเสียงเพลง เทปเพลง กลับมาจากต่างประเทศ ส่งผลให้ทัศนมีโอกาสซึมซับอิทธิพลดนตรีตะวันตกตั้งแต่วัยเยาว์ บุคคลหลักที่มีอิทธิพลทางด้านดนตรีต่อทัศนได้แก่ คุณลุง และคุณพ่อ ซึ่งทั้งสองท่านเป็นนักไวโอลินมือสมัครเล่น คุณลุง (พจนา นาควัชร) เล่นไวโอลินในวงโปร มูสิกา (Pro Música) ร่วมกับอาจารย์หม่อม (พลเรือเอกหม่อมหลวงอัศนี ปราโมช) ตั้งแต่อายุแรก ร่วมแสดงคอนเสิร์ตด้วยกันหลายครั้ง ด้วยความที่ทัศนได้มีโอกาสเดินทางไปรับชมการแสดงคอนเสิร์ตคลาสสิกอยู่บ่อยครั้ง จึงส่งผลให้ทัศนซึมซับ เกิดความชอบและเป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อด้านดนตรี โดยเฉพาะการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

1.2 ประวัติการศึกษา

ทัศน นาควัชร เริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีไทยก่อนจะเริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยได้รับการถ่ายทอดทักษะซอด้วงจากอาจารย์เสาวนีย์ ชื้อตรง อาจารย์ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในระหว่างที่ศึกษานั้น ค้นพบว่าตนเองมีพรสวรรค์ด้านดนตรี จึงเริ่มศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินควบคู่กับการปฏิบัติทักษะซอด้วงไปด้วยตั้งแต่อายุ 10 ปี ครูสอนไวโอลินคนแรก คือ อาจารย์สุพจน์ ชมบุญ อาจารย์สุพจน์เป็นนักดนตรีในวงโปร มูสิกา (Pro Música) ทัศนเริ่มเล่นไวโอลินในวงดุริยางค์เยาวชนไทยในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (Thai Youth Orchestra) ซึ่งเป็นวงออเคสตราเยาวชนเมื่อปี พ.ศ. 2526 จนกระทั่งอายุ 17 ปี ทัศนได้ย้ายมาศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ อ.ภูกร (สุทิน) ศรีณรงค์ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2529 ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เริ่มเล่นดนตรีในวงดนตรีอาชีพ Bangkok Symphony Orchestra จากนั้นทัศนได้เข้าศึกษาต่อด้านดนตรีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับ ผศ.พันเอกชูชาติ พิทักษากร ทัศนได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวนในการไปศึกษาต่อด้านดนตรีที่สถาบันอินเตอร์เนชันแนล เมนูอิน มิว

ลิก เอคาเดมี (International Menuhin Music Academy) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นสถาบันทางดนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก โดยได้ศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับอัลเบอโต ลิซซี (Alberto Lysy) และศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลากับโจฮานน์ เอสการ์ (Johannes Eskar) ทัศนากับการศึกษาจากเมนูนิน มิวสิก เอคาเดมี ในปี พ.ศ. 2535 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่ Vorarlberg Conservatory ประเทศออสเตรีย โดยศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับโรแลนด์ บาลดีนินิ (Roland Baldini) จบการศึกษาในปีพ.ศ. 2538 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งโอเรกอน (University of Oregon) ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาการปฏิบัติทักษะไวโอลินกับแคธเธอริน ลักเทอเบิร์ก (Kethryn Lucktenberg) จบการศึกษาในปีพ.ศ. 2542 และศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบการศึกษาในปีพ.ศ. 2559

ตอนที่ 1.3 ประวัติการทำงาน

การทำงานกับวงโปร มูสิกา (Pro Música)

ด้านการงานกับวงโปร มูสิกา ทัศนาก็มีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์ทั้งในด้านดนตรีและทักษะการบริหารจัดการ การจัดการแสดงคอนเสิร์ตที่ตนต้องการนำเสนอ การจัดการแสดงคอนเสิร์ตในรูปแบบใหม่ ๆ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างไม่มีกรอบใดจำกัด มีการเพิ่มเนื้อหาที่ครอบคลุมการใช้ชีวิตของนักดนตรีไวโอลินโดยพยายามจัดการแสดงคอนเสิร์ตที่น่าสนใจและให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้โดยไม่รู้สึว่าการฟังดนตรีคลาสสิกเป็นเรื่องไกลตัว อีกทั้งเป็นการท้าทายตนเองเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาจากการฝึกซ้อมบทเพลงที่มีความยากและหลากหลายแนวเพลง จัดแสดงคอนเสิร์ตทุกเดือนอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างฐานผู้รับชมคอนเสิร์ตและสร้างรูปแบบการแสดงให้หลากหลายเพื่อรองรับกลุ่มผู้ชม นอกจากนี้ทัศนาก็เป็นผู้เลือกบทเพลงที่จะแสดงด้วยตนเอง สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลาย รายการเพลงจากทุกยุคทุกสมัย และนำไปประยุกต์เข้ากับศาสตร์และศิลป์อื่น ๆ นอกจากนี้ทัศนาก็ได้นำต้นแบบวิธีการบริหารจัดการคอนเสิร์ตและการเลือกประเภทบทประพันธ์มาใช้ในการจัดแสดงคอนเสิร์ตจากการศึกษาที่เมนูนิน มิวสิก เอคาเดมี ในการเดินทางไปจัดแสดงคอนเสิร์ตที่เมืองอื่น หรือจังหวัดอื่น ๆ ทัศนาก็ใช้หลักการซ้อมแบบเหมือนจริง คือการจัดแสดงคอนเสิร์ตโดยเล่นโปรแกรมคอนเสิร์ตเดิมอย่างน้อย 2 – 3 คอนเสิร์ตเพื่อฝึกรับมือกับสถานการณ์เฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นในคอนเสิร์ต รวมถึงเตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งยังเป็นการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยการซ้อมบท

ประพันธ์มาเป็นอย่างดี แล้วจึงแสดงบทประพันธ์นี้หลายครั้ง จะได้ไม่เป็นการเสียเวลาที่ลงทุนลงแรงฝึกซ้อมไป

จะเห็นได้ว่า นอกจากบทบาทการเป็นนักดนตรีเพียงอย่างเดียวแล้ว ทักษายังมีความรู้ความสามารถในทักษะอื่น ๆ ทั้งการบริหารจัดการ การวางแผน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การเตรียมความพร้อมในทุกด้าน จึงกล่าวได้ว่าทักษะเป็นผู้รอบรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งการนำประสบการณ์ทางดนตรีมาพัฒนาต่อยอดให้เหมาะสมกับวงการดนตรีในประเทศไทยและการค้นคว้าหาความรู้ข้อมูลให้ทันสมัยอยู่ตลอดจนปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วิธีการสอนและการถ่ายทอดทักษะไวโอลินในสำนักการสอน ทักษา นาควัชร

2.1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องเอกและรายวิชาการรวมวงของทักษา สรุปได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากการเรียนการสอนฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติไวโอลินขึ้นอยู่กับพื้นฐานของผู้เรียนรายบุคคลซึ่งแต่ละคนมีพื้นฐานการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ทักษายังคำนึงถึงปัจจัยและข้อจำกัดของผู้เรียนแต่ละคน โดยให้ความสำคัญกับพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลินเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพนักดนตรีในวงการดนตรีประเทศไทย เช่นเดียวกับการเลือกเนื้อหาบทประพันธ์ นอกจากมีบทประพันธ์พื้นฐานหลักที่ใช้เรียนในการฝึกเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินแล้ว ทักษาให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์และรสนิยมทางดนตรีของผู้เรียนแต่ละคน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกบทประพันธ์ในการปฏิบัติทักษะไวโอลินด้วยตนเอง ดังนั้น การวางแผนการสอนจะถูกปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยให้การบ้านไปฝึกซ้อมแบบฝึกหัดและบทประพันธ์ จากนั้นการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจะดูจากที่ผู้เรียนฝึกซ้อมมา แล้วใช้องค์ความรู้ที่มีมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำไปศึกษาต่อและเกิดกระบวนการเรียนรู้ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้ตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

2.1.2 วิธีการสอน

วิธีการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลินที่อาจารย์ทัศนเลือกใช้หลัก ๆ มีทั้งหมด 5 วิธีดังนี้

1. วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture)
2. วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration)
3. วิธีสอนโดยการฝึกฝนและการปฏิบัติ (Drill and Practice)
4. วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา (Case and Field Trip)
5. วิธีการสอนแบบถาม-ตอบ (Questioning Method)

ในการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ การใช้วิธีการสอนเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งอาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาทั้งหมด การเลือกใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันเพื่อนำเสนอเนื้อหาข้อมูลความรู้ที่แตกต่างกัน วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย ใช้สำหรับการบรรยายองค์ความรู้ภาพรวม เนื้อหาด้านทฤษฎี วิธีสอนโดยใช้การสาธิต ใช้สำหรับการสาธิตการปฏิบัติทักษะไวโอลินเพื่อให้ผู้เรียนได้ยินเสียงที่ถูกต้องและเห็นภาพ ท่าทางการเล่นวิธีการขยับมือ แขน และนิ้ว วิธีสอนโดยการฝึกฝนและการปฏิบัติ เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ เนื่องจากการปฏิบัติเกิดจากการทำซ้ำในสิ่งที่ถูกต้อง ต้องหมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างและการทัศนศึกษา ใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตถึงความหลากหลายในการเล่นดนตรี เนื่องจากการปฏิบัติทักษะสไตล์การเล่นไม่มีถูกหรือผิด ดังนั้นการเลือกฟังอย่างหลากหลายทำให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์และสามารถนำไปคิดวิเคราะห์จากตัวอย่างและเกิดเป็นสไตล์ที่ตนเองสนใจได้ วิธีการสอนแบบถาม-ตอบ ใช้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด ซึ่งนำมาสู่ความเข้าใจที่แท้จริง เป็นการถามเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงเนื้อหาหรือสิ่งที่เรียนรู้อันนำมาสู่การปฏิบัติอย่างเข้าใจ

2.1.3 การประเมินผล

การประเมินผลทักษะการปฏิบัติไวโอลินในรายวิชาเครื่องเอก ทัศนใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง เนื่องจากการประเมินมุ่งเน้นประเมินตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน สอดคล้องกับ ฌรุฑ์ สุทธิจิตต์ กล่าวไว้ข้างต้น จากการสัมภาษณ์ทัศน การประเมินของทัศน การให้คะแนนเต็ม 100 คะแนน ในแต่ละภาคการศึกษา แบ่งออกเป็น 1) การประเมินก่อนเรียน เป็นการสอบต้นภาค 15 คะแนน โดยการให้การบ้านในช่วงปิดเทอม มีแบบฝึกหัดและบทเพลงให้ฝึกซ้อมก่อนเปิดเทอม หากผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ในการฝึกซ้อมที่ให้ไว้ได้ เมื่อเปิดเทอมมาก็สามารถจัดการเรียนการสอนในเรื่องต่อไปได้อย่างรวดเร็ว

มากขึ้น 2) การประเมินการสอบกลางภาค 15 คะแนน ทศนาประเมินผู้เรียนหลังจากสรุปการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่ละครั้ง โดยคำนึงถึงการพัฒนาการฝึกซ้อมทักษะอย่างต่อเนื่องของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การประเมินหลังเรียน การสอบปลายภาค 30 คะแนน เป็นการประเมินโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ทั้งหมดโดยดูจากฝึกซ้อมย่อยในแต่ละคาบประกอบกัน มิได้ตัดสินเพียงการสอบครั้งสุดท้ายของปีการศึกษาเพียงอย่างเดียว การประเมินทักษะปฏิบัติไวโอลินบางครั้ง ทศนามีการใช้สื่อออนไลน์เข้ามาช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามยุคสมัยมากยิ่งขึ้น เช่น การสอบผ่านการแสดงสดในเฟซบุ๊ก (Facebook live) เป็นการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด กล่าวคือ พยายามสร้างสถานการณ์ที่เหมือนการแสดงคอนเสิร์ตมากที่สุด มีผู้ชมผ่านทางออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการปฏิบัติทักษะและแสดงต่อหน้าสาธารณะชน สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาเครื่องเอกที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเครื่องเอกและฝึกการแสดงในที่สาธารณะ 4) การประเมินเจตคติ 40 คะแนน โดยดูจากพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2.2 เนื้อหาสาระการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

2.2.1 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลิน

ในระดับปีการศึกษาที่ 1-2 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินเน้นฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐาน เนื่องจากการสอนวิชาดนตรี ผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานการเรียนดนตรีที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานจึงเป็นเรื่องสำคัญ เป็นการปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนเข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาเครื่องเอกการปฏิบัติทักษะไวโอลิน โดยเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานมีดังนี้ 1) การจับคันชัก 2) การจับไวโอลิน 3) การผลิตเสียง 4) การเตรียมนิ้วมือซ้ายและการข้ามสาย และ 5) การจับคู่เสียง

ในระดับปีการศึกษาที่ 3-4 เทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินเน้นฝึกเทคนิคขั้นสูง ในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนแต่ละคนมีพัฒนาการในการฝึกปฏิบัติเทคนิคระยะหนึ่งแล้วจึงฝึกเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงต่อจากการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐาน ซึ่งเนื้อหาการปฏิบัติเทคนิคขั้นสูงอาจมีความแตกต่างกันตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน โดยเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงมีดังนี้ 1) วิธีการใช้คันชัก 2) การเลื่อนตำแหน่งมือ 3) การสั่นนิ้ว และ 4) การเล่นบันไดเสียง

อัตลักษณ์ของทัศน นาควัชรคือการจัดการเรียนการสอนเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินโดยเน้นฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานเป็นหลัก ทัศนให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลินค่อนข้างมาก การเรียนการสอนมีความเข้มงวด เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่ถูกต้องและสามารถนำไปศึกษาต่อยอดได้ การได้เรียนรู้พื้นฐานที่ถูกต้องส่งผลให้การปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้เรียนรู้ตามกระบวนการที่ถูกต้องโดยไม่ต้องมาแก้เทคนิคเรื่องพื้นฐานอีกครั้ง

2.2.2 บทประพันธ์ (Classical Repertoire)

บทประพันธ์หลักในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-2 คือ Violin Concerto in A Minor ประพันธ์โดย Antonio Vivaldi (1678 - 1741) และ Concerto For Two Violins in D Minor ประพันธ์โดย J.S. Bach

บทประพันธ์หลักในชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 มุ่งเน้นเนื้อหาเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงที่มีความยากและซับซ้อนขึ้น บทประพันธ์มาตรฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นบทประพันธ์ประเภทคอนแชร์โตในยุคคลาสสิกและยุคโรแมนติก บทประพันธ์หลักในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3-4 คือ Violin Concerto No. 4 in G Major works by Joseph Haydn และ Violin Concerto No. 1 in A Minor works by Jean-Baptiste Accolay

ในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน จะเห็นได้ว่า บทประพันธ์ที่ศึกษาในระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 เป็นบทประพันธ์ไวโอลินคอนแชร์โตขั้นพื้นฐาน โดยเริ่มเรียนบทประพันธ์เรียงไปตามยุค ตั้งแต่ บทประพันธ์ยุคบาโรก ยุคคลาสสิก และยุคโรแมนติกตามลำดับ ทั้งนี้ การเรียนบทประพันธ์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติทักษะไวโอลินของผู้เรียนแต่ละคน ไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่าเรียนบทประพันธ์หนึ่งบทใช้เวลาเรียนกี่ภาคการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนบางคนอาจเรียนบทประพันธ์ที่ใช้เทคนิคในการเล่นขั้นสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด

2.2.3 สื่อการสอน

ตำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติไวโอลิน ตำราหลักที่ทัศนใช้ในการฝึกเทคนิคการปฏิบัติทักษะไวโอลินมีดังต่อไปนี้

- 1) The School of Violin Technics โดย Henry Schradieck
- 2) 40 Variations Op. 3 โดย Otakar Sevcik
- 3) Shifting the Position and Preparatory Scale-Studies for the Violin โดย Otakar Sevcik
- 4) Contemporary Violin Technique โดย Ivan Galamian และ Frederick Neum
- 5) Scale System for Violin โดย Carl Flesch

นอกจากตำราที่กล่าวมาข้างต้น มีตำราอีกมากมายที่ทัศนใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน โดยจะพิจารณาผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ แล้วจึงให้แบบฝึกหัดที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาของผู้เรียนแต่ละเรื่อง ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปตามรายบุคคล สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

อภิปรายผลการวิจัย

ทัศนได้รับอิทธิพลด้านดนตรีจากครอบครัวเป็นหลัก ทั้งด้านดนตรีไทยและดนตรีสากล โดยมีประสบการณ์ด้านการฟังดนตรีและการเล่นเครื่องดนตรีที่หลากหลาย ในครอบครัวของทัศนมีการบรรเลงดนตรีประเภทแจ๊สและเบสอยู่เป็นประจำ ส่งผลให้อิทธิพลการเล่นดนตรีประเภทแจ๊สเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนทัศนในปัจจุบัน ทั้งสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ดนตรีและการสนับสนุนจากครอบครัว หล่อหลอมให้ทัศนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านดนตรีและด้านอื่น ๆ อันเป็นที่ประจักษ์ จากการพัฒนาตนเองอยู่เสมอผ่านการจัดแสดงคอนเสิร์ตและโครงการทางดนตรีศึกษา นับว่าเป็นผู้ที่ความรู้และประสบการณ์ด้านดนตรีสากล ในด้านการศึกษาทัศนได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการศึกษาต่อด้านดนตรีทั่วโลก ทั้งในประเทศไทย ต่อเนื่องไปจนทวีปยุโรปและอเมริกา ส่งผลให้เข้าใจถึงวัฒนธรรมด้านดนตรีที่มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ อิทธิพลด้านการศึกษาดนตรีที่ส่งผลต่อตัวตนของทัศนค่อนข้างมากคือการศึกษาจากเมนูฮิน มิวสิก เอคาเดมี่ เนื่องจากการเรียนการสอนมีความพิเศษโดยเน้นฝึกทักษะปฏิบัติไวโอลินโดยเฉพาะ และบทประพันธ์คีตกวีหลักที่เรียนเป็นบทประพันธ์ประเภทแจ๊สและเบส มิวสิก เอคาเดมี่ ตลอดการศึกษาเล่าเรียนที่เมนูฮิน มิวสิก เอคาเดมี่ ทัศนได้ร่วมเดินสายแสดงคอนเสิร์ตหลายแห่งในยุโรป โดยบทประพันธ์ที่นำออกแสดงเป็นบทประพันธ์ประเภทแจ๊สและเบสเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ทัศนจึงได้รับอิทธิพลการศึกษาด้านดนตรีประเภทแจ๊สและเบสมิวสิกมากเป็นพิเศษ และส่งผลถึงอัตลักษณ์ความเป็นทัศนในปัจจุบัน ทั้งด้านการงานและการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน

ในการจัดการเรียนการสอนของทัศน นาควัชร ทัศนใช้รูปแบบการจัดการเรียน การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคน และใช้วิธีการสอนหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต่างกั นสามารถเข้าใจในสิ่งที่ต้องการจะถ่ายทอดได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ทัศนเลือกเนื้อหาสาระ ดนตรีโดยผ่านการคัดกรองจากประสบการณ์ของตนเอง เมื่อกลับกรองสิ่งที่ดีที่สุดมาแล้ว จึง นำข้อมูล เทคนิคการสอน รวมไปถึงเนื้อหาสาระ ตำราที่เลือกใช้ประกอบการจัดการเรียน การสอน มาถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อให้แก่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดความรู้ที่ ถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนได้นำไปพัฒนา ฝึกฝนทักษะ การปฏิบัติไวโอลินต่อไป

ในการจัดการเรียนการสอนช่วงแรกี่ทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่คณะดุริยางค ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทัศนได้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นเทคนิคเนื้อหาการปฏิบัติ ทักษะไวโอลินอย่างเข้มงวด โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะไวโอลินขั้นสูงได้ อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับการเรียนการสอนดนตรีในระดับนานาชาติ ซึ่งในขณะที่ทำงาน เป็นอาจารย์สอนนั้น ทัศนได้เล็งเห็นถึงความพร้อมและข้อจำกัดของผู้เรียนในประเทศไทย หลายอย่าง อาทิ ระบบการศึกษา สภาพแวดล้อม และสถานะทางการเงิน อันเป็นปัจจัยหลัก ที่ส่งผลให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น พัฒนาการการ สอนในสำนักการสอนไวโอลินของทัศนช่วงถัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ สอนและจุดประสงค์ในการเรียนการสอน โดยการเรียนการสอนเน้นไปที่เทคนิคการปฏิบัติ ทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอนได้ และนำไปต่อยอดการศึกษาด้านดนตรีรวมถึงการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรีใน ประเทศไทย นอกจากนี้ทัศนยังพัฒนาวิธีการสอนให้เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบันโดยการ จัดทำคลิปสื่อการสอนขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ นับว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมกับการเป็นอาจารย์ในยุคสมัยศตวรรษที่ 21 เนื่องจาก ทัศนเล็งเห็นถึงความสำคัญของสื่อและเทคโนโลยีในปัจจุบัน และนำมาประยุกต์ใช้ทั้งใน บทบาทการเป็นนักดนตรีและบทบาทครูสอนดนตรี

ข้อจำกัดในการวิจัย

สืบเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการสังเกตชั้นเรียนการปฏิบัติทักษะ จากเดิมกำหนดไว้เพื่อจะเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล การเกิดสถานการณ์โรคระบาดโควิด จึงทำให้ไม่สามารถเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ตั้งใจไว้ได้ และได้เปลี่ยนเป็นการสังเกตชั้นเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินออนไลน์ ซึ่งพบปัญหาในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนหลายประการ อาทิ ปัญหาระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ในบางครั้งภาพและเสียงนั้นไม่สามารถหาข้อสรุปที่ชัดเจนได้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารในด้านอื่นเพิ่มเติม อาทิ คลิปสื่อการสอนออนไลน์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปในการทำวิทยานิพนธ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ไปใช้สำหรับการศึกษาบทประพันธ์เชิงลึกในการแสดงคอนเสิร์ตของทัศนาวาวัชร
- 2) ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติไวโอลิน หรือนำข้อมูลไปวิเคราะห์ศึกษาเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). *วิธีสอนทั่วไปและหลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช

กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). *วิธีสอนทั่วไปและหลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2549). *การประเมินตามสภาพจริง*. วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 34 (3)

มกราคม-มีนาคม: 1-13.

กลิ่นพกา ทับทิมธงไชย. (2558). *การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและ*

ประเทศ สิงคโปร์. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. ฉบับที่ 16.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

คณะทนายท นาควัชร. (2560). *อันเพลงไทยใช้จะไรในคุณค่า*. หนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ. ถนอม นาควัชร. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ชลหมู่ ชลานุเคราะห์. (2536). *พระเจนดุริยางค์-ผู้วางรากฐานทางดนตรีสากลของไทย*. ใน 110 ปี

ศาสตราจารย์พระเจนดุริยางค์ ผู้วางรากฐานดนตรีสากลของไทย. กรุงเทพฯ: เอรวิณการพิมพ์.

ณัฐภูมิ เตียนพลกรัง. (2557). *พัฒนาการของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพช่วงทศวรรษแรกของการก่อตั้ง พ.ศ. 2525-2535*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2560). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทพรณีพรินติ้งเซ็นเตอร์ จำกัด.

ทิตนา แคมมณี. (2542). *การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดล ซิปปา (CIPPA Model)*. วารสารวิชาการ, 2(5), 29.

ทิตนา แคมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บพิตร เค้าหั่น. (2561). *อิทธิพลของพระเจนดุริยางค์ที่มีต่อการศึกษาดนตรีตะวันตกในประเทศไทย*.

วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน.

วัฒน์ เกิดสว่าง. (2536). 110 ปี ศาสตราจารย์ พระเจนดุริยางค์ ผู้วางรากฐานดนตรีสากลของไทย กรุงเทพฯ: ชมรมศิษย์พระเจนดุริยางค์.

วรรณิสา ประเสริฐสุภวิทย์. (2555). *การศึกษาต้นแบบความเป็นครูดนตรี : กรณีศึกษา พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

สมศักดิ์ สีนธระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช.

สุภางค์ จันทวานิช. (2557). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกรี เจริญสุข. (2540). *พรสวรรค์ศึกษา*. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.

สุกรี เจริญสุข. (2562, 11 เมษายน). *อาศรมมิวสิก : 136 ปี ‘พระเจนดุริยางค์’*

สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/prachachuen/news_1559347”.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

วารี ธีระจิตร. (2530). *การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันดี โตสุขศรี. (2553). *Clinical Teaching: Questioning (การใช้คำถามในการสอน)*.

สืบค้นจาก

https://ns.mahidol.ac.th/english/th/departments/MN/th/km_clinical.html.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : แอล ทีเพรส จำกัด.

วรชนก เจือกุดขมิ้น. (2559). *พัฒนาการของวงดุริยางค์เยาวชนไทย ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่*

นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2529 – 2558.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อารมณ์ ใจเพียง. (2550). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ภาษาอังกฤษ

Arnone, R. (2010). Extraordinary Teachers, Exceptional Students. *The Phi Delta Kappan*, 92(2), 46-50.

Bruce R. Schueneman. (2004). *The French Violin School: From Viotti to Bériot*. Notes, 60(3), 757-770.

Casely-Hayford, A. (1991). *Prosopographical Approaches to Fante History*. History in Africa, 18, 49-66.

David J. Golby. (2004). *Instrumental Teaching in Nineteenth Century Britain*. Ashgate Publishing limited. England.

Eddy, M. (1990). *American Violin Method-Books and European Teachers, Geminiani to Spohr*. American Music, 8(2), 167-209.

Flesch, C. (1970). *Scale System*. New York, NY: Carl Fischer Music.

Galamian, I., & Neumann, F. (1966). *Contemporary Violin Technique Part 2: Bowing and Rhythm Patterns*. New York, NY: G Schirmer, Inc.

Gearhart, F. (2021). Using Ševčík OP. 8 and OP. 9 as Core Violin Technique Study. *American String Teacher*, 71(1), 35–39.
<https://doi.org/10.1177/0003131320977395>.

Green, E. (1993). *Miraculous Teacher: Ivan Galamian & the Meadowmount Experience*. Ann Arbor.

Gholson, S. (1998). *Proximal Positioning: A Strategy of Practice in Violin Pedagogy*. Journal of Research in Music Education, 46(4), 535-545.

Ha, Joy. (2015). *Teaching intonation in violin playing: A study of expert string*

teaching. Australian Journal of Music Education, 2015, Vol. 23 Issue 2, p224-236, 13p.

Kerner, E. (1969). Violin Practice: Pain Is Pleasure's Cost. *Music Educators Journal*, 55(8), 65-72. doi:10.2307/3392532.

Mozart, L. (2010). *"A Treatise on the Fundamental Principles of Violin Playing."* Oxford University Press.

Sadie, S., & In Grove, G. (1980). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*.

Schradieck, H. (1986). *The School of Violin Technics Book 1*. G. Schirmer, Inc.

Shipps, S. (2014). *The Top 10 Greatest Violin Teachers and the Top 10 Violin Influences In History*. American String Teacher, Nov2014, Vol. 64 Issue 4, p38-41.

Stone, L. (1971). *Prosopography*. Daedalus, 100(1), 46-79.

Ševčík, O. (1901). *Violin studies – 40 variations OP.3*. Bosworth edition.

Ševčík, O. (1905). *Shifting the Position and Preparatory Scale Studies, Op. 8*. New York: Shirmer.

Wagner, I. (2015). A Short History of the Violin Virtuoso Profession. In *Producing Excellence: The Making of Virtuosos* (pp. 10-23). Rutgers University Press..

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

นักไวโอลิน

- 1) ทศนา นาควัชร

ผู้ร่วมงานผู้เกี่ยวข้องกับนักไวโอลิน

- 1) มิติ วิสุทธิ์อัมพร
- 2) อ้อมพร โฉวินทะ
- 3) กิตติคุณ สดประเสริฐ

บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

- 1) อธิยา สถาพัฒนาสุข
- 2) ภารดี ตรีรัตน์
- 3) กมลพร พยัคฆเดช
- 4) พชรพันธ์ สมบุญตนนท์

นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต

- 1) ปานหทัย พินัยกุล
- 2) ธนภณ โล่ห์อุทัย
- 3) บุญธิดา อินทากาศ
- 4) รัตนากร ตะมะวงศ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
JALONGKORN UNIVERSITY

- 1) แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร
- 2) แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินออนไลน์
- 3) แบบสัมภาษณ์
  - 3.1) สำหรับอาจารย์ทัศน นาควัชร
  - 3.2) สำหรับเพื่อนร่วมงานผู้เกี่ยวข้อง
  - 3.3) สำหรับบัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการแสดงดนตรี
  - 3.4) สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการแสดงดนตรี

แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร

แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร การวิจัยเรื่อง พัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทศนา นาควัชระ
--

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1.ชื่อเอกสาร	
2.ประเภทของเอกสาร	( ) สูจิบัตรการแสดงคอนเสิร์ต ( ) บทสัมภาษณ์ ( ) บทความเกี่ยวกับการแสดง ( ) บทวิจารณ์คอนเสิร์ต ( ) เอกสารประกอบการสอน ( ) ตำรา ( ) อื่นๆ โปรดระบุ.....
3.ที่มาของเอกสาร	

ตอนที่ 2 บันทึกการวิเคราะห์เอกสาร	สาระย่อ	หมายเหตุ
หัวข้อ		
1. ชื่อตำรา/หนังสือ/เอกสาร/บทประพันธ์คัดสรร		
2. ผู้เขียน/ผู้แต่ง		
3. เนื้อหาดนตรี		

4. เทคนิคไวโอลินเฉพาะ		
5. ข้อสังเกตเพิ่มเติม		

แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินออนไลน์

<p>แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียนการปฏิบัติทักษะไวโอลินออนไลน์</p> <p>การวิจัยเรื่อง</p> <p>พัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทศนา นาควัชระ</p>
--

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1. หัวข้อเรื่องที่จัดการสอน	
2. วันที่	
3. เวลา	

ตอนที่ 2 บันทึกการวิเคราะห์สื่อการสอนออนไลน์
1. วิธีการสอนที่ใช้
2. เทคนิคไวโอลิน
3. เนื้อหาสาระดนตรี
4. ข้อสังเกตเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์นักไวโอลิน

<p>แบบสัมภาษณ์ทัศนาศา นาคว้ชระ</p> <p>การวิจัยเรื่อง</p> <p>พัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทัศนาศา นาคว้ชระ</p>
--

<p>ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p>
<p>คำชี้แจง</p> <p>โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นตามคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ</p> <p>คำถามบางข้อสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ</p>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วัน เดือน ปี ที่ให้สัมภาษณ์	
เวลาเริ่มสัมภาษณ์	
เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์	
สถานที่ที่สัมภาษณ์	

1. ชื่อ นามสกุล
----

2. อายุ
3. เพศ
4. อีเมลล์
5. เบอร์โทรศัพท์
6. ประวัติการศึกษา 6.1 ปริญญาตรี 6.2 ปริญญาโท 6.3 ปริญญาเอก
7. อาชีพ ตำแหน่งในฐานะนักดนตรี
8. หน้าที่รับผิดชอบการสอนดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตในปัจจุบัน สถาบันการศึกษา ตำแหน่ง ( ) อาจารย์ประจำ ( ) อาจารย์พิเศษ ( ) อื่นๆ วิชาที่สอน ประสบการณ์ในการสอน
9. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ประวัติส่วนตัว (ครอบครัว) 1.1 พื้นฐานครอบครัวทางด้านดนตรีเป็นอย่างไร	
1.2 ครอบครัวมีบทบาทต่อการศึกษาและพัฒนาการด้านดนตรีของท่านอย่างไร	

2. ประวัติส่วนตัว (อาชีพนักดนตรี) 2.1 ท่านเข้ามาในเส้นทางดนตรีได้อย่างไร มีเหตุการณ์ใดบ้างในช่วงนั้น และช่วงเวลาใดที่รู้ว่าจะเข้าสู่เส้นทางดนตรีอย่างจริงจัง	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. การศึกษา (ครู สถานศึกษา) 3.1 ประวัติการเรียนรู้ดนตรี (อายุ/สถานที่/ผู้สอน)	
3.2 จุดเด่นของอาจารย์แต่ละท่านที่เคยศึกษาด้วยคืออะไร	
3.3 ประสบการณ์ทางการศึกษาไวโอลินที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักดนตรีและครูดนตรีของท่าน	
3.4 การเรียนไพรเวท	
3.5 Masterclass	
3.6 การรวมวง	
3.7 การแสดงคอนเสิร์ต	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. การทำงานในฐานะนักดนตรี (ประสบการณ์) 4.1 กลับเมืองไทยตั้งแต่ปีไหน เริ่มทำงานกับวงไหนเป็นที่แรก ตำแหน่งอะไร	
4.2 เล่นดนตรีอาชีพกับวงอะไรบ้าง เมื่อช่วงปีไหน ตำแหน่งอะไร	
4.3 การทำงานในช่วงแรกมีอิทธิพลหรือมีปัญหาอย่างไร	
4.4 ประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานแต่ละที มีผลต่อการเติบโตของท่านอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

5. โครงการแสดงดนตรี 5.1 โครงการที่ทำอยู่มีอะไรบ้าง	
5.2 การทำงานกับวง Pro Musica มีอิทธิพลต่อการพัฒนาตัวตน สายอาชีพของท่านอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
6. การแข่งขัน/รางวัลที่ได้รับ 6.1 เคยเข้าร่วมการแข่งขันรายการใดบ้าง	
6.2 รางวัลที่ได้รับ มีรางวัลไหนที่อยากกล่าวถึงเป็นพิเศษ	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
7. การฝึกซ้อม 7.1 มีวิธีการฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร	
7.2 ทักษะอะไรที่ท่านให้ความสำคัญในการฝึกซ้อม	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
8. ทักษะการบริหารจัดการ 8.1 ท่านมีการวางแผนในการแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร	
8.2 สิ่งใดที่ท่านให้ความสำคัญในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต	
8.3 ท่านมีวิธีการเลือกโปรแกรมเพลงสำหรับแต่ละคอนเสิร์ตอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
9. ความเป็นนักดนตรี 9.1 จุดเด่นในความเป็นนักดนตรีของท่านคืออะไร	
9.2 ลักษณะนักดนตรีที่ดีในมุมมองของท่านเป็นอย่างไร	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
10. ผลงานการแสดงดนตรี	
10.1 ผลงานการแสดงดนตรีที่โดดเด่น มีอะไรบ้าง	
10.2 ผลงานการแสดงดนตรีที่ประทับใจ	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
11. ฐานะอาจารย์สอนดนตรี (ประสบการณ์)	
11.1 เริ่มต้นเป็นอาจารย์เพราะอะไร	
11.2 เคยเป็นอาจารย์สอนดนตรีอยู่ที่ไหนบ้าง ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนดนตรีที่ไหน ตำแหน่งอะไร และรับผิดชอบสอนวิชาใดบ้าง	
11.3 การทำงานในช่วงแรกมีอิทธิพลหรือมีปัญหา อย่างไร	
11.4 ประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานแต่ละที่ มีผล ต่อการเติบโตของท่านอย่างไร	
11.5 ความประทับใจที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ดนตรี	
11.6 บทบาทการเป็นอาจารย์สอนดนตรีกับบทบาท การเป็นนักดนตรีมีความแตกต่างกันอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
12. คุณสมบัติ	
12.1 ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอนดนตรีอย่างไร (Training)	
12.2 ท่านได้รับอิทธิพลในด้านการสอนและการ ถ่ายทอดอย่างไร จากใครบ้าง และ นำมาประยุกต์ใช้ ในการสอนของท่านอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

13. ผลงานการสอนดนตรี	
13.1 โครงการสอนดนตรี มีอะไรบ้าง	
13.2 ท่านคิดว่ารูปแบบโครงการสอนดนตรีแบบใดบ้างที่ได้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้เรียน	
13.3 ผลงานการได้รับเชิญเป็นวิทยากร กรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลิน มีอะไรบ้าง	

ตอนที่ 3 รูปแบบและวิธีการสอน	
1. การเตรียมการสอน การวางแผนการสอน	
1.1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	
1.2 ท่านมีการเตรียมการสอนอย่างไร (เตรียมตัวก่อนการสอน/แผนการสอน/บททวนบทเรียน/สอนอะไรต่อ)	
1.3 การเรียนการสอนที่ใช้มีลักษณะอย่างไร (แบบเดี่ยว/กลุ่ม)	
1.4 การสอนแบบเดี่ยวและการสอนแบบกลุ่ม มีวัตถุประสงค์และวิธีการแตกต่างกันอย่างไร พบปัญหาอย่างไร และมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร	
1.5 จำนวนผู้เรียนที่สอน/ ความถี่ในการจัดการเรียนการสอน/ ระยะเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย (เดี่ยว/กลุ่ม)	
1.6 ทฤษฎีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีอะไรบ้าง	
1.7 ปัจจัยที่คิดว่าจะทำให้ทักษะดนตรีของผู้เรียนพัฒนามีอะไรบ้าง	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

2. วิธีการสอน 2.1 วิธีการสอนและเทคนิคการสอนแบบใดบ้างที่ท่านใช้ในการสอนทั้งในเชิงของทฤษฎีและทักษะ ท่านให้ความสำคัญกับวิธีการสอนแบบใดเป็นพิเศษ	
2.2 ท่านเลือกใช้วิธีสอนในโอกาสที่แตกต่างกันอย่างไร สารคดีแบบไหนใช้วิธีการสอนอย่างไร	
2.3 ท่านให้ความสำคัญและมีวิธีสอนการประยุกต์ใช้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การฝึกเทคนิค การเชื่อมโยงอย่างไร	
2.4 นอกจากการสอนดังกล่าวแล้ว มีการใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนใดเพิ่มเติมอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นนำ) 3.1 ในการเรียนการสอน ขึ้นนำก่อนเริ่มสอน เริ่มต้นเข้าสู่เนื้อหาอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. ชั้นสอน 4.1 ทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะไวโอลินคืออะไรบ้าง ทักษะและความรู้ใดที่ท่านให้ความสำคัญ	
5. เนื้อหา 5.1 ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้าน (hold violin and bow/Left hand/ Right hand) อย่างไร	
5.2 การพัฒนาทักษะของแต่ละชั้นปีมีลักษณะและหลักการที่แตกต่างกันอย่างไร	

5.3 บทประพันธ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละชั้นปี มีหลักในการเลือกอย่างไร มีบทประพันธ์ใดบ้าง	
5.4 การเรียนการสอนแต่ละครั้งมีสัดส่วนของเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไร และมีลำดับของเนื้อหาในการสอนอย่างไร (แบบฝึกหัด/เพลง/เทคนิค)	
5.5 การจัดการเรียนการสอนทักษะไวโอลินในระดับอุดมศึกษาของไทย มีความแตกต่างกับต่างประเทศอย่างไร	
5.6 การจัดการเรียนการสอนในสภาพจริงได้มีการกำหนดเนื้อหาตามความเห็นของท่านครบถ้วน หรือมีข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคหรือไม่ อย่างไร	
5.7 ท่านคิดว่ามีเนื้อหาจากงานนี้ที่ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกหรือไม่ อย่างไร	
6. ตำราและสื่อการสอน	
6.1 ท่านใช้ตำรา หนังสือ แบบฝึกหัด สเกล หรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนอะไรบ้าง	
6.2 มีการใช้สื่อ/ เทคโนโลยีประยุกต์กับการเรียนการสอนดนตรีหรือไม่ อย่างไร	
6.3 ปัญหาหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ท่านพบมีอะไรบ้าง	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
7. ชิ้นสรุป (การประเมินผู้เรียน)	
7.1 ท่านใช้วิธีการประเมินแบบใดบ้าง (สอบในห้อง/ สอบRecital/การแสดงคอนเสิร์ต)	
7.2 ท่านมีเกณฑ์การประเมินผู้เรียนอย่างไร ในด้านใดบ้าง (พัฒนาการ/จิตพิสัย/ทักษะการแสดง)	
7.3 ปัญหาที่พบในการประเมินทักษะ	

7.4 ปัญหาของผู้เรียนที่พบบ่อยคืออะไร ข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนมีอะไรบ้าง มีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
<p>คำชี้แจง</p> <p>โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นตามคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ</p> <p>คำถามบางข้อสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ</p>

วัน เดือน ปี ที่ให้สัมภาษณ์	
-----------------------------	--

เวลาเริ่มสัมภาษณ์	
เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์	
สถานที่ที่สัมภาษณ์	

1. ชื่อ นามสกุล
2. อายุ
3. เพศ
4. อีเมลล์
5. เบอร์โทรศัพท์
6. ประวัติการศึกษา 6.1 ปริญญาตรี 6.2 ปริญญาโท 6.3 ปริญญาเอก
7. อาชีพ ตำแหน่งในฐานะนักดนตรี
8. หน้าที่รับผิดชอบการสอนดนตรีระดับปริญญาบัณฑิตในปัจจุบัน สถาบันการศึกษา ตำแหน่ง ( ) อาจารย์ประจำ ( ) อาจารย์พิเศษ ( ) อื่นๆ วิชาที่สอน ประสบการณ์ในการสอน
ข้อสังเกตเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ประวัติทัศน นาควัชร	
------------------------------	--

1. ประวัติส่วนตัว (ครอบครัว) 1.1 รู้จักทัศน นาควัชรมาทีปี มีความใกล้ชิดกับ ทัศนในฐานะอะไร	
2. ประวัติส่วนตัว (อาชีพนักดนตรี) 2.1 ตั้งแต่รู้จักทัศน พัฒนาการในสายอาชีพนักดนตรี ของทัศนเป็นอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. การทำงานในฐานะนักดนตรี (ประสบการณ์) 3.1 เล่นดนตรีกับทัศนครั้งแรกเมื่อปีอะไร กับวงอะไร ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	
3.2 มีประสบการณ์เล่นดนตรีกับทัศนบ่อยแค่ไหน วง อะไรบ้าง ยกตัวอย่างคอนเสิร์ตที่เคยเล่นด้วยกัน	
3.3 จุดเด่นหรือตัวตนของทัศนในฐานะทำงานร่วมกัน เป็นอย่างไร	
3.4 วิธีการทำงานในการเล่นดนตรีของทัศนเป็น อย่างไร	
3.5 ประสบการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับทัศน ในฐานะนักดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. โครงการแสดงดนตรี 4.1 เคยเข้าร่วมโครงการดนตรีภายใต้การดูแลของอ. ทัศน หรือไม่ ถ้าเคย ยกตัวอย่างโครงการ	
4.2 ท่านเคยร่วมงานกับวง Pro Musica หรือไม่ ถ้า เคย ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

5. การฝึกซ้อม 5.1 ทักษะมีวิธีการฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร	
5.2 ทักษะอะไรที่ทศนาให้ความสำคัญในการฝึกซ้อม	
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
6. ทักษะการบริหารจัดการ 6.1 ทศนามีการวางแผนในการแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร (มีการเตรียมการ/นัดฝึกซ้อม/การจัดการ)	
6.2 สิ่งใดที่ท่านให้ความสำคัญในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต	
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
7. ความเป็นนักดนตรี 7.1 จุดเด่นในความเป็นนักดนตรีของอ. ทศนาคืออะไร	
7.2 ลักษณะนักดนตรีที่ดีในมุมมองของท่านเป็นอย่างไร	
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
8. ผลงานการแสดงดนตรี 8.1 ผลงานการแสดงดนตรีของทศนาที่ประทับใจ	
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
9. ทศนาในฐานะอาจารย์สอนดนตรี (ผลงานการสอนดนตรี) 9.1 ท่านเคยร่วมงานกับโครงการสอนดนตรีของทศนาอะไรบ้าง ยกตัวอย่างโครงการ	
9.2 โครงการสอนดนตรีที่ท่านประทับใจ	
9.3 วิธีการทำงานด้านการสอนเป็นอย่างไร	

9.4 ประสพการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับทัศน ในฐานะครูสอนดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการแสดงดนตรี

<p>แบบสัมภาษณ์บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการแสดงดนตรี</p> <p>การวิจัยเรื่อง</p> <p>พัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทัศน นาควัชร</p>
--

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นตามคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ คำถามบางข้อสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

วัน เดือน ปี ที่ให้สัมภาษณ์	
เวลาเริ่มสัมภาษณ์	
เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์	
สถานที่ที่สัมภาษณ์	

1. ชื่อ นามสกุล	
2. อายุ	
3. เพศ	
4. อีเมลล์	
5. เบอร์โทรศัพท์	
6. ประวัติการศึกษา	
6.1 ปริญญาตรี	
6.2 ปริญญาโท	
6.3 ปริญญาเอก	
7. อาชีพปัจจุบัน	
8. ประสบการณ์เริ่มเรียนไวโอลินกับอาจารย์ทัศน นาควัชระ อย่างไร รวมกี่ปี	
9. ผลงานการแข่งขันไวโอลิน	

10. ผลงานการแสดงดนตรี (Soloist, Orchestra, Chamber)
11. ประสบการณ์ที่ท่านประทับใจในการเรียนกับอาจารย์ทัศน
ข้อสังเกตเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ประวัติทัศน นาควัชร	
1. การทำงานในฐานะนักดนตรี (ประสบการณ์)	
1.1 เล่นดนตรีกับอาจารย์ทัศนครั้งแรกเมื่อปีอะไร กับวงอะไร ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	
1.2 มีประสบการณ์เล่นดนตรีกับอาจารย์ทัศน บ่อยแค่ไหน วงอะไรบ้าง ยกตัวอย่างคอนเสิร์ตที่ เคยเล่นด้วยกัน	
1.3 จุดเด่นหรือตัวตนของอาจารย์ทัศนในฐานะ ทำงานร่วมกัน เป็นอย่างไร	
1.4 วิธีการทำงานในการเล่นดนตรีของอาจารย์ ทัศนเป็นอย่างไร	
1.5 ประสบการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับ อาจารย์ทัศนในฐานะนักดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
2. โครงการแสดงดนตรี	
2.1 เคยเข้าร่วมโครงการดนตรีภายใต้การดูแลของ อาจารย์ทัศน หรือไม่ ถ้าเคย ยกตัวอย่างโครงการ	
2.2 ท่านเคยร่วมงานกับวง Pro Musica หรือไม่ ถ้าเคย ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

3. การฝึกซ้อม 3.1 อาจารย์ทัศนามีวิธีการฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร	
3.2 ทักษะอะไรที่อาจารย์ทัศนาคิดว่ามีความสำคัญในการฝึกซ้อม	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. ทักษะการบริหารจัดการ 4.1 อาจารย์ทัศนามีการวางแผนในการแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร (มีการเตรียมการ/นัดฝึกซ้อม/การจัดการ)	
4.2 สิ่งใดที่อาจารย์ทัศนาคิดว่ามีความสำคัญในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
5. ความเป็นนักดนตรี 5.1 จุดเด่นในความเป็นนักดนตรีของอาจารย์ทัศนาคืออะไร	
5.2 ลักษณะนักดนตรีที่ดีในมุมมองของท่านเป็นอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
6. ผลงานการแสดงดนตรี 6.1 ผลงานการแสดงดนตรีของอาจารย์ทัศนาคืออะไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

7. ฐานะอาจารย์สอนดนตรี (ประสบการณ์) 7.1 เคยเรียนกับอาจารย์ทัศนตั้งแต่ปีไหน สถานที่ และได้เรียนกับอ. ทัศน ในวิชาอื่น นอกจากทักษะไวโอลินหรือไม่	
8. ผลงานการสอนดนตรี 8.1 ท่านเคยร่วมงานกับโครงการสอนดนตรีของ ทัศนอะไรบ้าง ยกตัวอย่างโครงการ	
8.2 โครงการสอนดนตรีที่ท่านประทับใจ	
8.3 วิธีการทำงานด้านการสอนเป็นอย่างไร	
8.4 ประสบการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับ อาจารย์ทัศนในฐานะครูสอนดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

ตอนที่ 3 รูปแบบและวิธีการสอน	
1. การเตรียมการสอน การวางแผนการสอน 1.1 เมื่อเรียนจบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นอย่างไร	
1.2 การเรียนการสอนที่ใช้มีลักษณะอย่างไร (แบบ เดี่ยว/กลุ่ม)	
1.3 จำนวนผู้เรียนที่สอน/ ความถี่ในการจัดการเรียน การสอน/ ระยะเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย (เดี่ยว/กลุ่ม)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
2. วิธีการสอน 2.1 วิธีการสอนและเทคนิคการสอนแบบใดบ้างที่ อาจารย์ทัศนใช้ในการสอนทั้งในเชิงของทฤษฎี	

และทักษะ อาจารย์ทัศนาคำคัญกับวิธีการสอนแบบใดเป็นพิเศษ	
2.2 เมื่อศิษย์มีความแตกต่างกันทางพื้นฐานไวโอลิน อาจารย์ทัศนามีวิธีการสอนที่เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร	
2.3 อาจารย์ทัศนาคำคัญและมีวิธีสอนการประยุกต์ใช้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การฝึกเทคนิค การเชื่อมโยงอย่างไร	
2.4 นอกจากการสอนดังกล่าวแล้ว มีการใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนใดเพิ่มเติมอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นนำ) 3.1 ในการเรียนการสอน อาจารย์ทัศนามีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างไร (ทบทวนเนื้อหา/warm up/แบบฝึกหัดก่อนเล่นเพลง)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. ขั้นสอน 4.1 ทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะไวโอลินคืออะไรบ้าง ทักษะและความรู้ใดที่อาจารย์ทัศนาคำคัญ	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
5. เนื้อหา 5.1 อาจารย์ทัศนาคำคัญกับการพัฒนาทักษะด้าน (hold violin and bow/Left hand/Right hand) อย่างไร	
5.2 การเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี มีเนื้อหาที่แตกต่างกัน	

กันอย่างไร	
5.3 บทประพันธ์ที่ได้เรียนรู้ในแต่ละชั้นปี มีอะไรบ้าง	
5.4 การเรียนการสอนแต่ละครั้งมีส่วนของเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไร และมีลำดับของเนื้อหาในการสอนอย่างไร (แบบฝึกหัด/เพลง/เทคนิค)	
5.5 เทคนิคไวโอลินใดบ้างที่ท่านได้รับการพัฒนา	
5.6 ท่านคิดว่ามีเนื้อหาจากนี้ที่ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนอะไรบ้าง	
5.7 นอกจากเนื้อหาดนตรีแล้ว มีองค์ความรู้อื่นใดบ้างที่ท่านได้จากการเรียนกับอาจารย์ทัศน	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
6. ตำราและสื่อการสอน 6.1 อาจารย์ทัศนใช้ตำรา หนังสือ แบบฝึกหัด สเกล หรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนอะไรบ้าง	
6.2 มีการใช้สื่อ/ เทคโนโลยีประยุกต์กับการเรียนการสอนดนตรีหรือไม่ อย่างไร	
6.3 ปัญหาหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ท่านพบมีอะไรบ้าง	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
7. ชิ้นสรุป (การประเมินผู้เรียน) อาจารย์ทัศนใช้วิธีการประเมินแบบใดบ้าง (สอบในห้อง/สอบRecital/การแสดงคอนเสิร์ต)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการแสดงดนตรี

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการแสดงดนตรี
การวิจัยเรื่อง
พัฒนาการและวิธีการสอนไวโอลินในสำนักการสอน ทศนา นาควัชร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นตามคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ คำถามบางข้อสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

วัน เดือน ปี ที่ให้สัมภาษณ์	
เวลาเริ่มสัมภาษณ์	
เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์	
สถานที่ที่สัมภาษณ์	

1. ชื่อ นามสกุล	
2. อายุ	
3. เพศ	
4. อีเมลล์	
5. เบอร์โทรศัพท์	
6. ประวัติการศึกษา	
6.1 ปริญญาตรี	
6.2 ปริญญาโท	
6.3 ปริญญาเอก	
7. อาชีพปัจจุบัน	
8. ประสบการณ์เริ่มเรียนไวโอลินกับอาจารย์ทัศน นาควัชร อย่างไร รวมกี่ปี	

9. ผลงานการแข่งขันไวโอลิน
10. ผลงานการแสดงดนตรี (Soloist, Orchestra, Chamber)
11. ประสบการณ์ที่ท่านประทับใจในการเรียนกับอาจารย์ทัศน
ข้อสังเกตเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ประวัติทัศน นาควัชร	
1. การทำงานในฐานะนักดนตรี (ประสบการณ์)	
1.1 เล่นดนตรีกับอาจารย์ทัศนครั้งแรกเมื่อปี อะไร กับวงอะไร ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	
1.2 มีประสบการณ์เล่นดนตรีกับอาจารย์ทัศน บ่อยแค่ไหน วงอะไรบ้าง ยกตัวอย่างคอนเสิร์ตที่ เคยเล่นด้วยกัน	
1.3 จุดเด่นหรือตัวตนของอาจารย์ทัศนในฐานะ ทำงานร่วมกัน เป็นอย่างไร	
1.4 วิธีการทำงานในการเล่นดนตรีของอาจารย์ ทัศนเป็นอย่างไร	
1.5 ประสบการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับ อาจารย์ทัศนในฐานะนักดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
2. โครงการแสดงดนตรี	
2.1 เคยเข้าร่วมโครงการดนตรีภายใต้การดูแล ของอาจารย์ทัศน หรือไม่ ถ้าเคย ยกตัวอย่าง โครงการ	
2.2 ท่านเคยร่วมงานกับวง Pro Musica หรือไม่ ถ้าเคย ยกตัวอย่างคอนเสิร์ต	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. การฝึกซ้อม 3.1 อาจารย์ทัศนามีวิธีการฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร	
3.2 ทักษะอะไรที่อาจารย์ทัศนาคิดว่าสำคัญในการฝึกซ้อม	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. ทักษะการบริหารจัดการ 4.1 อาจารย์ทัศนามีการวางแผนในการแสดงคอนเสิร์ตอย่างไร (มีการเตรียมการ/นัดฝึกซ้อม/การจัดการ)	
4.2 สิ่งใดที่อาจารย์ทัศนาคิดว่าสำคัญในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
5. ความเป็นนักดนตรี 5.1 จุดเด่นในความเป็นนักดนตรีของอาจารย์ทัศนาคืออะไร	
5.2 ลักษณะนักดนตรีที่ดีในมุมมองของท่านเป็นอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
6. ผลงานการแสดงดนตรี 6.1 ผลงานการแสดงดนตรีของอาจารย์ทัศนาคืออะไร	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
7. ฐานะอาจารย์สอนดนตรี (ประสบการณ์) 7.1 เคยเรียนกับอาจารย์ทัศนตั้งแต่ปีไหน สถานที่ และได้เรียนกับอ. ทัศน ในวิชาอื่น นอกจากทักษะไวโอลินหรือไม่	
8. ผลงานการสอนดนตรี 8.1 ท่านเคยร่วมงานกับโครงการสอนดนตรีของ ทัศนอะไรบ้าง ยกตัวอย่างโครงการ	
8.2 โครงการสอนดนตรีที่ท่านประทับใจ	
8.3 วิธีการทำงานด้านการสอนเป็นอย่างไร	
8.4 ประสบการณ์ที่ประทับใจในการทำงานกับ อาจารย์ทัศนในฐานะครูสอนดนตรี	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

ตอนที่ 3 รูปแบบและวิธีการสอน	
1. การเตรียมการสอน การวางแผนการสอน 1.1 เมื่อเรียนจบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นอย่างไร	
1.2 การเรียนการสอนที่ใช้มีลักษณะอย่างไร (แบบ เดี่ยว/กลุ่ม)	
1.3 จำนวนผู้เรียนที่สอน/ ความถี่ในการจัดการเรียน การสอน/ ระยะเวลาที่ใช้โดยเฉลี่ย (เดี่ยว/กลุ่ม)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

2. วิธีการสอน 2.1 วิธีการสอนและเทคนิคการสอนแบบใดบ้างที่อาจารย์ทัศนใช้ในการสอนทั้งในเชิงของทฤษฎีและทักษะ อาจารย์ทัศนให้ความสำคัญกับวิธีการสอนแบบใดเป็นพิเศษ	
2.2 เมื่อศิษย์มีความแตกต่างกันทางพื้นฐานไวโอลิน อาจารย์ทัศนมีวิธีการสอนที่เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร	
2.3 อาจารย์ทัศนให้ความสำคัญและมีวิธีสอนการประยุกต์ใช้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การฝึกเทคนิค การเชื่อมโยงอย่างไร	
2.4 นอกจากการสอนดังกล่าวแล้ว มีการใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนใดเพิ่มเติมอย่างไร	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
3. กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นนำ) 3.1 ในการเรียนการสอน อาจารย์ทัศนมีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างไร (ทบทวนเนื้อหา/warm up/แบบฝึกหัดก่อนเล่นเพลง)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
4. ขั้นสอน 4.1 ทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะไวโอลินคืออะไรบ้าง ทักษะและความรู้ใดที่อาจารย์ทัศนให้ความสำคัญ	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
5. เนื้อหา 5.1 อาจารย์ทัศนให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้าน (hold violin and bow/Left hand/Right hand) อย่างไร	

5.2 การเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี มีเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไร	
5.3 บทประพันธ์ที่ได้เรียนรู้ในแต่ละชั้นปี มีอะไรบ้าง	
5.4 การเรียนการสอนแต่ละครั้งมีสัดส่วนของเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไร และมีลำดับของเนื้อหาในการสอนอย่างไร (แบบฝึกหัด/เพลง/เทคนิค)	
5.5 เทคนิคไวโอลินใดบ้างที่ท่านได้รับการพัฒนา	
5.6 ท่านคิดว่ามีเนื้อหาออกจากรายการนี้ที่ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนอะไรบ้าง	
5.7 นอกจากเนื้อหาดนตรีแล้ว มีองค์ความรู้อื่นใดบ้างที่ท่านได้จากการเรียนกับอาจารย์ที่ศนา	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
6. ตำราและสื่อการสอน 6.1 อาจารย์ที่ศนาใช้ตำรา หนังสือ แบบฝึกหัด สเกล หรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนอะไรบ้าง	
6.2 มีการใช้สื่อ/ เทคโนโลยีประยุกต์กับการเรียนการสอนดนตรีหรือไม่ อย่างไร	
6.3 ปัญหาหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ท่านพบมีอะไรบ้าง	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	
7. ชิ้นสรุป (การประเมินผู้เรียน) อาจารย์ที่ศนาใช้วิธีการประเมินแบบใดบ้าง (สอบในห้อง/สอบRecital/การแสดงคอนเสิร์ต)	
ข้อสังเกตเพิ่มเติม	

ภาคผนวก ค

ตารางผลงานการแสดงคอนเสิร์ตของทัศน นาควัชร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 10 ตารางผลงานการแสดงคอนเสิร์ตของพัฒนา นาควัชระในช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2563

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
22, 23, 26	กรกฎาคม	2554	Duet with Piano	“ไวโอลิน-เปียโน รุ่งเชทิล”	Violin	Felix Mendelssohn: Sonata for Violin and Piano in F major Wolfgang Amadeus Mozart: Sonata for Violin and Piano in B flat major, K. 454 บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ “Somewhere Somehow และ “Alexandra”	22 กรกฎาคม โรงเรียนดนตรี สันติ จังหวัดเชียงใหม่ 23 กรกฎาคม โรงเรียนดนตรี สันติ จังหวัดเชียงใหม่ 26 กรกฎาคม สยามสมาคมฯ กรุงเทพฯ
31	กรกฎาคม	2554	Duet with Piano	“ไวโอลิน-เปียโน รุ่งเชทิล”	Violin	Felix Mendelssohn: Sonata for Violin and Piano in F major Wolfgang Amadeus Mozart: Sonata for Violin and Piano in B flat major, K. 454 บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ “Somewhere Somehow และ “Alexandra”	คอนเสิร์ตเมมโมเรียลจอห์น สัทพันธ์สารณัฐโยธิน
23-30	กันยายน	2555	Bangkok Pro Music Orchestra	ทัวร์คอนเสิร์ตบทเพลงพระราชนิพนธ์แดนยุโรป สาขาสัมพันธ์ชาติผ่านดนตรี	Violin	17 บทเพลงพระราชนิพนธ์ แผ่นดินของเรา อาทิ ดยอัป แสง คำหวาน ยามค่ำ คำแล้ว ไกลรุ่ง มารีซาชานววิกโยธิน ลมหนาว แล้ว ไร่เดือน ในดวงใจจิรินทร์ เกาใจในฝัน ภิรมย์รัก เดือนใจ แสงเดือน Can't You Ever Seen พรปีใหม่	Codogan Hall กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร Dr-Anton Philipsaal Concert Hall กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ Conservatoire Royal de Bruxelles กรุงบรัสเซลล์ ประเทศเบลเยียม Franzosi sche

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
							Friedrichskirche กรุง เบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี
7	พฤษภาคม	2555	Duet with Piano	Sea of Solitude	Violin	Saksri Pang Vongtaradon: Sea Of Solitude (World Premiere) Johannes Brahms: Sonata No.1 in G Major Sergei Prokofiev: Sonata No.2 in D Major	The Siam Society, Bangkok
8	พฤษภาคม	2556	Quintet	A Schubert Evening	Violin	Schubert: Sonata For Arpeggione (Viola) and Piano D 821 Schubert: the "Trout" Quintet D 667	The Siam Society, Bangkok
15	กุมภาพันธ์	2557	Pro Musica Quartet	Chamber Music Concert	Violin	Felix Mendelssohn: String Quartet in E minor, Op.44, No.2 M.L. Usni Pramoi: String Quartet No.3	Four Seasons Resort Chiang Mai
31	สิงหาคม	2557	Pro Musica Orchestra	"รัสเซีย เพลินด คอนเสิร์ต" (Russian Serenade Concert)	Violin	Pyotr Ilyich Tchaikovsky: Serenade for String Op.48 Dmitri Shostakovich: Chamber Symphony Op.110a	โรงละคร เอ็มเซเตอร์
28	มกราคม	2558	Duet with Piano	Salut d'amour	Violin	TARTINI: Sonata in G minor Op.1 No.10 "Didone abbandonata" DVORAK: Sonatina for Violin and Piano in G major ELGAR: Salut d'amour MASSENET: Méditation de "Thais" TCHAIKOVSKY: Andante Cantabile BACH/ GOUNOD: Ave Maria	The Siam Society, Bangkok

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
						FAURÉ: Berceuse Op.16 SAINT-SAËNS: Le Cygne SCHUMANN: Träumerei SCHUBERT: Serenade KREISLER: Liebesleid KREISLER: Liebesfreud	
7	กุมภาพันธ์	2558	Pro Musica Quartet	คอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิกการกุศล	Violin	Ludwig Van Beethoven: String Quartet Op 18 No.4 in C minor Ludwig Van Beethoven: String Quartet Op 18 No.6 in B Flat Major	Four Seasons Resort Chiang Mai
31	มีนาคม	2558	Pro Musica Orchestra	Yazaki Conducts Pro Musica	Viola	Gioachino Rossini: Sonata For Strings In G Major Antonin Dvořák: Serenade for Strings in E major, Op.22 M.L. Usni Pramoj: Concerto for Viola and Strings	Anantara Siam Bangkok Hotel
21	มกราคม	2559	PRO MUSICA ENSEMBLE		Violin	Wolfgang Amadeus Mozart: Duo in G major for Violin and Viola, K423 Claude Debussy: "Syrinx" for Solo Flute ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร : "Sarata" (สรตะ) for Solo Violin (1989) Ludwig Van Beethoven: Serenade in D major for Flute, Violin and Viola Op.25	Anantara Siam Bangkok Hotel
21	มกราคม	2560	PRO MUSICA ENSEMBLE	Classical Concert for Charity	Violin	Requiem for Violin & Magnetic Tape	Four Seasons Resort Chiang Mai

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
16, 23	มกราคม	2561	PRO MUSICA ENSEMBLE	"Requiem Without Words" In memory of M.L. Usni Pramoj	Violin	Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem K. 626 (String Quartet Version)	16 มกราคม Mom Tri's Villa Royale, Kata Noi Beach, Phuket 23 มกราคม The Siam Society, Bangkok
12	กุมภาพันธ์	2561	Trio (Violin Piano Cello)	Schubertiade	Violin	FRANZ SCHUBERT: PIANO TRIO IN Bb MAJOR D.898 PIANO TRIO IN Eb MAJOR D.929	Goethe Institute, Bangkok
27	กุมภาพันธ์	2561	Pro Musica Quartet	Chamber Music is Coming to Panya	Viola	Haydn String Quartet Op. 76 No. 3 'Emperor' Dvorak String Quartet Op. 96 No. 12 'American'	The Atrium Panya
12	มีนาคม	2561	Duet with Piano	Gugnin Returns	Violin	JOHANN SEBASTIAN BACH - FERRUCCIO BUSONI: PRELUDE AND FUGE IN D MAJOR, BWV 532 JOHANNES BRAHMS: SONATA FOR PIANO AND VIOLIN NO. 3 IN D MINOR, OP. 108 DMITRI SHOSTAKOVICH: 24 PRELUDES FOR PIANO OP. 34	Goethe Institute, Bangkok
29	มีนาคม	2561	Pro Musica Orchestra	Transfigured Night	Violin	GABRIEL FAURÉ: NOCTURNE FROM "SHYLOCK" SUITE OP. 57 WOLFGANG AMADEUS MOZART: SERENATA NOTTURNA K. 239 ARNOLD SCHOENBERG: TRANSFIGURED NIGHT OP. 4	ANANTARA SIAM BANGKOK HOTEL

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
1, 9, 12	มิถุนายน	2561	Duet with Piano	THE FRENCH ALTERNATIVE"	Violin	CLAUDE DEBUSSY: SONATA FOR VIOLIN AND PIANO IN G MINOR ERIK SATIE: THREE GYMNOPÉDIES GABRIEL FAURÉ: SONATA FOR VIOLIN AND PIANO NO. 1 IN A MAJOR, OP.13	JUNE 1 DUSIT THANI HUAHIN JUNE 9 PAYAP UNIVERSITY CHIANGMAI JUNE 12 SIAM SOCIETY BANGKOK
19	กรกฎาคม	2561	Pro Musica Orchestra	"Music of the Masters"	Violin II	M.L. Usni Pramoj: Threnody for String Orchestra Franz Josef Haydn: Concerto for Piano and Orchestra in D major Ludwig Van Beethoven: String Quartet Op. 95 in F minor	The Siam Society, Bangkok
28	พฤษภาคม	2561	Trio	"THE GRAND TANGO" MUSIC OF ASTOR PIAZZOLLA	Violin	ASTOR PIAZZOLLA: ADIOS NONINO ESCUALO LIBERTANGO TANGUEDIA BUENOS AIRES HORA CERO OBLIVION MILONGA EN RE SOLEDAD LA MUERTE DEL ANGEL LE GRAND TANGO	YAMAHA MUSIC HALL 4th FLOOR, SIAM MOTORS BUILDING

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
4	ธันวาคม	2561	Pro Musica Quartet	"REQUIEM WITHOUT WORDS"	Violin	Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem in D Minor, K 626	Rose Hotel
20 - 28	มกราคม	2562	Duet with Accordion	Crossover	Violin	Freddie Mercury: Bohemian Rhapsody Kanako Kato: Gakki Asobi Astor Piazzolla: Libertango, Oblivion Johann Strauss: Rose from The South, Treasure Waltz Fritz Kreisler: Liebesleid, Liebesfreud, Schon Rosmarin Vittorio Monti: Czardas	20 มกราคม Diana Garden Resort & Hotel, Pattaya 22 มกราคม Duke Contemporary Art Space at Gaysorn 23 มกราคม Goethe Institute, Bangkok 26 มกราคม Four Seasons Resort, Chiang Mai 28 มกราคม Villa Royale, Phuket
28	มีนาคม	2562	Pro Musica Orchestra	Treasure Recovered	Violin	Carl Nielsen: Petite Suite for String Orchestra, Op. M.L. Usni Pramroj: Violin Concerto (World Premiere) Edvard Grieg: Two Elegiac Melodies, Op. 34 Edvard Grieg: The Holberg Suite, Op. 40	Anantara Siam Bangkok
23	พฤษภาคม	2562	Chamber Ensemble	The 2nd Panya Chamber Concert	Viola	Ludwig Van Beethoven: String Trio in E-Flat major, Op. 3 Johannes Brahms: String Quintet No. 2 in G major, Op. 111	The Atrium Panya

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
16	มิถุนายน	2562	Trio (Violin Piano Cello)	A Trio Summit	Violin	Felix Mendelssohn: Piano Trio No. 1 in D minor, Op. 49 Dmitri Shostakovich: Piano Trio No. 2 in E minor, Op. 67	Goethe Institute, Bangkok
24	กรกฎาคม	2562	Jongkraben Ensemble and Pro Musica Ensemble	"The Sound of Rattanakosin" ดนตรีคีรีรัตน์โกสินทร์ ทศรัยเฉลิมราชย์	Violin	โหมโรงปฐมบรมจักรี มโหรีพระสุปิน หลายท่านอสงสำเนียงถิ่น แผ่นดินทองดนตรีไทย เทพบรรทมภิรมย์สุรางค์ กระหม่อมฝั่งใบ ประดับดาวในดวงใจ คำมั่นในแสนคำนึง โยคีถวายไฟ บูชาเทวา ทศรัยราชา เฉลิมราชยุทธรัช	The Siam Society, Bangkok
21	สิงหาคม	2562	Duet with Piano	"The Mozart Project Part 4" Wolfgang Amadeus Mozart: The Mannheim - Paris Sonatas	Violin	Sonata in G major K.301 "Spirit" Sonata in E flat major K. 302 "Effect" Sonata in C major K. 303 "Search" Sonata in C major K. 296 "Love" Sonata in E minor K. 304 "Loss"	The Siam Society, Bangkok
31	สิงหาคม	2562	Duet with Cello	Storytime Performances.	Violin	Arcangelo Corelli: Violin Sonata Op. 5 No. 12 'La Follia'	Nelson Hays Library
1	กันยายน	2562	Pro Musica Juniors Quartet	Music at F.V	Violin	Giuseppe Tartini: Violin Sonata Op. 1 No.10 'Didone abbandonata'	F.V, Bangkok, Thailand

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
						Arcangelo Corelli: Violin Sonata Op. 5 No. 12 'La Folia' Wolfgang Amadeus Mozart: Duo for Violin & Viola in G major K. 423 Astor Piazzolla: Libertango	
7	กันยายน	2562	Duet with Cello	Storytime Performances.	Violin	Giuseppe Tartini: Violin Sonata Op. 1 No.10 'Didone abbandonata'	Neilson Hays Library
7	กันยายน	2562	Pro Musica Juniors Quartet	Live Classical night at Sorrento	Violin	Tartini: Violin Sonata Op. 1 No.10 'Didone abbandonata' Corelli: Violin Sonata Op. 5 No. 12 'La Folia' Mozart: Duo for Violin & Viola in G major K. 423 Piazzolla: Libertango	Sorrento Sathorn, Bangkok, Thailand
28 - 29	กันยายน	2562	Ensemble	Concert for Kids	Director	Camille Saint - Saens: The Carnival of the Animals	Siam Motor Building, Rama 1
25	ตุลาคม	2562	Pro Musica Orchestra	Coronation	Violin	WOLFGANG AMADEUS MOZART: PIANO CONCERTO K. 537 "CORONATION" WOLFGANG AMADEUS MOZART: SYMPHONY NO.41 K. 551 "JUPITER"	Thailand Cultural Centre
18	พฤศจิกายน	2562	Pro Musica Quartet	Haydn & Shostakovich	Violin	JOSEPH HAYDN: STRING QUARTET OP.77 NO.1 DMITRI SHOSTAKOVICH: PIANO QUINTET OP.57	Goethe Institute, Bangkok
19	ธันวาคม	2562	Pro Musica Orchestra	"BAROQUE DIVAS"	Violin	George Frideric Handel: Pastoral Symphony from the Messiah	The Siam Society, Bangkok

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
						"Lascia ch'io pianga" from Rinaldo "Da tempeste il legno infranto" from Giulio Cesare "Se pietà di me non senti" from Giulio Cesare "Tornami a vagheggiar" from Alcina Antonio Vivaldi: Concerto for Strings in D minor, RV 129 "Concerto Madrigalesco" Concerto for Strings in G minor, RV 157 Violin Concerto in E minor, RV 277 'Il favorito' "Domine Deus" from Gloria "In furore iustissimae irae"	
16	มกราคม	2563	Trio (Soprano Guitar Violin)	A Trio Treat	Violin	Giuseppe Tartini: Violin Sonata Op. 1 No.10 'Didone abbandonata' Henry Purcell: Dido's lament George Frideric Handel: Let the bright seraphim Mauro Giuliani: from cavatine Op. 39 Par che di giubilo Confuso smarrito Ah non dir che non t'adoro Fernando Sor: El que quisiera amando Las mujeres y cuerdas	Goethe Institute, Bangkok

วัน	เดือน	ปี	ประเภท	คอนเสิร์ต	ตำแหน่ง	โปรแกรมเพลง	สถานที่
						Isaac Albeniz: Sevilla Astor Piazzolla: Cafe 1930	
24	พฤษภาคม	2563	Duet with Cello	Vivaldi & Wine	Violin	Vivaldi: Sonata	Live Stream on Pro Musica Facebook
31	พฤษภาคม	2563	Soloist	Composer & Musician	Viola	ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร "Threnody" To the Victims of 2020 Pandemic for viola solo	Live Stream on Pro Musica Facebook
21	มิถุนายน	2563	Soloist	"I can't breathe"	Violin	Johann Sebastian Bach: Adagio from sonata in G minor for violin solo	Live Stream on Pro Musica Facebook
25	มิถุนายน	2563	Pro Musica Quartet	"REQUIEM WITHOUT WORDS" In memory of vanished souls	Violin	Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem in D Minor, K 626	WTF Gallery and Café
27	มิถุนายน	2563	Pro Musica Quartet	"REQUIEM WITHOUT WORDS" In memory of coronavirus victims	Violin	Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem in D Minor, K 626	The Siam Society, Bangkok

ภาคผนวก ง

ตารางผลงานการสอนของทัศน นาควัชร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 11 ตารางผลงานการสอบของทีศนา นาควัชระ

ลำดับ	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	โครงการ/กิจกรรม/คณะกรรมการ	หน่วยงาน	สถานที่
1	16 - 30 มีนาคม 2548	วิทยากร	โครงการค่ายดนตรีฤดูร้อน (Slipakorn Summer Music School) "เรียนดนตรีวิธีศิลป์"	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี จ.เพชรบุรี
2	3 - 8 เมษายน 2549	วิทยากร	วิทยากรโครงการค่ายดนตรีเยาวชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3	13 - 24 มีนาคม 2549	วิทยากร	โครงการค่ายดนตรีฤดูร้อน (Slipakorn Summer Music School) "เรียนดนตรีวิธีศิลป์"	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี จ.เพชรบุรี
4	17 - 29 มีนาคม 2551	วิทยากร	โครงการค่ายดนตรีฤดูร้อน (Slipakorn Summer Music School) "เรียนดนตรีวิธีศิลป์"	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี จ.เพชรบุรี
5	ตุลาคม 2551	กรรมการ	คณะกรรมการตัดสิน National Beethoven Competition	สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย	สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย
6	7-20 เมษายน 2552	วิทยากร	โครงการค่ายดนตรีฤดูร้อน (Slipakorn Summer Music School) "เรียนดนตรีวิธีศิลป์"	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี จ.เพชรบุรี
7	9-25 มกราคม 2558	ผู้ฝึกสอนไวโอลินและร่วมแสดงคอนเสิร์ต	เทศกาลดนตรี The International Akaroa Music Festival 2015	Pettman National Junior Academy of Music	ประเทศนิวซีแลนด์
8	มิถุนายน 2558	ผู้ฝึกสอนไวโอลินและร่วมแสดงคอนเสิร์ต	เทศกาลดนตรี RAVELLO FESTIVAL 2015	Ravello Festival	ประเทศอิตาลี
9	22 - 28 เมษายน 2561	วิทยากร	โครงการ คีตราช ใปนูสิกา จูเนียร์ งานสัมมนาด้านดนตรี การสอนเครื่องสายตะวันตก (Music Pedagogy Program)	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	กรุงเทพมหานคร
10	12 - 13 ตุลาคม 2561	วาทยากร	Pro Musica Junior Orchestra	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	ศูนย์การค้า ดี เอ็มควอเทียร์
11	12 - 13 ตุลาคม 2562	ผู้อำนวยการ	Pro Musica Junior Orchestra	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	ศูนย์การค้า ดี เอ็มควอเทียร์

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงอาจารย์สอนไวโอลินที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในประวัติศาสตร์ 10 ท่าน
(Shipps, 2014)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับ	ชื่อ	ปี	ประเทศ	สำนักการสอน ไวโอลิน	ลูกศิษย์
1.	Lambert Massart	1811 - 1892	Belgium	French School	1) Henryk Wieniawski 2) Eugène Ysaÿe 3) Charles Martin Loeffler 4) Martin Marsick 5) Fritz Kreisler.
2.	Martin Marsick	1847 - 1924	Belgium	French School	1) Carl Flesch 2) Lucien Capet 3) Georges Enesco
3.	Leopold Auer	1845 - 1930	Hungary	Russian school	1) Mischa Elman 2) Nathan Milstein 3) Ferdinand <i>Poliakin</i> 4) Efrem Zimbalist 5) Toscha Seidel 6) Jascha Heifetz
4.	Ottokar Sevcik	1852 - 1934	Czech	Czech School	1) Erica Morini 2) Efrem Zimbalist 3) Marie Hall 4) Jaroslav Kocian
5.	Carl Flesch	1873 - 1944	Hungary	French School	1) Ginette Neveu 2) Josef Hassid 3) Ida Haendel 4) Ivry Gitlis 5) Henryk Szeryng 6) Szymon Goldberg 7) Max Rostal.
6.	Pyotr Stolyarsky	1871 - 1944	Russia	Russian school	1) David Oistrakh 2) Igor Stolyarsky

ลำดับ	ชื่อ	ปี	ประเทศ	สำนักการสอน ไวโอลิน	ลูกศิษย์
7.	Abram ġampolsky	1890 – 1956	Russia	Russian school	1) David Oistrakh 2) Elisaveta Gilels 3) Boris Goldstein 4) Leonid Kogan
8.	David Oistrakh	1908 - 1974	Russia	Russian school	1) Igor Oistrakh
9.	Ivan Galamian	1903 - 1981	Iran	Russian school	1) Michael Rabin 2) Pinchas Zukerman 3) Kyung Wha Chung 4) Itzhak Perlman
10.	Josef Gingold	1909 – 1995	Poland	Belgium school	1) Joshua Bell 2) Jaime Laredo 3) Miriam Fried 4) Joseph Silverstein

ลำดับ	ชื่อ	ปี	ประเทศ	สำนักการสอน ไวโอลิน	ลูกศิษย์
1.	Arcangelo Corelli	1653 - 1713	Italy	Italy school	1) Antonio Vivaldi 2) Francesco Geminiani 3) Giovanni Battista Somis 4) Gaetano Pugnani
2.	Leopold Mozart	1719 - 1787	Germany	German school	1) Wolfgang Amadeus Mozart
3.	Pietro Locatelli/ Antonio Vivaldi	1678 - 1741	Italy	Italy school	1) Johann Georg Pisendel 2) Antonio Veracini
4.	Niccolo Paganini	1782 - 1840	Italy	Italy school	1) Camillo Sivori
5.	Giovanni Battista Viotti	1755 - 1824	Italy	French school	1) Pierre Rode 2) Rodolphe Kreutzer 3) Pierre Baillot
6.	Louis Spohr	1784 - 1859	Germany	German school	1) Henry Blaagrove 2) Henry Holmes
7.	Henryk Wieniawski	1835 - 1880	Poland	Russian school	1) Eugène Ysaÿe
8.	Joseph Joachim	1831 - 1907	Hungary	German school	1) Leopold Auer
9.	Lucien Capet	1873 - 1928	France	French school	1) Jascha Brodsky 2) Ivan Galamian
10.	Shinichi Suzuki	1898 - 1998	Japan	German school	1) Toshiya Eto 2) Koji Toyoda

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	บุญยาพร เพ็รียวพานิช
วัน เดือน ปี เกิด	20 กรกฎาคม 2537
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตรบัณฑิต (ดศ.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 2 วิชาเอกไวโอลิน สาขาวิชาการแสดงดนตรี คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และได้เข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทบริหาร สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นครูวิชาดนตรีที่โรงเรียนนานาชาติบรอมโกรฟ กรุงเทพ
ที่อยู่ปัจจุบัน	116/631 มิตรประชาวิลล่า ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี 11110
ผลงานตีพิมพ์	บุญยาพร เพ็รียวพานิช และ ดนัญญา อุทัยสุข และ ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์. (2563). การสอนทักษะไวโอลินในศตวรรษที่ 18: กรณีศึกษา "ตำราหลักการพื้นฐานการปฏิบัติทักษะไวโอลิน" โดย เลโอโพลด์ โมซาร์ท. การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านเสียงและดนตรีแห่ง มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งที่ 1.